ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា

របាយការណ៍
ស្ដីពី
ការវិភាគទិន្នន័យអធិការកិច្ច
កន្លែងថែទាំកុមារនៅកម្ពុជា
២០១៩-២០២៤

រៀបចំដោយ
នាយកដ្ឋានកិច្ចការពារកុមារ នៃអគ្គនាយកដ្ឋានសេវាសង្គមកិច្ច
ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា

ឆ្នាំ២០២៥

Provided by the
United States of America

unicef
ដើម្បីកុមារគ្រប់រូប

មាតិកា

អារម្ភកថា ii

សេចក្តីផ្តើម iv

និយមន័យ vi

ផ្នែកទី ១៖ ស្ថានភាពនៃកន្លែងថែទាំកុមារ ១

របកគំហើញសំខាន់ៗ ១

១.១ ចំនួនកន្លែងថែទាំកុមារ ១

១.២ ការគ្រប់គ្រង និងប្រភពថវិកា ៣

១.៣ ការអនុវត្តបទដ្ឋានអប្បបរមាស្តីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ ៥

១.៤ ការចុះបញ្ជី ៧

១.៥ ការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាត ៨

១.៦ ចំនួនអង្គការដៃគូថែទាំតាមសហគមន៍ដែលមានអនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នា (MOU) ៨

១.៧ ផែនការអនាគត ៩

ផ្នែកទី ២៖ ស្ថានភាពកុមារដែលកំពុងរស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ ១១

របកគំហើញសំខាន់ៗ ១១

២.១ ចំនួនកុមាររស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ ១២

២.២ ចំនួនយុវជន (អាយុពី១៨ឆ្នាំឡើង) រស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ ១៣

២.៣ កុមារមានពិការភាព ១៤

២.៤ ស្ថានភាពឪពុកម្តាយរបស់កុមាររស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំ ១៥

២.៥ កម្រិតនៃការអប់រំ ១៦

២.៦ ការបញ្ជូនកុមារមកថែទាំក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ ១៧

២.៧ កុមាររស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ បែងចែកទៅតាមបទដ្ឋានអប្បបរមាស្តីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ ១៨

ផ្នែកទី ៣៖ អនុសាសន៍ ២២

អនុសាសន៍ ២២

ឧបសម្ព័ន្ធ៖ ទិន្នន័យតាមខេត្ត ២៥

អារម្ភកថា

ការថែទាំជំនួស គឺជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់នៃការផ្តល់សេវាចំពោះកុមាររងគ្រោះ និងងាយរងគ្រោះគ្រប់ប្រភេទ។ ក្នុងគោលបំណងពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពនៃការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ រាជរដ្ឋាភិបាលបានដាក់ចេញនូវគោលនយោបាយស្តីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារឆ្នាំ២០០៦។ដើម្បីអនុវត្តគោលនយោបាយនេះ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា (ស.អ.យ.) បានរៀបចំបទដ្ឋានអប្បបរមាសម្រាប់ការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារនៅក្នុងមណ្ឌលឆ្នាំ២០០៦ បទដ្ឋានអប្បបរមាសម្រាប់ការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារនៅតាមសហគមន៍ឆ្នាំ២០០៨ និងប្រកាសស្តីពីនីតិវិធីអនុវត្តគោលនយោបាយស្តីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារឆ្នាំ២០១១។ តាមរយៈការអនុវត្តគោលនយោបាយ បទដ្ឋានអប្បបរមា និងប្រកាសនីតិវិធីខាងលើនេះ អស់រយៈពេលជាង១០ឆ្នាំមក ក្រសួង ស.អ.យ. បានកែសម្រួលគោលនយោបាយស្តីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារឡើងវិញ និងដាក់ឱ្យអនុវត្តប្រកាសលេខ ១០០ ស.អ.យ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២៤ និងទទួលបានសារលិខិតគាំទ្រពី **សម្តេចមហាបវរធិបតី ហ៊ុន ម៉ាណែត នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា** ចុះថ្ងៃទី៨ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២៤ ដើម្បីគាំទ្រ និងណែនាំជំរុញការអនុវត្តគោលនយោបាយនេះឱ្យទទួលបានប្រសិទ្ធភាព និងប្រសិទ្ធផល។ គោលនយោបាយស្តីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារឆ្នាំ២០២៤នេះ ត្រូវបានកែសម្រួលឡើងវិញឱ្យស្របតាមកម្មវិធីគោលនយោបាយ និងយុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណដំណាក់កាលទី១ នៃរដ្ឋសភានីតិកាលទី៧ និងគោលការណ៍ណែនាំរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិសម្រាប់ការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារឆ្នាំ២០០៩។

ជាមួយគ្នានេះ ស្របតាមកម្មវិធីកែទម្រង់វិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ការងារថែទាំជំនួសនៅកម្ពុជាត្រូវបានកែទម្រង់ តាមរយៈការដាក់ចេញនូវអនុក្រឹត្យលេខ១១៩ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៥ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងមណ្ឌលថែទាំកុមារ និងអនុក្រឹត្យលេខ៣៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៧ ស្តីពីការប្រគល់មុខងារ "ការគ្រប់គ្រងមណ្ឌលថែទាំកុមាររបស់រដ្ឋ" ទៅឱ្យរដ្ឋបាលរាជធានី ខេត្ត ការប្រគល់មុខងារ "ការត្រួតពិនិត្យមណ្ឌលថែទាំកុមាររបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល" ទៅឱ្យរដ្ឋបាលរាជធានី ក្រុង ស្រុក និងការប្រគល់មុខងារ "ការគ្រប់គ្រងសេវាថែទាំកុមាររងគ្រោះ និងងាយរងគ្រោះនៅក្នុងសហគមន៍" ទៅឱ្យរដ្ឋបាលរាជធានី រដ្ឋបាលក្រុង និងរដ្ឋបាលឃុំ។

ផ្អែកតាមការកែទម្រង់ការងារថែទាំជំនួសខាងលើ ក្រសួង ស.អ.យ. បានបង្កើតឱ្យមាននីតិវិធី និងទម្រង់សម្រាប់ធ្វើអធិការកិច្ចកន្លែងថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ និងបានប្រែក្លាយពីការប្រើប្រាស់ដោយក្រដាស ទៅជាប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា និងជាប្រព័ន្ធទិន្នន័យអធិការកិច្ចដែលមានភាពងាយស្រួល សុវត្ថិភាព និងរក្សាការសម្ងាត់។ ទន្ទឹមនឹងនេះការកសាង និងពង្រឹងសមត្ថភាពមន្ត្រីអធិការកិច្ចនៅថ្នាក់ក្រសួង មន្ទីរ ស.អ.យ រាជធានី ខេត្ត និងរដ្ឋបាល ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ត្រូវបានធ្វើជាប្រចាំ តាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាល និងការផ្តល់បច្ចេកទេសដោយផ្ទាល់ សំដៅធានាប្រសិទ្ធភាពនៃការធ្វើអធិការកិច្ចកន្លែងថែទាំកុមារទូទាំងប្រទេស។

ក្នុងនាមក្រសួង ស.អ.យ ខ្ញុំសូមកោតសរសើរដល់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ថ្នាក់ដឹកនាំ និងមន្ត្រីជំនាញនាយកដ្ឋានកិច្ចការពារកុមារ នៃអគ្គនាយកដ្ឋានសេវាសង្គមកិច្ច មន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទារាជធានី ខេត្ត អង្គការយូនីសេហ្វ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធ ដែល

បានខិតខំចូលរួមក្នុងការរៀបចំរបាយការណ៍ស្ដីពីការវិភាគទិន្នន័យអធិការកិច្ចកន្លែងថែទាំកុមារនៅកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០១៥-២០២៤នេះ។ ខ្ញុំជឿជាក់យ៉ាងមុតមាំថា គ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់នឹងប្រែក្លាយព័ត៌មានសំខាន់ៗដែលមាននៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ទៅជាសកម្មភាពអនុវត្តជាក់ស្ដែង ដើម្បីពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពនៃការផ្ដល់សេវាថែទាំជំនួស សំដៅធានាបាននូវកិច្ចការពារ និងឧត្តមប្រយោជន៍ពេញលេញសម្រាប់កុមារកម្ពុជា។

ថ្ងៃច័ន្ទ ២រោច ខែស្រាពណ៍ ឆ្នាំម្សាញ់ សប្តស័ក ព.ស. ២៥៦៩

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី១១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២៥

រដ្ឋមន្ត្រី

ជា សុមេធី

សេចក្តីផ្តើម

កម្ពុជាបានផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារនៅថ្ងៃទី១៥ តុលា ឆ្នាំ១៩៩២ ហើយរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មាត្រា៤៨ ក៏បានចែងថា រដ្ឋធានាការពារសិទ្ធិរបស់កុមារដែលមានចែងក្នុងអនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ ជាពិសេសសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានទាំងបួនរបស់កុមារ គឺសិទ្ធិរស់រានមានជីវិត សិទ្ធិទទួលការអភិវឌ្ឍ សិទ្ធិទទួលបានការការពារ និងសិទ្ធិចូលរួម។ រដ្ឋការពារប្រឆាំងនឹងការងារទាំងឡាយណាដែលអាធ្វើឱ្យខូចដល់ការអប់រំ និងការរៀនសូត្ររបស់កុមារ ឬដែលនាំឱ្យអន្តរាយដល់សុខភាព ឬសុខុមាលភាពរបស់កុមារ។ ជាមួយគ្នានេះ ដើម្បីឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ កម្ពុជាបានផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញា និងពិធីសារបន្ថែមអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត រួមមាន អនុសញ្ញាអង្គការពលកម្មអន្តរជាតិលេខ១៨២ ស្តីពីការហាមប្រាម និងសកម្មភាពបន្ទាន់សម្រាប់ការលុបបំបាត់ទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរនៃពលកម្មកុមារឆ្នាំ២០០៥ អនុសញ្ញាអង្គការពលកម្មអន្តរជាតិលេខ១៣៨ ស្តីពីការកំណត់អាយុអប្បបរមាសម្រាប់ការចូលធ្វើការងារឆ្នាំ១៩៩៩ អនុសញ្ញាក្រុងឡាអេស្តីពីការការពារកុមារ និងសហប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៧ អនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិជនពិការឆ្នាំ២០១២ ពិធីសារបន្ថែមនៃអនុសញ្ញាប្រឆាំងបទឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែនដែលមានអង្គការចាត់តាំង ស្តីពីការទប់ស្កាត់ បង្ក្រាប និងដាក់ទណ្ឌកម្មការជួញដូរមនុស្ស ជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារ ឆ្នាំ២០០៦ ពិធីសារបន្ថែមនៃអនុសញ្ញាសិទ្ធិកុមារស្តីពីការជួញដូរកុមារ ការធ្វើពេស្យាកម្មកុមារ និងរូបភាពអាសអាភាសកុមារនិងស្តីពីការចូលរួមរបស់កុមារនៅក្នុងជម្លោះប្រដាប់អាវុធ ឆ្នាំ២០០២។

ក្នុងនាមជាប្រទេសហត្ថលេខីនៃអនុសញ្ញា និងសន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិ ដើម្បីកិច្ចការពារកុមារ លើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាព និងគុណភាពការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ រាជរដ្ឋាភិបាលបានដាក់ចេញនូវគោលនយោបាយស្តីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ នៅថ្ងៃទី២៦ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៦ ដើម្បីអនុវត្តគោលនយោបាយនេះ ក្រសួងបានរៀបចំបទដ្ឋានអប្បបរមាសម្រាប់ការថែទាំកុមារក្នុងមណ្ឌលឆ្នាំ២០០៦ បទដ្ឋានអប្បបរមាសម្រាប់ការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារនៅតាមសហគមន៍ឆ្នាំ២០០៨ និងប្រកាសស្តីពីនីតិវិធីអនុវត្តគោលនយោបាយស្តីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារឆ្នាំ២០១១ ។ ទន្ទឹមនេះរាជរដ្ឋាភិបាលបានដាក់ចេញអនុក្រឹត្យលេខលេខ៩០ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៥ ស្តីពីការកែស្រួលមាត្រា៧ នៃអនុក្រឹត្យលេខ១១៦ អនក្រ.បក ស្តីពីរបបគោលនយោបាយចំពោះជនរងគ្រោះស្នាក់នៅក្នុងមណ្ឌលរបស់រដ្ឋ អនុក្រឹត្យលេខ១១៩ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៥ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងមណ្ឌលថែទាំកុមារ និងអនុក្រឹត្យលេខ៣៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៧ ស្តីពីការប្រគល់មុខងារ "ការគ្រប់គ្រងមណ្ឌលថែទាំកុមាររបស់រដ្ឋ"ទៅឱ្យរដ្ឋបាល រាជធានី ខេត្ត ការប្រគល់មុខងារ "ការត្រួតពិនិត្យមណ្ឌលថែទាំកុមាររបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល" ទៅឱ្យរដ្ឋបាលរាជធានី ក្រុង ស្រុក និងការប្រគល់មុខងារ "ការគ្រប់គ្រងសេវាថែទាំកុមាររងគ្រោះនិងងាយរងគ្រោះនៅក្នុងសហគមន៍" ទៅឱ្យរដ្ឋបាលរាជធានី រដ្ឋបាលក្រុង និងរដ្ឋបាលឃុំ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត។

នៅឆ្នាំ២០១៥ ក្រសួង ស.អ.យ សហការជាមួយអង្គការយូនីសេហ្វ បានចុះស្រាវជ្រាវធ្វើការកំណត់ទីតាំង កន្លែងថែទាំកុមារ បានរកឃើញកន្លែងថែទាំកុមារចំនួន ៦៣៩កន្លែង ដែលមានកុមារ និងយុវជនវ័យក្មេងសរុបចំនួន ៣៥.៣៧៤នាក់ (ស្រី៤៥%) ក្នុងនោះ ២៦.១៨៧នាក់ មានអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ (កុមារី ៤៨%)

និងយុវជនវ័យក្មេងចំនួន ៩.១៨៧នាក់។ តាមរយៈការសិក្សានេះ នៅឆ្នាំ២០១៦ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា បានចាត់វិធានការអាទិភាពសំដៅកែទម្រង់ការថែទាំជំនួសនៅកម្ពុជា រួមមាន ការដាក់ឱ្យអនុវត្ត "ផែនការពង្រឹងការថែទាំកុមារ និងសមាហរណកម្មកុមារចំនួន ៣០ភាគរយ ពីមណ្ឌលថែទាំកុមារទៅកាន់គ្រួសារប្រកបដោយសុវត្ថិភាព" ពីឆ្នាំ២០១៦ ការរៀបចំប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានអធិការកិច្ចឌីជីថល ដើម្បីគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ និងរាយការណ៍អំពីការធ្វើអធិការកិច្ចប្រចាំឆ្នាំទៅលើកន្លែងថែទាំកុមារទាំងអស់នៅទូទាំងប្រទេស និងការពិនិត្យតាមដានវឌ្ឍនភាពនៃផែនការសកម្មភាពសម្រាប់ការពង្រឹងការថែទាំកុមារ។ បន្ថែមលើនេះ នៅឆ្នាំ២០២៣ ក្រសួងបានបន្តរៀបចំនិងដាក់ឱ្យអនុវត្តផែនការសកម្មភាពស្តីពីការពង្រឹងការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ២០២៣-២០២៧ និងបានកែសម្រួលឡើងវិញនូវគោលនយោបាយស្តីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារឡើងវិញ និងដាក់ឱ្យអនុវត្តតាមរយៈប្រកាសលេខ ១០០ ស.អ.យ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២៤ ដែលការកែសម្រួលឡើងវិញនេះគឺដើម្បីឱ្យស្របតាមកម្មវិធី គោលនយោបាយ និងយុទ្ធសាស្ត្របញ្ចកោណដំណាលទី១ នៃរដ្ឋសភា អាណិត្តទី៧ និងគោលការណ៍ណែនាំអង្គការសហប្រជាជាតិសម្រាប់ការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារឆ្នាំ២០០៩។ បច្ចុប្បន្ន ក្រសួងបាននិងកំពុងរៀបចំកែសម្រួលឡើងវិញនូវបទដ្ឋានអប្បបរមាសម្រាប់ ការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ ដើម្បីឱ្យស្របជាមួយនឹងគោលនយោបាយស្តីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារឆ្នាំ២០២៤។

ចាប់តាំងការអនុវត្តសកម្មភាពអាទិភាពខាងលើ នេះជាលើកដំបូងនៃការរៀបចំរបាយការណ៍ដែលមានលក្ខណៈវិភាគស្ថានភាព និងនិន្នាការនៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារនៅទូទាំង ២៥រាជធានី ខេត្ត នៃប្រទេសកម្ពុជា ព្រមទាំងកុមារដែលកំពុងរស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំទាំងអស់ ចាប់ពីឆ្នាំ២០១៥ រហូតដល់ឆ្នាំ២០២៤។ របាយការណ៍នេះផ្តល់ព័ត៌មានសំខាន់ៗ សម្រាប់ពិនិត្យតាមដានការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពស្តីពីការពង្រឹងការថែទាំកុមារ គោលនយោបាយ និងបទដ្ឋានអប្បបរមាសម្រាប់ការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ រួមទាំងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត។ របាយការណ៍នេះបែងចែកជាបីផ្នែក៖ បន្ទាប់ពីសេចក្តីផ្តើម ផ្នែកទី១ បង្ហាញអំពីស្ថានភាពនៃកន្លែងថែទាំកុមារ ផ្នែកទី២ ពិនិត្យមើលស្ថានភាពរបស់កុមារដែលកំពុងរស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ ផ្នែកទី៣ ផ្តល់អនុសាសន៍ និងផ្នែកចុងក្រោយជាឧបសម្ព័ន្ធដែលបង្ហាញទិន្នន័យទៅតាមរាជធានីខេត្ត និងឆ្នាំ។

របាយការណ៍នេះប្រើប្រាស់ប្រភពទិន្នន័យពីរបាយការណ៍ ស្តីពីការកំណត់ទីតាំងកន្លែងថែទាំកុមារនៅឆ្នាំ២០១៥ និងទិន្នន័យអធិការកិច្ចប្រចាំឆ្នាំពីប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានអធិការកិច្ចឌីជីថលរបស់ក្រសួងពីឆ្នាំ២០១៩ ដល់ឆ្នាំ២០២៤។ ការសម្អាត និងការផ្ទៀងផ្ទាត់ទិន្នន័យត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីធានាភាពត្រឹមត្រូវនៅមុនពេលនៃការរៀបចំការវិភាគនេះ។ ការរៀបចំរបាយការណ៍នេះត្រូវបានធ្វើឡើងដោយមានការគាំទ្របច្ចេកទេសពីអង្គការយូនីសេហ្វ ដោយពិគ្រោះយោបល់ជាមួយមន្ត្រីជំនាញនាយកដ្ឋានកិច្ចការពារកុមារនៃអគ្គនាយកដ្ឋានសេវាសង្គមកិច្ច ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា។ ដោយសារទិន្នន័យទាំងនេះ មានលក្ខណៈជាទិន្នន័យបែបបរិមាណច្រើន ដូចនេះបរិបទនៃការវិភាគក្នុងរបាយការណ៍នេះនៅមានកម្រិតនៅឡើយ។

និយមន័យ

កន្លែងថែទាំកុមារ (RCF) សំដៅដល់ការថែទាំកុមារមានលក្ខណៈមិនមែនជាគ្រួសារ ដែលមានបុគ្គលិកទទួលបានប្រាក់បៀវត្សរ៍ កុមារទទួលបានសេវា និងរស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំ ព្រមទាំងស្នាក់នៅទាំងពេលយប់ទាំងពេលថ្ងៃ។ កន្លែងថែទាំកុមារដែលត្រូវបានធ្វើអធិការកិច្ចកន្លងមក រួមមាន មណ្ឌលថែទាំកុមារ វត្តអារាម ឬកន្លែងសាសនាដទៃទៀត អន្តេវាសិកដ្ឋាន ផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុម ផ្ទះស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន និងកន្លែងស្នាក់នៅបន្ទាន់។

មណ្ឌលថែទាំកុមារ (RCI) សំដៅដល់មណ្ឌលសម្រាប់ការស្នាក់នៅដែលផ្តល់អ្វីៗទៅតាមតម្រូវការចាំបាច់សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍របស់កុមារ ដែលបានបាត់បង់ឪពុក ឬម្តាយ ឬបាត់បង់ទាំងឪពុកម្តាយបង្កើត។ ជាការពិតមណ្ឌលទាំងនេះក៏ទទួលយកផងដែរនូវកុមារដែលប្រឈមមុខនឹងគ្រោះថ្នាក់ ឬត្រូវការកិច្ចការពារពិសេស ប៉ុន្តែមណ្ឌលទាំងនេះពុំអាចផ្តល់សេវាពិសេសបានទេ[1]។

វត្តអារាម និងកន្លែងសាសនាដទៃទៀត សំដៅដល់ការថែទាំដែលផ្តល់ជូនកុមារដោយព្រះសង្ឃ ដូនជី អាចារ្យ និងស្ថាប័នសាសនា ដែលជួយដោះស្រាយសេចក្តីត្រូវការមូលដ្ឋានរបស់កុមារនៅក្នុងវត្ត និងទីកន្លែងជំនឿសាសនាដទៃទៀត។

អន្តេវាសិកដ្ឋាន សំដៅដល់ការរៀបចំលំនៅដ្ឋានសម្រាប់កុមារស្នាក់នៅរយៈពេលសិក្សាមួយវគ្គ ឬច្រើនវគ្គ ដើម្បីទទួលបានការអប់រំនៅឆ្ងាយពីផ្ទះ។

ផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុម សំដៅដល់ទម្រង់មួយនៃការថែទាំជំនួសនៅសហគមន៍ដែលកុមារតិចជាង៦នាក់ត្រូវបានដាក់ឱ្យរស់នៅក្នុងបរិយាកាសគ្រួសារនៅក្រោមការគ្រប់គ្រង និងការថែទាំរបស់ក្រុមអ្នកថែទាំមួយចំនួនតូច ដែលមិនមែនជាញាតិរបស់កុមារ។ ផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុមតូចៗស្ថិតនៅក្នុងសហគមន៍ ប៉ុន្តែមិនមែនដំណើរការដោយសហគមន៍ឡើយ។

ផ្ទះស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន និងកន្លែងស្នាក់នៅបន្ទាន់ សំដៅដល់ទម្រង់មួយនៃការថែទាំតាមកន្លែងថែទាំ ដែលមានកំណត់រយៈពេលស្នាក់នៅសម្រាប់កុមារ នៅក្នុងដំណើរការរៀបចំផែនការអចិន្ត្រៃយ៍គ្រួសារ ឬកុមារដែលគ្រួសារកំពុងជួបប្រទះវិបត្តិធ្ងន់ធ្ងរ និងត្រូវការស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន ដើម្បីឱ្យបរិយាកាសគ្រួសារមានស្ថិរភាពឡើងវិញ។

1 គោលនយោបាយថែទាំជំនួសចំពោះកុមារឆ្នាំ២០២៤

ផ្នែកទី១៖ ស្ថានភាពនៃកន្លែងថែទាំកុមារ

របកគំហើញសំខាន់ៗ

- **កន្លែងថែទាំកុមារ៖** ភាគរយនៃកន្លែងថែទាំកុមារ បានធ្លាក់ចុះចំនួន ៦១% (៣៨៧កន្លែង) គឺពីចំនួន ៦៣៩កន្លែង នៅឆ្នាំ២០១៥ មកត្រឹម ចំនួន ២៥២កន្លែង នៅឆ្នាំ២០២៤។ ភាគរយនៃមណ្ឌលថែទាំកុមារបានធ្លាក់ចុះចំនួន៥៩% (២៤១កន្លែង) ពីចំនួន ៤០៦កន្លែង នៅឆ្នាំ២០១៥ មកចំនួន ១៦៥កន្លែង នៅឆ្នាំ២០២៤។ នៅឆ្នាំ២០២៤ មណ្ឌលរដ្ឋមានចំនួន ២១មណ្ឌល និងមណ្ឌលអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលចំនួន ១៤៤មណ្ឌល វត្តអារាម និងកន្លែងសាសនាចំនួន ៣៦កន្លែង អន្តេវាសិកដ្ឋានចំនួន ២៤កន្លែង ផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុមចំនួន ២២កន្លែង និងស្នាក់នៅបណ្ដោះអាសន្ន និងកន្លែងស្នាក់នៅបន្ទាន់ចំនួន ៥កន្លែង។
- **កន្លែងថែទាំកុមារដែលដំណើរការដោយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល៖** នៅឆ្នាំ២០២៤ ៩២% នៃកន្លែងថែទាំកុមារ (២៣១កន្លែង) ត្រូវបានដំណើរការដោយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលក្នុងស្រុក និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលបរទេស ព្រមទាំងទទួលបានថវិកាពីបរទេស។ ក្នុងចំណោមកន្លែងថែទាំកុមារទាំងអស់ មានកន្លែងថែទាំកុមារជាមណ្ឌលថែទាំចំនួន ២១កន្លែង គ្រប់គ្រងដំណើរការដោយរាជរដ្ឋាភិបាល។
- **បទដ្ឋានអប្បបរមាស្តីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ៖** នៅឆ្នាំ២០២៤ ៥២% នៃកន្លែងថែទាំកុមារ (១៣១កន្លែង) បានអនុវត្តស្របទៅតាមបទដ្ឋាន ប៉ុន្តែ ៤៨% (១២១កន្លែង) មិនបានអនុវត្តស្របទៅតាមបទដ្ឋានឡើយ និងស្ថិតក្នុងស្ថានភាពធ្ងន់ធ្ងរ។ ៦២%នៃមណ្ឌលរដ្ឋ ក៏ដូចជា៦២%នៃមណ្ឌលអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលបានអនុវត្តស្របតាមបទដ្ឋាន ប៉ុន្តែ៣៨% នៃមណ្ឌលទាំងពីរប្រភេទស្ថិតនេះនៅក្រោមបទដ្ឋានអប្បបរមា។ ភាគច្រើននៃកន្លែងថែទាំតាមសហគមន៍ នៅអនុវត្តក្រោមបទដ្ឋាន ជាពិសេសកន្លែងសាសនា។
- **ស្ថានភាពចុះបញ្ជី៖** នៅឆ្នាំ២០២៤ ប្រហែល ១៨% នៃសមាគម អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដែលផ្តល់សេវាថែទាំ (៤៥កន្លែង) មិនបានចុះបញ្ជីជាមួយក្រសួងណាមួយឡើយ ហើយនិន្នាការនេះមិនសូវប្រែប្រួលឡើយចាប់តាំងពីឆ្នាំ២០១៩មក។
- **លិខិតអនុញ្ញាតពីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា៖** នៅឆ្នាំ២០២៤ ៤៥% នៃមណ្ឌលថែទាំអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល (៦៥មណ្ឌល) បានទទួលលិខិតអនុញ្ញាតពីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ចំណែកឯមណ្ឌលថែទាំកុមារអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ចំនួន ៥៤% (៧៨មណ្ឌល) ពុំមានលិខិតអនុញ្ញាត។
- **ផែនការអនាគត៖** ៥០% នៃកន្លែងថែទាំកុមារ នឹងបន្តផ្តល់សេវាសមាហរណកម្មជូនដល់កុមារនៅឆ្នាំ២០២៥ និងឆ្នាំក្រោយៗទៀត។ កន្លែងថែទាំកុមារចំនួនពីរកន្លែងនឹងធ្វើការបង្វែរ និងកន្លែងថែទាំកុមារចំនួនមួយនឹងត្រូវបិទ។

១.១ ចំនួនកន្លែងថែទាំកុមារ

ក្រោយពីរបបខ្មែរក្រហមដួលរលំនៅឆ្នាំ១៩៧៩ រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បានបង្កើតមណ្ឌលកុមារកំព្រាមួយចំនួន ដើម្បីទទួលយកកុមារដែលបានបាត់បង់ឪពុកម្តាយ និងសាច់ញាតិដោយសារអង្គការខ្មែរក្រហមសម្លាប់។ ចាប់ពីឆ្នាំ១៩៩៣ ក្រៅពីមណ្ឌលថែទាំកុមាររបស់រដ្ឋ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលបានបង្កើតមណ្ឌលថែទាំកុមារ ដើម្បីរួមចំណែកជាមួយរាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងការទទួលយកកុមារកំព្រា និងកុមាររងគ្រោះមកចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សា ព្រមទាំងបានបង្កើតកម្មវិធីថែទាំកុមារនៅតាមសហគមន៍។

តាមទិន្នន័យចុះបញ្ជីផ្លូវការជាមួយក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា មណ្ឌលថែទាំកុមារបាន កើនឡើងពីចំនួន ១៥៤ ក្នុងឆ្នាំ២០០៥ រហូតដល់ចំនួន ២៥៤ ក្នុងឆ្នាំ២០១៥ ។

នៅឆ្នាំ២០១៥ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា បានធ្វើការកំណត់ទីតាំងកន្លែងថែទាំកុមារ ទាំងអស់នៅក្នុងរាជធានី-ខេត្តទាំង២៥។ ការកំណត់ទីតាំងនេះបានបង្ហាញថា ប្រទេសកម្ពុជាមានកន្លែងថែទាំកុមារ ចំនួន ៦៣៩កន្លែង រួមមាន មណ្ឌលថែទាំកុមារ (RCIs) ចំនួន ៤០៦កន្លែង (មណ្ឌលរដ្ឋចំនួន ២០កន្លែង និងមណ្ឌល អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលចំនួន ៣៨៦កន្លែង) វត្តអារាម និងកន្លែងសាសនាដទៃទៀតដែលផ្តល់ការថែទាំចំនួន ៦៥កន្លែង អន្តេវាសិកដ្ឋានចំនួន ៧២កន្លែង ផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុមចំនួន ៧១កន្លែង ព្រមទាំងផ្ទះស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន និងកន្លែងស្នាក់នៅបន្ទាន់បណ្តោះអាសន្នចំនួន ២៥កន្លែង។ ការកំណត់ទីតាំងនេះបានផ្តោតជាចម្បងទៅលើមណ្ឌល ថែទាំកុមារ ហេតុនេះការកំណត់ទីតាំងកន្លែងថែទាំប្រភេទដទៃទៀតនៅក្នុងប្រទេស នៅមានកម្រិតនៅឡើយ។

ដោយផ្អែកលើរបកគំហើញថ្មីៗពីការធ្វើអធិការកិច្ចចាប់ពីខែវិច្ឆិកា ដល់ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២៤ រូបភាព ១.១ បាន បង្ហាញថា ចំនួនកន្លែងថែទាំដែលផ្តល់ការថែទាំជូនដល់កុមារនៅទូទាំងប្រទេសកម្ពុជា បានធ្លាក់ចុះគួរឱ្យកត់សម្គាល់ នៅក្នុងរយៈពេល១០ឆ្នាំកន្លងទៅនេះ។ នៅឆ្នាំ២០១៥ កន្លែងថែទាំកុមារមានចំនួន ៦៣៩កន្លែង ធៀបនឹង ២៥២កន្លែង នៅឆ្នាំ២០២៤ ដែលបានបង្ហាញថាកន្លែងថែទាំកុមារបានធ្លាក់ចុះចំនួន ៣៨៧កន្លែង ស្មើនឹង៦១%។

រូបភាព ១.១ ចំនួនកន្លែងថែទាំកុមារ បែងចែកទៅតាមឆ្នាំ

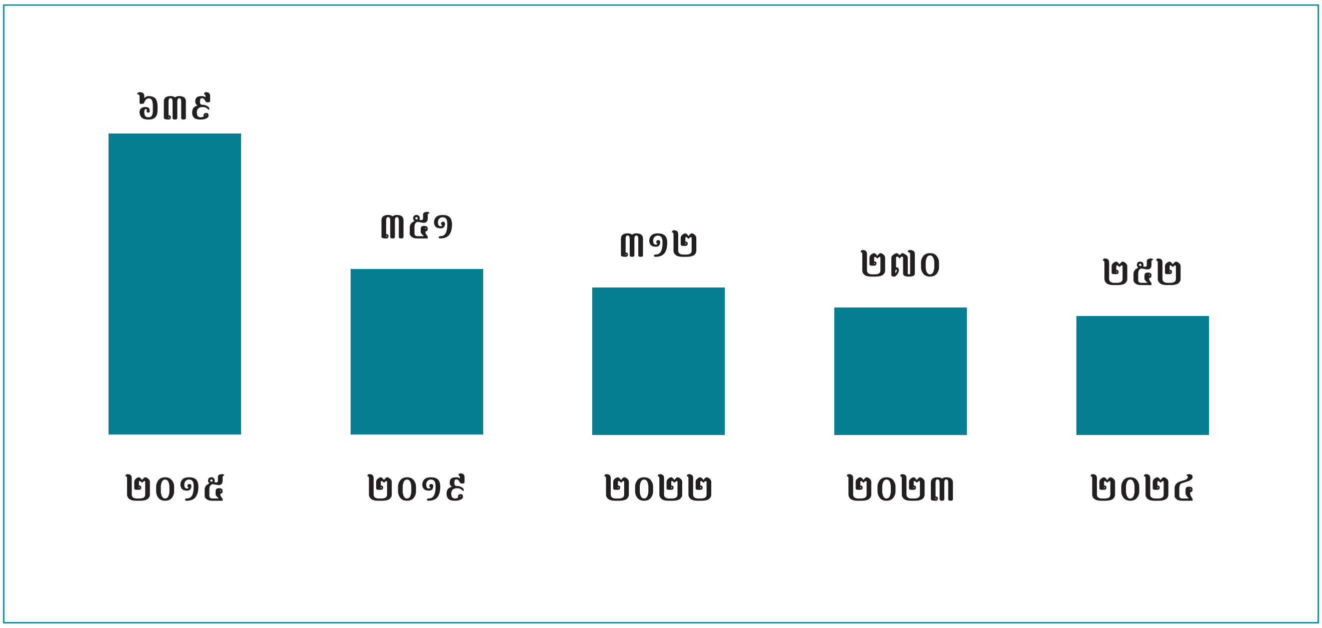

រូបភាព១.២ បង្ហាញអំពីនិន្នាការដែលស្រដៀងគ្នានៃការធ្លាក់ចុះនៃកន្លែងថែទាំគ្រប់ប្រភេទ។ ពីឆ្នាំ២០១៥ ដល់ ឆ្នាំ២០២៥ ចំនួនមណ្ឌលថែទាំកុមារបានធ្លាក់ចុះពី ៤០៦ មកនៅ ១៦៥ (៥៩%)។ ក្នុងនោះមានមណ្ឌលរដ្ឋបាន កើនឡើងពីចំនួន ២០កន្លែង ទៅចំនួន ២១កន្លែង និងមណ្ឌលអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលបានថយចុះពីចំនួន ៣៨៦កន្លែង មកត្រឹមចំនួន ១៤៤កន្លែង (៦៣%)។ វត្តអារាម និងកន្លែងសាសនាដទៃទៀតបានធ្លាក់ពីចំនួន ៦៥កន្លែង មកនៅចំនួន ៣៦កន្លែង (៤៥%)[2] អន្តេវាសិកដ្ឋានបានធ្លាក់ពីចំនួន ៧២កន្លែង មកនៅចំនួន ២៤កន្លែង (៦៧%) ផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុម បានធ្លាក់ពីចំនួន ៧១កន្លែង មកនៅចំនួន ២២កន្លែង (៦៩%) ហើយផ្ទះស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន និងកន្លែងស្នាក់នៅ បន្ទាន់បណ្តោះអាសន្នបានធ្លាក់ពីចំនួន ២៥កន្លែង មកនៅចំនួន ៥កន្លែង (៨០%)។

2 សម្រាប់ការធ្វើអធិការកិច្ច កន្លែងថែទាំតាមវត្តអារាម និងកន្លែងសាសនាដទៃទៀត កន្លងទៅ គឺផ្តោតទៅលើកន្លែងសាសនាផ្សេងៗដែលផ្តល់ ការថែទាំកុមារតែប៉ុណ្ណោះ ដោយមិនទាន់បញ្ចូលវត្តអារាមនៅឡើយ។

រូបភាព ១.២ ចំនួនកន្លែងថែទាំកុមារ បែងចែកទៅតាមប្រភេទ

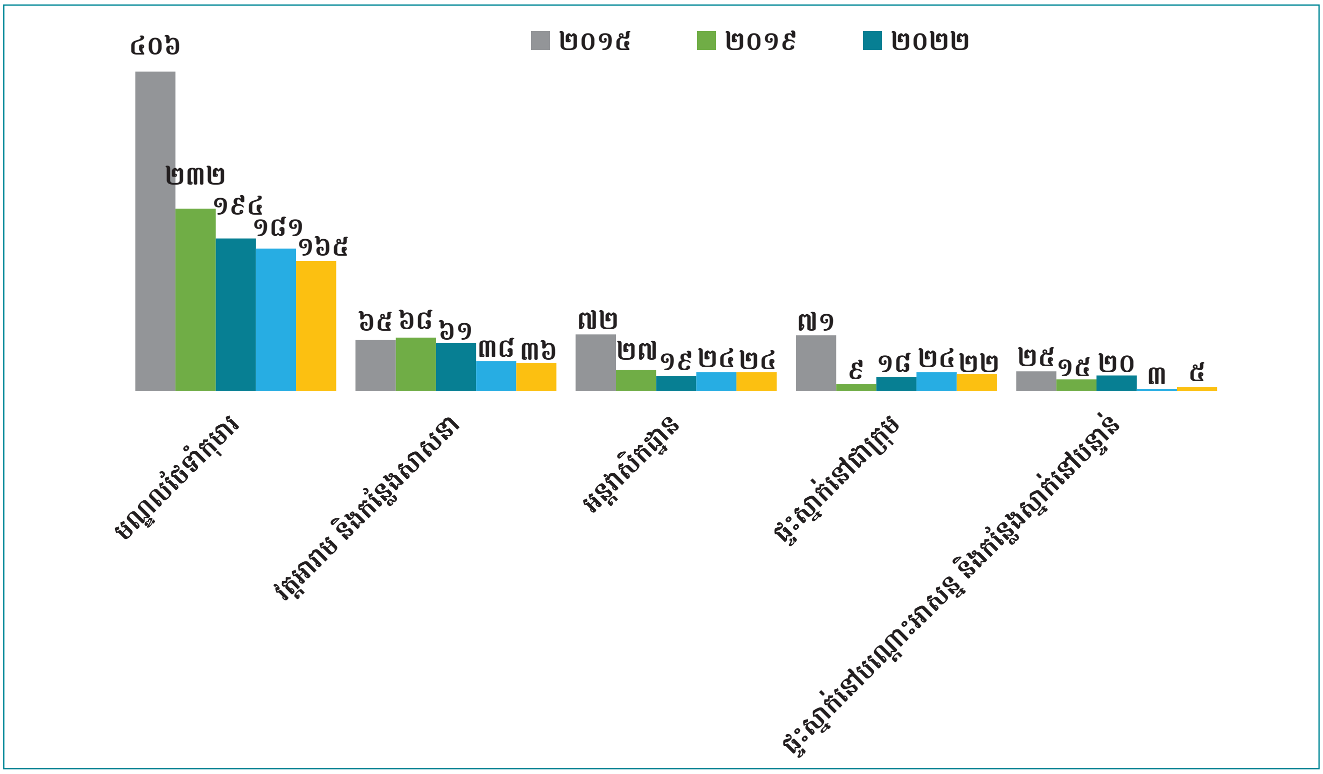

មូលហេតុចម្បងៗនៃការធ្លាក់ចុះនូវចំនួនកន្លែងថែទាំកុមារ រួមមាន៖

១. ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា បានអនុវត្តកម្មវិធីកំណែទម្រង់ការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារដោយពង្រឹងគុណភាពសេវាថែទាំជំនួស (អនុក្រឹត្យលេខ១១៩ អនក្រ.បក ស្ដីពីការគ្រប់គ្រងមណ្ឌលថែទាំ) ការលើកកម្ពស់ការថែទាំកុមារនៅតាមគ្រួសារ និងការសមាហរណកម្មកុមារ។

២. ការទប់ស្កាត់ការបើកមណ្ឌលថ្មីៗដោយមិនចាំបាច់។

៣. ការរីករាលដាលនៃជំងឺកូវីដ១៩ និងវិបត្តិសកល ដែលធ្វើឱ្យអង្គការ សមាគមមួយចំនួនមិនអាចស្វែងរកហិរញ្ញវត្ថុក្នុងការបន្តផ្ដល់សេវាថែទាំកុមារនៅតាមមណ្ឌលថែទាំជំនួសបានបន្តទៀត ដែលពួកគេឈានទៅសម្រេចចិត្តបិទមណ្ឌល។

៤. មណ្ឌលមួយចំនួនបានបង្វែរកម្មវិធីរបស់ខ្លួន ទៅជាផ្ទះជាក្រុម ឬផ្ទះស្នាក់នៅបណ្ដោះអាសន្ន និងការថែទាំនៅតាមគ្រួសារ (គ្រួសារសាច់ញាតិនិង គ្រួសារធម៌) ស្របតាមកម្មវិធីកំណែទម្រង់ និងការកាត់បន្ថយចំនួនមណ្ឌលថែទាំកុមាររបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។

១.២ ការគ្រប់គ្រង និងប្រភពថវិកា

នៅឆ្នាំ២០២៤ ជិតពាក់កណ្ដាលនៃកន្លែងថែទាំកុមារទាំង ២៥២កន្លែង (៤៥%) បានផ្ដល់ការថែទាំកុមាររយៈពេលវែង ដែលលើសពីប្រាំមួយខែ ស្របពេលដែលកន្លែងថែទាំកុមារមួយចំនួនតូច (២%) បានផ្ដល់ការថែទាំរយៈពេលខ្លី (រូបភាព ១.៣)។ បន្ថែមលើនេះ ជិតពីរភាគបី ជាកន្លែងថែទាំកុមាររបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលក្នុងស្រុក ចំណែកឯមួយភាគបីស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលបរទេស។ មណ្ឌលថែទាំកុមារចំនួន ២១កន្លែង ដំណើរការដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ដែលស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់រដ្ឋបាល រាជធានី ខេត្ត ចំនួន ២០កន្លែង និងក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ចំនួន ០១កន្លែង (រូបភាព ១.៤)។ ពាក់ព័ន្ធនឹងម្ចាស់ជំនួយ កន្លែងថែទាំកុមារភាគច្រើន បានទទួលប្រភពថវិកាពីអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល បរទេស (៩៣កន្លែង ឬ ៣៧%) និងសប្បុរសជននានាទាំងក្នុងស្រុក និងបរទេស (៥៨កន្លែង ឬ ២៣%) (រូបភាព ១.៥)។

រូបភាព ១.៣ ចំនួនកន្លែងថែទាំកុមារ បែងចែកទៅតាមប្រភេទសេវា ឆ្នាំ២០២៤

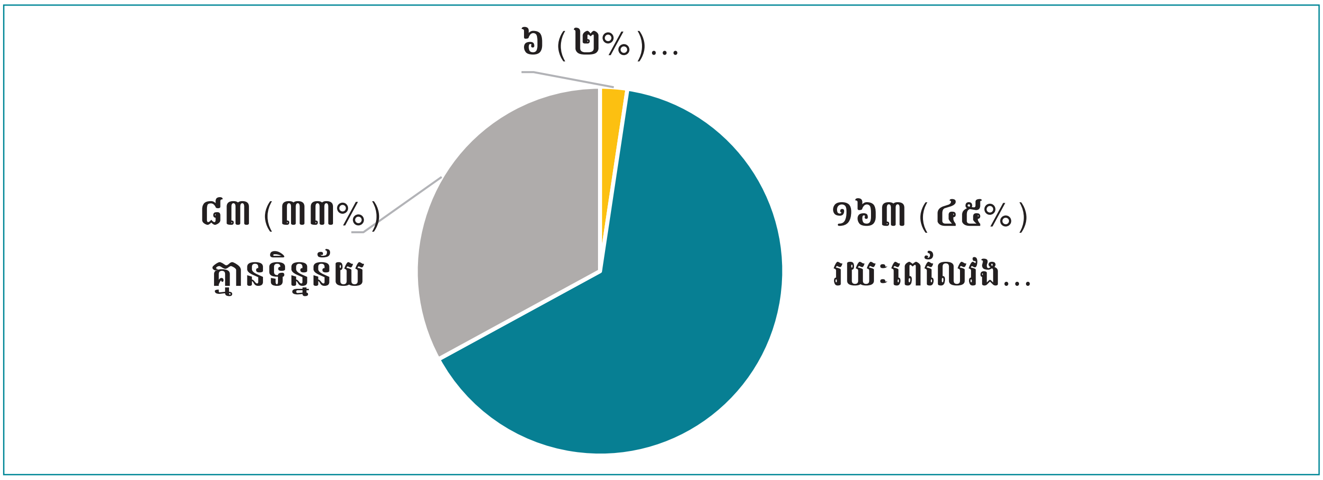

រូបភាព ១.៤ ចំនួនកន្លែងថែទាំកុមារ បែងចែកទៅតាមម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ឆ្នាំ២០២៤

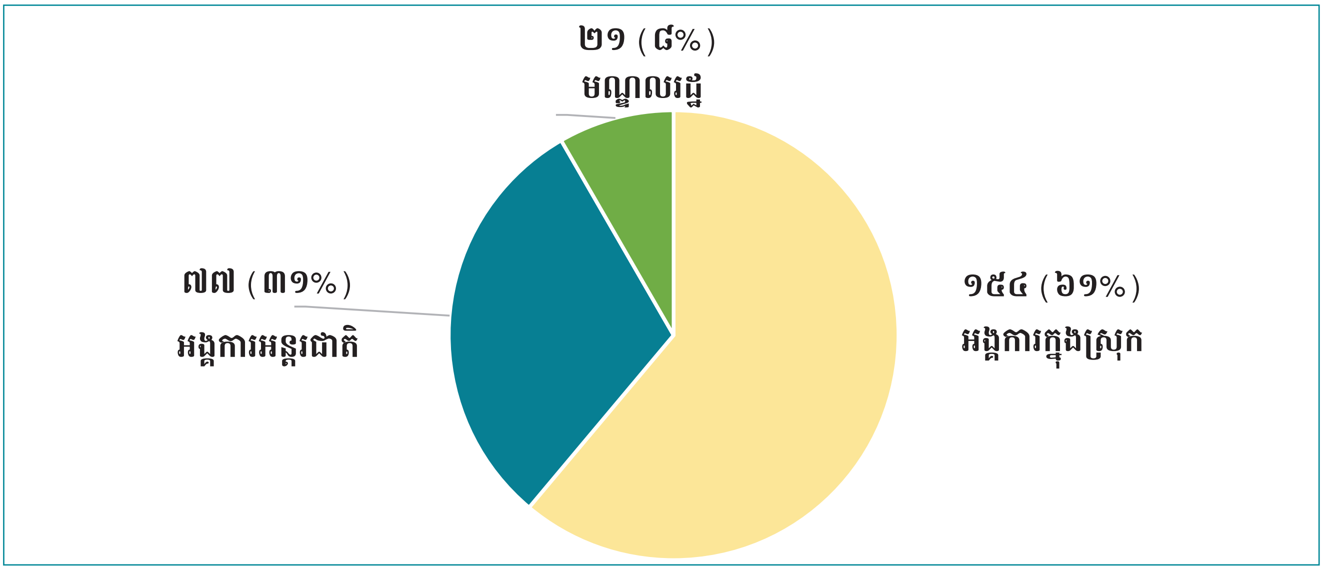

រូបភាព ១.៥ ចំនួនកន្លែងថែទាំកុមារ បែងចែកទៅតាមប្រភពថវិកា ឆ្នាំ២០២៤

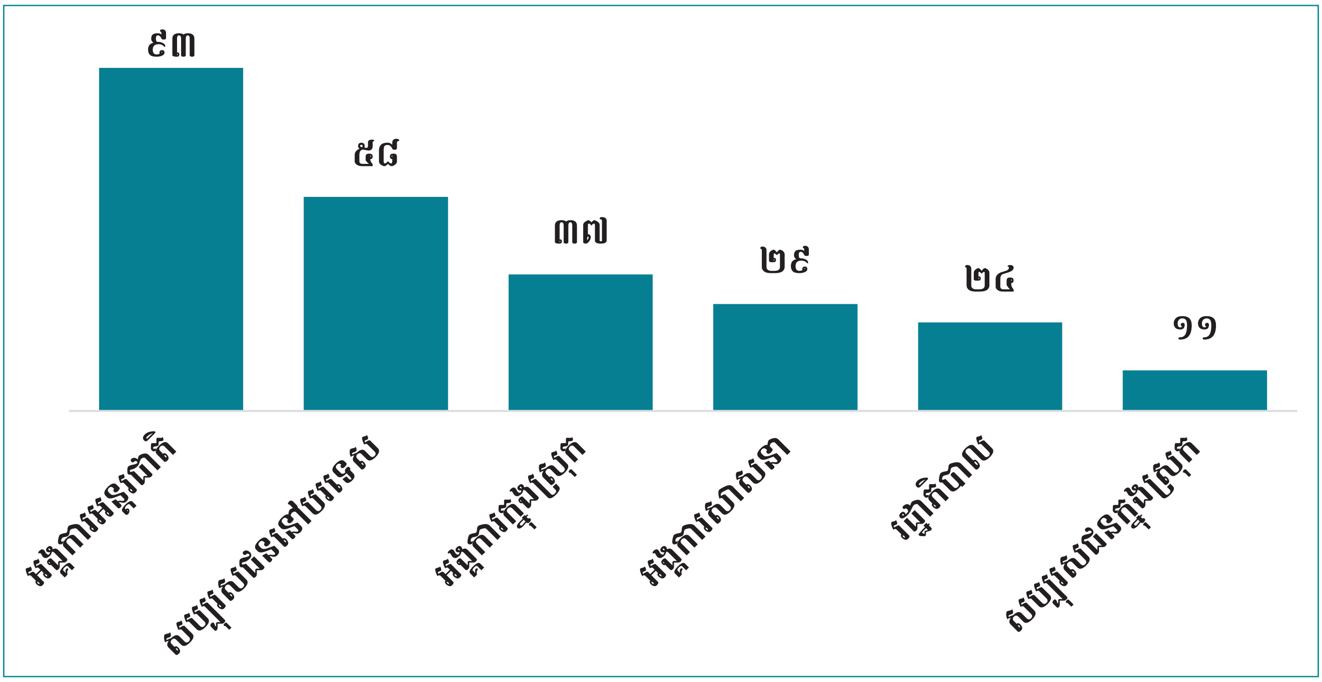

១.៣ ការអនុវត្តបទដ្ឋានអប្បបរមាស្តីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ

ពីឆ្នាំ២០១៩ ដល់ឆ្នាំ២០២៤ ចំនួនកន្លែងថែទាំកុមារ ដែលអនុវត្តស្របតាមបទដ្ឋានអប្បបរមា[3] បានកើនឡើងចំនួន ២៥កន្លែង (២២%) ស្របពេលដែលកន្លែងថែទាំកុមារដែលមិនបានអនុវត្តស្របតាមបទដ្ឋាន ទាំងនេះបានធ្លាក់ចុះចំនួន ២៧កន្លែង (២១%) និងកន្លែងថែទាំកុមារដែលស្ថិតក្នុងស្ថានភាពធ្ងន់ធ្ងរបានធ្លាក់ ចុះចំនួន ៩៧កន្លែង (២៧%)។ ទោះជាលទ្ធផលទាំងនេះបង្ហាញវឌ្ឍនភាពប្រសើរខ្លះៗនៅក្នុងការអនុវត្តបទដ្ឋានអប្បបរមាស្តីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារនៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារក្តី កន្លែងថែទាំកុមារជិតពាក់កណ្តាល (១២១កន្លែង) នៅតែត្រូវការការកែលម្អជាច្រើនបន្ថែមទៀត ដើម្បីឱ្យកុមារបានទទួលការថែទាំប្រកបដោយគុណភាព (រូបភាព ១.៦)។

រូបភាព ១.៦ ចំនួនកន្លែងថែទាំកុមារ បែងចែកទៅតាមបទដ្ឋានអប្បបរមាស្តីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ និងឆ្នាំ

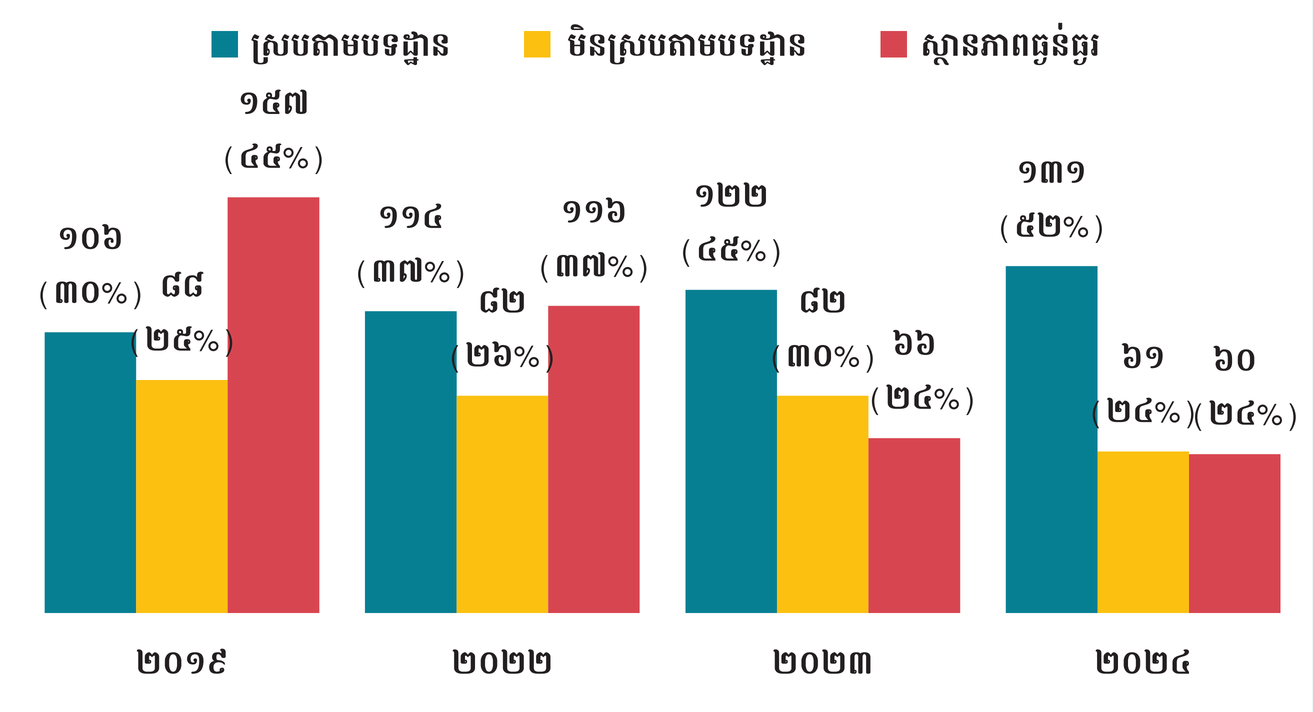

ទាក់ទងនឹងបទដ្ឋានអប្បបរមាស្តីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ រាជរដ្ឋាភិបាលបានកំណត់នូវបទដ្ឋានពីរប្រភេទសម្រាប់ដាក់ចេញឱ្យអនុវត្ត។ បទដ្ឋានទីមួយ សំដៅដល់ប្រកាសស្តីពីបទដ្ឋានអប្បបរមាសម្រាប់ការថែទាំកុមារក្នុងមណ្ឌលនៅឆ្នាំ២០០៦។ បទដ្ឋានទីពីរ គឺប្រកាសស្តីពីបទដ្ឋានអប្បបរមាសម្រាប់ការថែទាំកុមារក្នុងសហគមន៍នៅឆ្នាំ២០០៨ ដើម្បីធ្វើអធិការកិច្ចការថែទាំកុមារនៅតាមសហគមន៍ ដែលរួមមាន ការថែទាំកុមារតាមវត្តអារាម និងកន្លែងសាសនាដទៃទៀត អន្តេវាសិកដ្ឋាន ផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុម និងផ្ទះស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន/កន្លែងស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន។

---

3 ការធ្វើអធិការកិច្ចកន្លែងថែទាំកុមារគ្រប់ប្រភេទ ពាក់ព័ន្ធនឹងការអនុវត្តបទដ្ឋានអប្បបរមាស្តីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ បានទើបតែចាប់ផ្តើមឡើងនៅក្នុងឆ្នាំ២០១៩ ប៉ុណ្ណោះ ហើយការធ្វើអធិការកិច្ចចុងក្រោយគឺនៅចុងឆ្នាំ២០២៤ ហេតុនេះ ទិន្នន័យដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ការវិភាគ នេះ គឺមានចាប់ពីឆ្នាំ២០១៩ ដល់ឆ្នាំ២០២៤។ នៅឆ្នាំ២០២០ និងឆ្នាំ២០២១ មិនមានការធ្វើអធិការកិច្ចទេ ដោយសារការរាតត្បាតនៃជំងឺកូវីដ ១៩។

ពាក់ព័ន្ធនឹងបទដ្ឋានអប្បបរមាស្តីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ បទដ្ឋានទាំងនេះមានពីរប្រភេទ។ បទដ្ឋានទីមួយ គឺប្រកាសស្តីពី បទដ្ឋានអប្បបរមាសម្រាប់ការថែទាំកុមារក្នុងមណ្ឌលនៅឆ្នាំ២០០៦ ដើម្បីធ្វើអធិការកិច្ចមណ្ឌលថែទាំកុមារ ទៅលើទិដ្ឋភាពចំនួន ៧៖ ស្បៀងអាហារ សុខភាព ការកម្សាន្ត ការអប់រំ សេរីភាព បរិក្ខារ និងការគ្រប់គ្រង។ បទដ្ឋានទីពីរ គឺប្រកាសស្តីពីបទដ្ឋានអប្បបរមាសម្រាប់ការថែទាំកុមារក្នុងសហគមន៍នៅឆ្នាំ២០០៨ ដើម្បីធ្វើអធិការកិច្ចការថែទាំកុមារនៅតាមសហគមន៍ ដែលរួមមាន ការថែទាំកុមារតាមវត្តអារាម និងកន្លែងសាសនាដទៃទៀត អន្តេវាសិកដ្ឋាន ផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុម និងផ្ទះស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន/កន្លែងស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន ទៅលើទិដ្ឋភាពចំនួន ៩៖ ស្បៀងអាហារ អនាម័យ សុខភាព ការចូលរួម ការគ្រប់គ្រង ការបណ្តុះបណ្តាល បណ្តឹង ការអប់រំ ការដាក់វិន័យ។ ពិន្ទុសរុបនៃអធិការកិច្ចបទដ្ឋានអប្បបរមាត្រូវបានចាត់ចំណាត់ថ្នាក់ដូចតទៅ ០%-៧៨%៖ ស្ថានភាពធ្ងន់ធ្ងរ ៧៩%-៨៨%៖ មិនស្របតាមបទដ្ឋាន ៨៩%-១០០%៖ ស្របតាមបទដ្ឋាន។

រូបភាព ១.៧ បង្ហាញពីស្ថានភាពគួរឱ្យបារម្ភចំពោះការអនុវត្តបទដ្ឋានអប្បបរមាទាំងនៅក្នុងមណ្ឌលរដ្ឋ និងមណ្ឌលអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលចាប់ពីឆ្នាំ២០១៩ មកដល់ឆ្នាំ២០២៤។ នៅឆ្នាំ២០២៤ ក្នុងចំណោមមណ្ឌលរដ្ឋទាំង២១មណ្ឌល មានមណ្ឌលចំនួន ១៣ ឬ៦២% ដែលបានអនុវត្តស្របតាមបទដ្ឋានអប្បបរមា ចំណែកឯមណ្ឌលចំនួន៤ (១៩%) បានអនុវត្តមិនស្របតាមបទដ្ឋានអប្បបរមា និងមណ្ឌលចំនួន៤ទៀត (១៩%) មានស្ថានភាពធ្ងន់ធ្ងរ។

ដូចគ្នានេះដែរ នៅឆ្នាំ២០២៤ មណ្ឌលអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលចំនួន៨៩ (ស្មើនឹង៦២%) បានអនុវត្តស្របតាមបទដ្ឋានអប្បបរមា ៣៤មណ្ឌល (ស្មើនឹង២៤%) មិនបានអនុវត្តស្របតាមបទដ្ឋាន និង២១មណ្ឌល (ស្មើនឹង១៤%) មានស្ថានភាពធ្ងន់ធ្ងរ។ បើប្រៀបធៀបទិន្នន័យរបស់មណ្ឌលទាំងពីរប្រភេទនេះ នៅឆ្នាំ២០២៤ ទៅនឹងឆ្នាំ២០១៩ ការអនុវត្តនេះមានភាពប្រសើរឡើងតិចតួចប៉ុណ្ណោះ ដែលជិត៤០%នៃមណ្ឌលស្ថិតក្រោមបទដ្ឋានអប្បបរមា។

រូបភាព ១.៧ ចំនួនមណ្ឌលថែទាំកុមារ បែងចែកទៅតាមបទដ្ឋានអប្បបរមាស្ដីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ និងឆ្នាំ

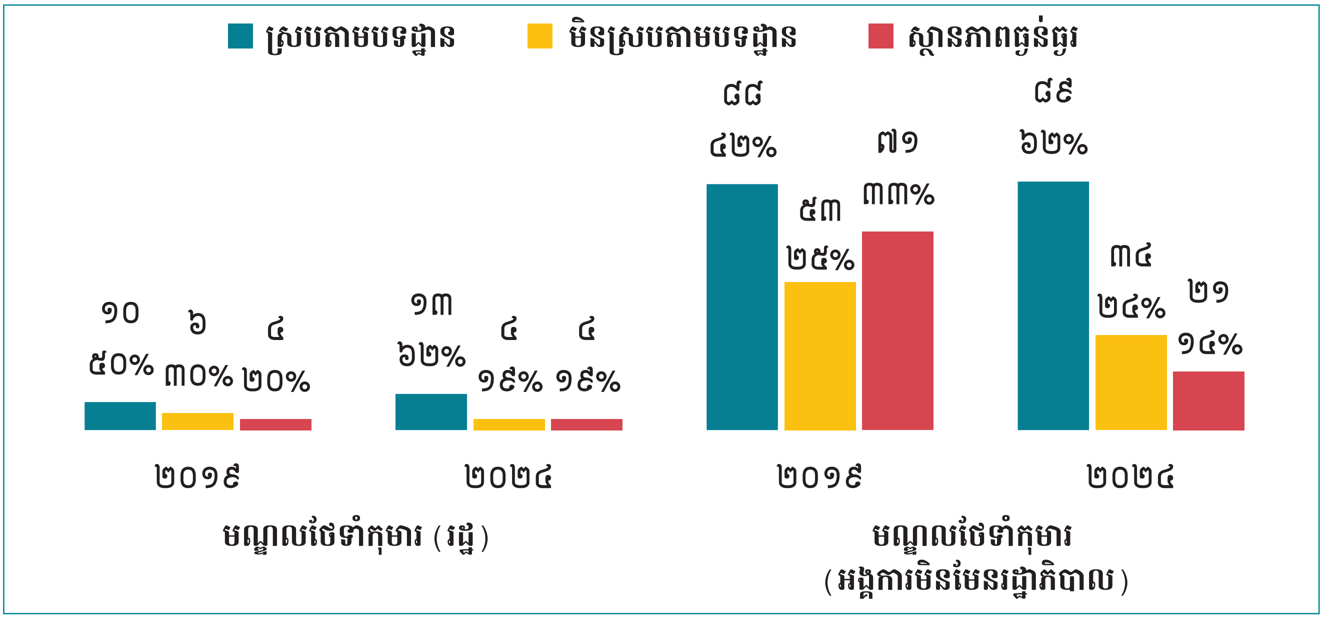

ចំពោះលទ្ធផលនៃការអនុវត្តបទដ្ឋានអប្បបរមា នៅតាមការថែទាំតាមសហគមន៍ ក៏មិនសូវខុសពីមណ្ឌលដែរ។ ការថែទាំភាគច្រើនស្ថិតក្រោមបទដ្ឋានអប្បបរមា។ មានតែការថែទាំតាមផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុមតែប៉ុណ្ណោះ ដែលមានកម្រិតប្រសើរជាងគេ គឺផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុមចំនួន ៨២% (១៨កន្លែងក្នុងចំណោម២២កន្លែង) បានអនុវត្តស្របតាមបទដ្ឋាន។

រូបភាព ១.៨ ចំនួនកន្លែងថែទាំតាមសហគមន៍ បែងចែកទៅតាមបទដ្ឋានអប្បបរមាស្ដីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ និងឆ្នាំ

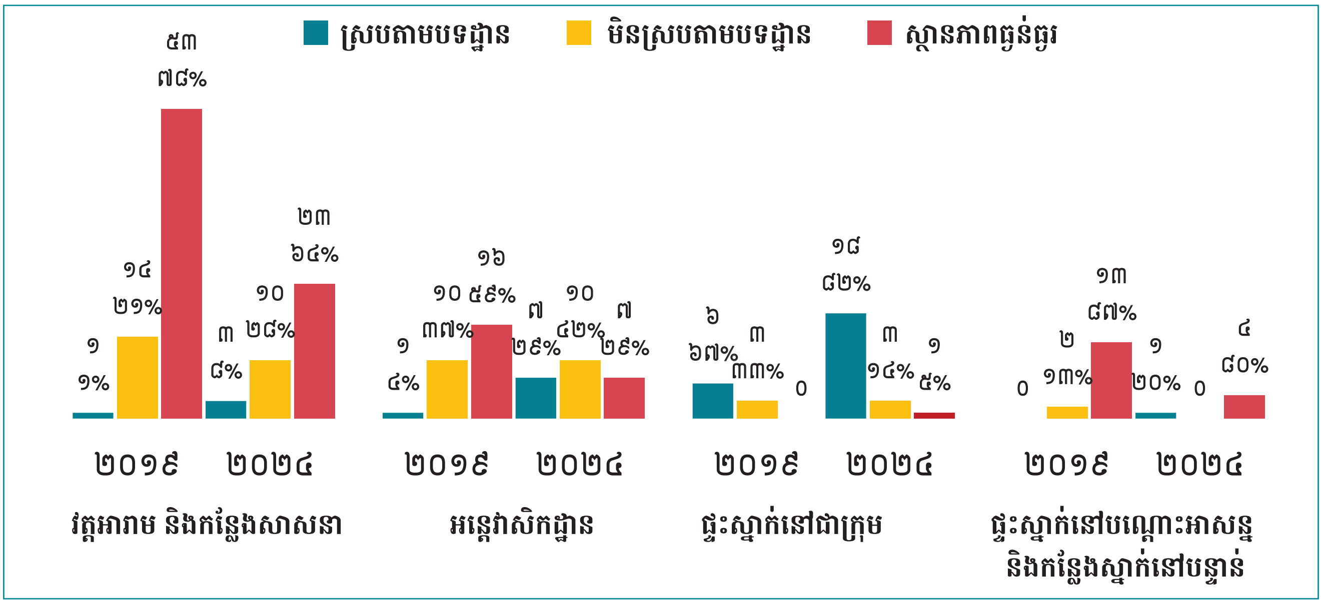

១.៤ ការចុះបញ្ជី

ដើម្បីទទួលបានការទទួលស្គាល់ស្របច្បាប់នៅកម្ពុជាសមាគម និង អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលទាំងអស់ត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់ស្តីពីសមាគម និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលឆ្នាំ២០១៥។ ច្បាប់នេះបានកំណត់ថា សមាគម និង អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលក្នុងស្រុកត្រូវចុះបញ្ជីនៅក្រសួងមហាផ្ទៃ និងសមាគម និង អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលបរទេសត្រូវចុះបញ្ជីនៅក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ។

យោងតាមរបកគំហើញទាំងនេះ សមាគម និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលភាគច្រើនចុះបញ្ជីជាមួយក្រសួង ដែលមានចំនួនដល់ទៅ ៧៣% (ស្មើនឹង១៨៤កន្លែង) នៅឆ្នាំ២០២៤។ នៅឆ្នាំដដែរនេះ ចំនួនកន្លែងថែទាំកុមារ ដែលមិនបានចុះបញ្ជីជាមួយក្រសួង មានចំនួន១៨% (ស្មើនឹង ៤៥កន្លែង)។ និន្នាការនេះមិនសូវមានការប្រែប្រួលទេ តាំងពីឆ្នាំ២០១៩មក។

រូបភាព ១.៩ ចំនួនកន្លែងថែទាំកុមាររបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដែលបានចុះបញ្ជី បែងចែកទៅតាមឆ្នាំ

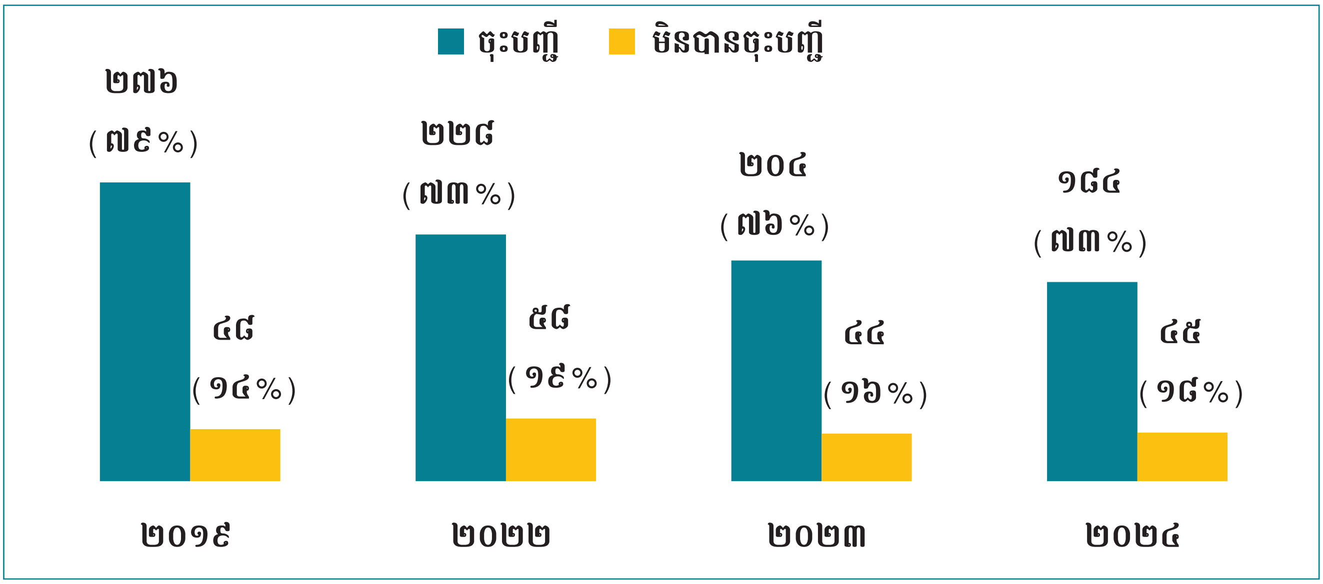

សម្គាល់៖ ក្រាហ្វិកនេះមិនរាប់បញ្ចូលគ្មានទិន្នន័យ។

រូបភាព ១.១០ ចំនួនកន្លែងថែទាំកុមាររបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដែលបានចុះបញ្ជី បែងចែកទៅតាមប្រភេទ

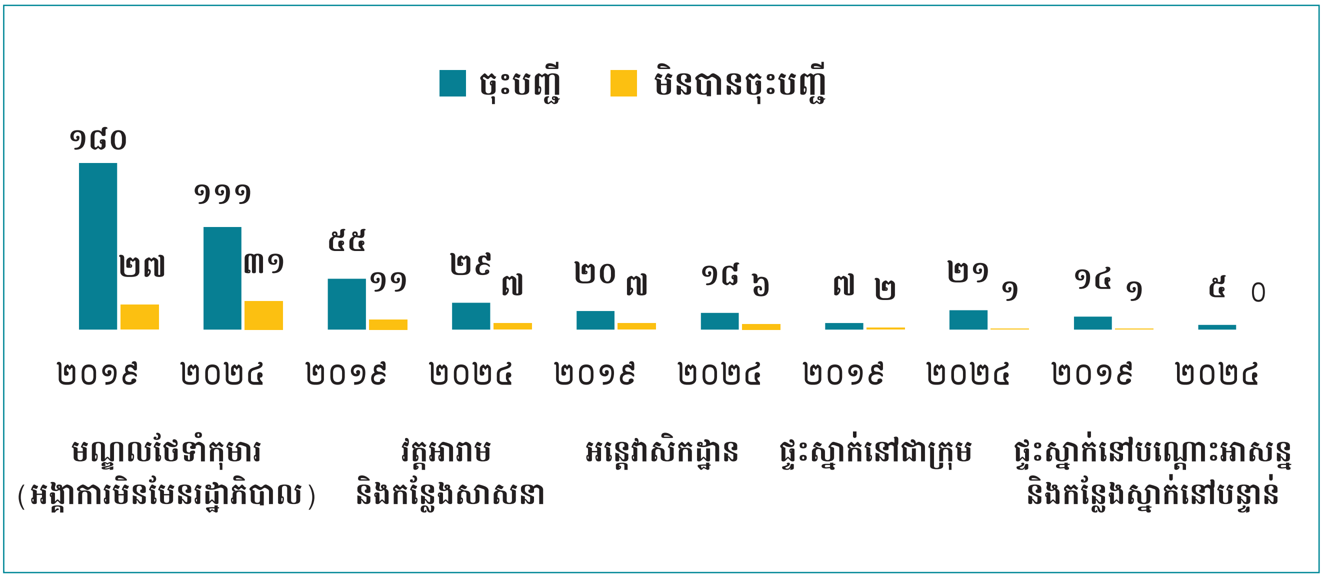

សម្គាល់៖ ក្រាហ្វិកនេះមិនរាប់បញ្ចូលគ្មានទិន្នន័យ។

១.៥ ការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាត

រាល់មណ្ឌលថែទាំកុមារទាំងអស់របស់សមាគម និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដែលផ្តល់សេវាថែទាំកុមារ ត្រូវតែមានលិខិតអនុញ្ញាតពី ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ដើម្បីដំណើរការដោយស្របច្បាប់[4]។ នៅឆ្នាំ២០១៩ មានតែអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលចំនួន ៣៣% (៦៩កន្លែង) ប៉ុណ្ណោះ ដែលបានទទួលលិខិតអនុញ្ញាតពីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ស្របពេលដែលមណ្ឌលចំនួន ៦៦% (១៣៩កន្លែង) ពុំមានលិខិតអនុញ្ញាតឡើយ។ បើគិតជាភាគរយ នៅឆ្នាំ២០២៤ ស្ថានភាពនេះមានភាពល្អប្រសើរឡើងវិញ ដោយមណ្ឌលមានលិខិតអនុញ្ញាតកើនឡើងដល់ ទៅចំនួន ៤៥% (៦៥កន្លែង) និងមណ្ឌល ពុំមានលិខិតអនុញ្ញាតថយចុះមកចំនួន ៥៤% (៧៨កន្លែង) (រូបភាព ១.១១)។

រូបភាព ១.១១ ចំនួនមណ្ឌលថែទាំកុមាររបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដែលបានទទួលលិខិតអនុញ្ញាត ពីក្រសួង ស.អ.យ. បែងចែកទៅតាមឆ្នាំ

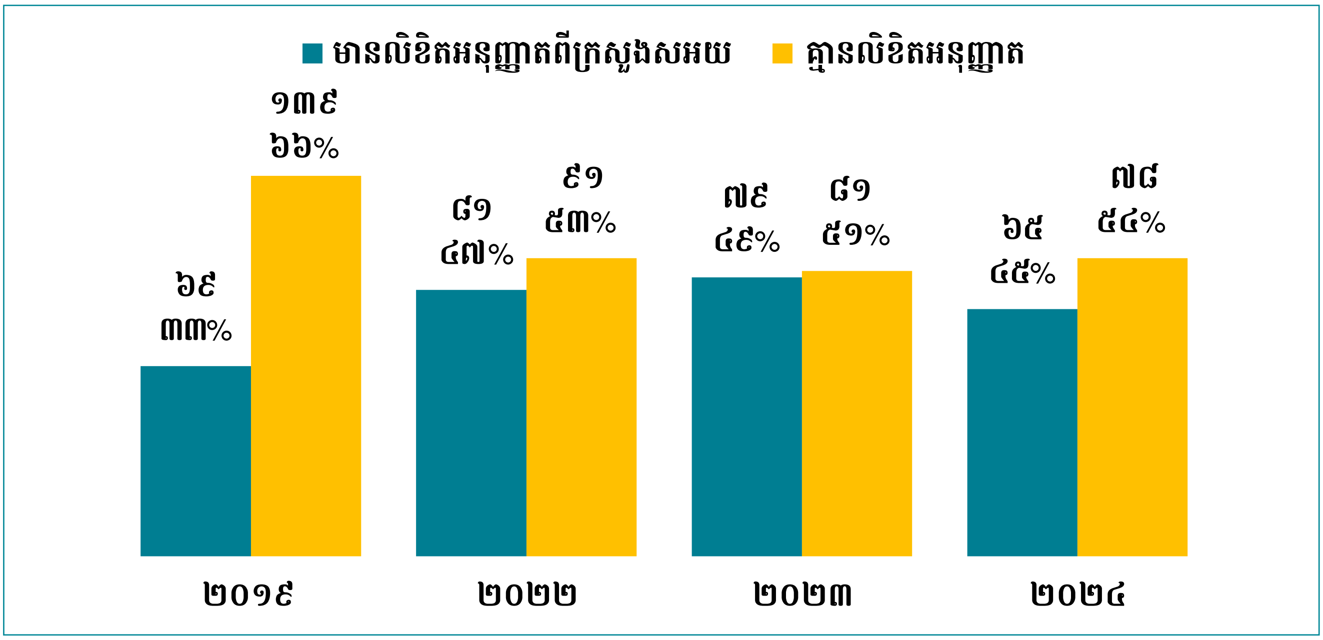

១.៦ ចំនួនអង្គការដៃគូថែទាំតាមសហគមន៍ដែលមានអនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នា (MOU)

ក្នុងរយៈពេលប្រាំឆ្នាំកន្លងទៅ ចំនួនអង្គការដែលបានចុះអនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នា (MOU) មានការកែលម្អគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ដូចជា ភាគរយសរុបនៃកន្លែងថែទាំកុមារតាមសហគមន៍ដែលមាន MOU ជាមួយក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា បានកើនឡើងពី ១៥% ទៅ ៤០% (១៧ ទៅ ៣៥កន្លែង) ចំណែកឯភាគរយនៃកន្លែងថែទាំកុមារ ដែលពុំមាន MOU បានធ្លាក់ចុះពី ៧៦% ទៅ ៥៤% (៨៩ ទៅ ៤៧) (រូបភាព ១.១២)។ បន្ថែមលើនេះ កន្លែងថែទាំកុមារតាមសហគមន៍ ស្ទើរតែគ្រប់ប្រភេទបានបង្ហាញអំពីការកើនឡើងនូវការចុះ MOU ជាមួយក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា នៅក្នុងរយៈពេលនេះ ជាពិសេស វត្តអារាម និងកន្លែងសាសនា និងផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុម (រូបភាព ១.១៣)។ នៅឆ្នាំ២០២៤ ប្រហែល៤០% នៃកន្លែងថែទាំកុមារតាមសហគមន៍ ដែលមិនបានចុះអនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នា ជាមួយក្រសួង សង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា បានចុះអនុស្សារណៈជាមួយក្រសួងផ្សេងទៀត ដូចជា ក្រសួងធម្មការ និងសាសនា និងក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា។

4 វត្តអារាមនិងកន្លែងថែទាំបែបសាសនា អន្តេវាសិកដ្ឋាន ផ្ទះជាក្រុម និង ផ្ទះស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន មិនតម្រូវអោយមានលិខិតអនុញ្ញាតិពីក្រសួង ស.អ.យ ទេ។

រូបភាព ១.១២ ចំនួនកន្លែងថែទាំកុមារតាមសហគមន៍ ដែលមាន MOU ជាមួយក្រសួង ស.អ.យ. បែងចែកទៅតាមឆ្នាំ

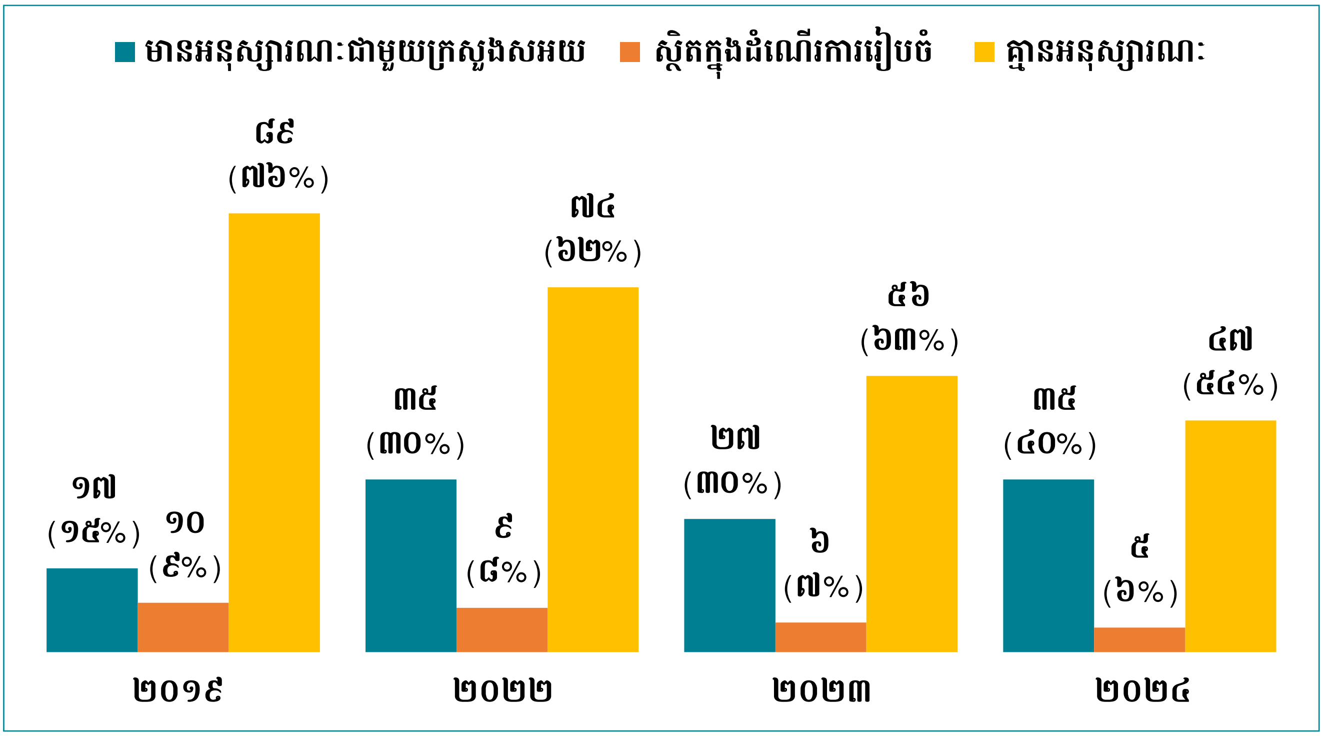

រូបភាព ១.១៣ ចំនួនកន្លែងថែទាំកុមារតាមសហគមន៍ ដែលមាន MOU ជាមួយក្រសួង ស.អ.យ. បែងចែកទៅតាមប្រភេទ

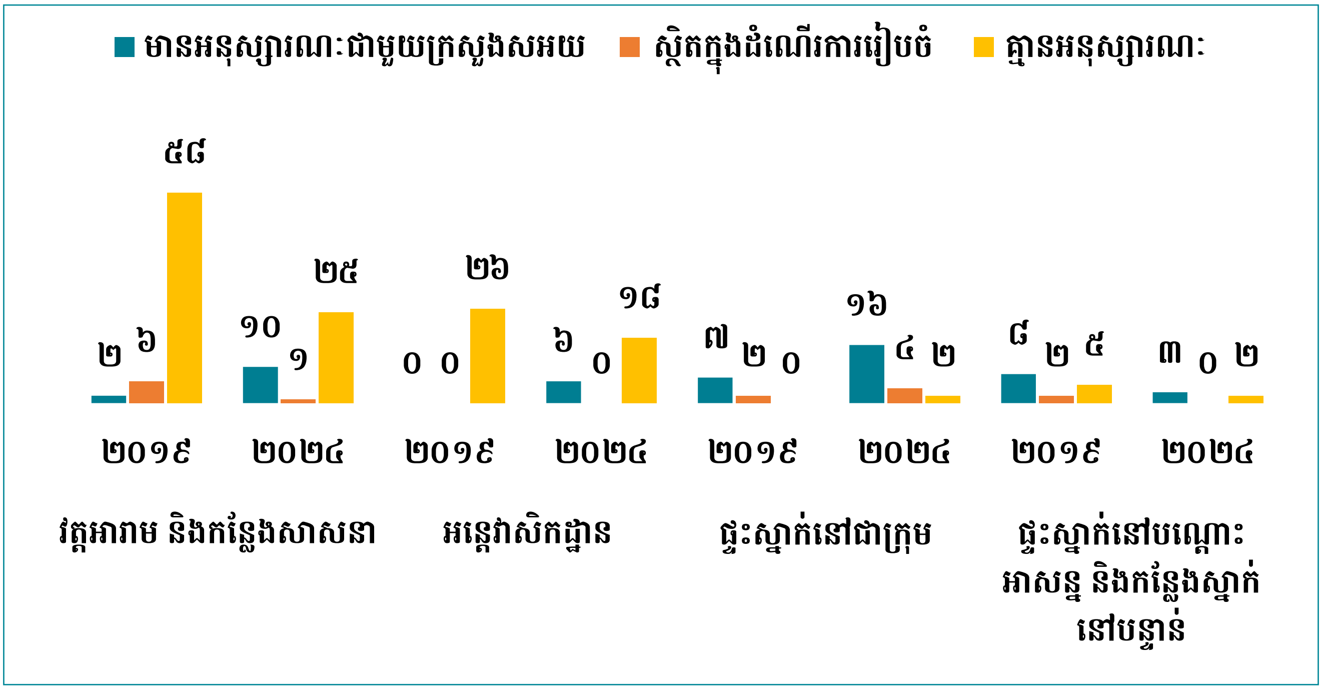

១.៧ ផែនការអនាគត

យោងតាមរបកគំហើញពីអធិការកិច្ចនៅឆ្នាំ២០២៤ ពាក់កណ្ដាលនៃកន្លែងថែទាំកុមារ នឹងបន្តផ្ដល់សេវាសមាហរណកម្ម ដើម្បីជួយឱ្យកុមារវិលត្រលប់ទៅកាន់គ្រួសាររបស់ពួកគេវិញ។ បន្ថែមលើនេះកន្លែងថែទាំកុមារ ចំនួន១ នឹងត្រូវបិទ ហើយកន្លែងថែទាំកុមារចំនួនពីរ នឹងធ្វើការបង្វែរទៅជាការថែទាំប្រភេទផ្សេងទៀត (រូបភាព ១.១៤)។

រូបភាព ១.១៤ ចំនួនកន្លែងថែទាំកុមារ ដែលមានផែនការអនាគត

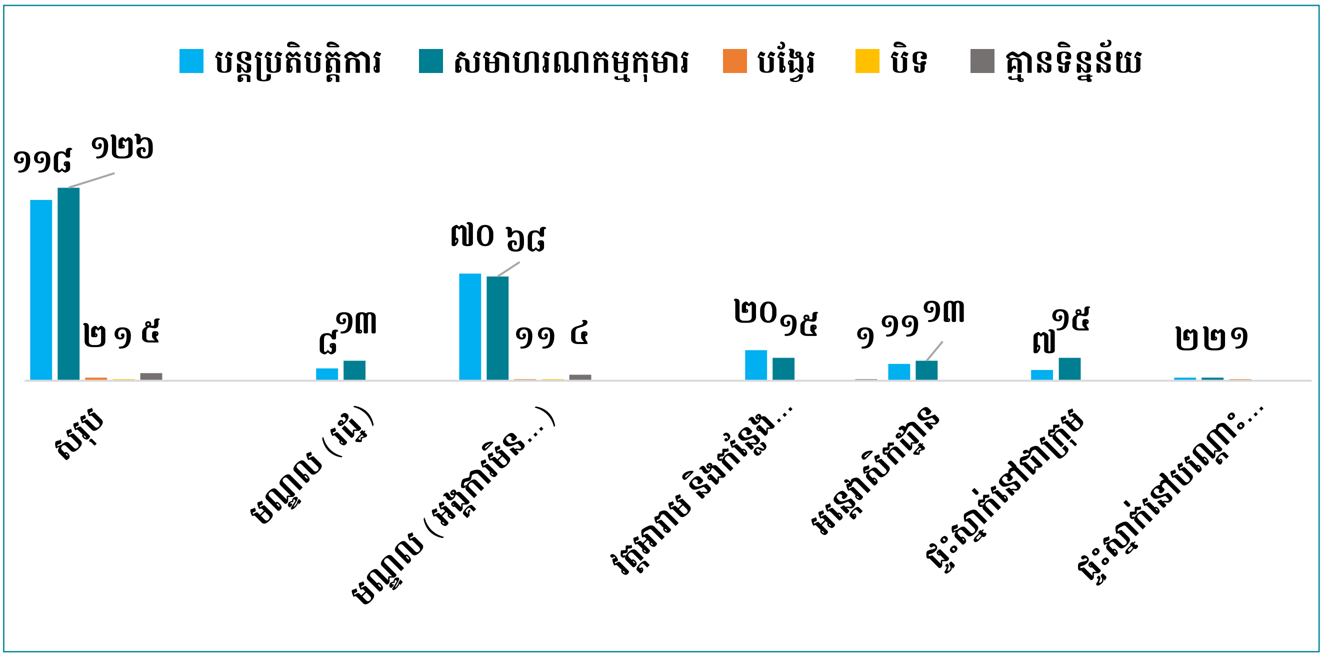

ផ្នែកទី២៖ ស្ថានភាពកុមារដែលកំពុងរស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ

របកគំហើញសំខាន់ៗ

- **កុមារនៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ៖** ភាគរយនៃកុមាររស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារបានធ្លាក់ចុះចំនួន ៧៣% (១៩.១១០នាក់) គឺពីចំនួន ២៦.១៨៧នាក់ ឆ្នាំ២០១៥ មកត្រឹមចំនួន ៧.០៧៧នាក់ នៅឆ្នាំ២០២៤។ ភាគរយនៃកុមាររស់នៅក្នុងមណ្ឌលថែទាំកុមារបានធ្លាក់ចុះចំនួន៧០% ពីចំនួន ១៦.៥៧៩នាក់ នៅឆ្នាំ២០១៥ មកចំនួន ៥.០៥៥នាក់ នៅឆ្នាំ២០២៤។ នៅឆ្នាំ២០២៤ មណ្ឌលរដ្ឋមានកុមារចំនួន ៧៩៦នាក់ មណ្ឌលអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលចំនួន ៤.២៥៩នាក់ វត្តអារាម និងកន្លែងសាសនាចំនួន ៤៤០នាក់ អន្តេវាសិកដ្ឋានចំនួន ១.១៧៨នាក់ ផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុមចំនួន ២៧០នាក់ និងស្នាក់នៅបណ្ដោះអាសន្ន និងកន្លែងស្នាក់នៅបន្ទាន់ចំនួន ១៣៤នាក់ ។
- **កុមារមានពិការភាព៖** នៅឆ្នាំ២០២៤ កុមារមានពិការភាពដែលរស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ មានចំនួន ៥៥៩នាក់ ក្នុងនោះកុមារាចំនួន ២៩៧នាក់ (៥៣%) និងកុមារីចំនួន ២៦២នាក់ (៤៧%)។ ក្នុងចំណោមកុមារទាំងនេះ កុមារមានពិការភាពភាគច្រើនរស់នៅក្នុងមណ្ឌលអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដែលមានចំនួន ១៨៦នាក់ មណ្ឌលរដ្ឋ ១៨១នាក់ អន្តេវាសិកដ្ឋាន ១៦៥នាក់។ ពីឆ្នាំ២០១៩ មកដល់ឆ្នាំ២០២៤ ចំនួនកុមារមានពិការភាពនៅក្នុងមណ្ឌលអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល បានថយចុះគួរឱ្យកត់សម្គាល់ពីចំនួន ៤៥០នាក់ មកត្រឹម១៨៦នាក់ ស្របពេលដែលចំនួនកុមារមានពិការភាពនៅក្នុងមណ្ឌលរដ្ឋ បានកើនឡើងពី ១៧០នាក់ ទៅ១៨១នាក់ ស្មើនឹង៦% ដែលបញ្ជាក់ថាកុមារទាំងនេះរស់នៅក្នុងមណ្ឌលរដ្ឋ មានរយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ។
- **ស្ថានភាពឪពុកម្ដាយ៖** នៅឆ្នាំ២០២៤ កុមារចំនួន ៧៧% (៥.៤៧១នាក់) នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារយ៉ាងហោចណាស់ មានឪពុក ឬម្ដាយម្នាក់នៅរស់ ចំណែកកុមារចំនួន ៣៣% (១.៦០៦នាក់) កំព្រាទាំងម្ដាយនិងឪពុក។
- **បទដ្ឋានអប្បបរមាស្ដីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ៖** នៅឆ្នាំ២០២៤ មណ្ឌលរដ្ឋមានកុមារចំនួន៧២% (៥៧៥នាក់) រស់នៅស្របតាមបទដ្ឋានអប្បបរមា កុមារចំនួន២០% (១៥៦នាក់) រស់មិនស្របតាមបទដ្ឋានអប្បបរមា និងកុមារចំនួន៨% ស្ថិតក្នុងស្ថានភាពធ្ងន់ធ្ងរ (៦៥នាក់)។ មណ្ឌលអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល កុមារមានកុមារចំនួន៦៥% (២.៧៨១នាក់) រស់នៅស្របតាមបទដ្ឋានអប្បបរមា និងកុមារចំនួន២៧% (១.១៣៨នាក់) រស់មិនស្របតាមបទដ្ឋានអប្បបរមា និងកុមារចំនួន៨% (៣៤០នាក់) ស្ថិតក្នុងស្ថានភាពធ្ងន់ធ្ងរ។ កន្លែងថែទាំតាមសហគមន៍ដែលបានអនុវត្តស្របតាមបទដ្ឋាន និងមានភាគរយនៃកុមាររស់នៅច្រើនជាងគេ គឺផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុម (៧៩% ឬ២១២នាក់) ចំណែកឯកន្លែងថែទាំតាមសហគមន៍ដែលមិនបានអនុវត្តស្របតាមបទដ្ឋាន និងមានភាគរយនៃកុមាររស់នៅច្រើនជាងគេ គឺកន្លែងសាសនា (៥០% ឬ៣៩៨នាក់) និងអន្តេវាសិកដ្ឋាន (៤៩% ឬ៥៧៨នាក់)។ ស្ថានភាពកុមារមានពិការភាព ដែលរស់នៅក្នុងមណ្ឌលរដ្ឋ (១៦៦នាក់ ឬ៩២%) អន្តេវាសិកដ្ឋាន (១៦៣នាក់ ឬ៩៩%) និងផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុម (២២នាក់ ឬ៨៨%) មានលក្ខណៈប្រសើរជាងកន្លែងថែទាំផ្សេងៗទៀត។

២.១ ចំនួនកុមាររស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ

រូបភាព ២.១ ចំនួនកុមាររស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ បែងចែកទៅតាមឆ្នាំ

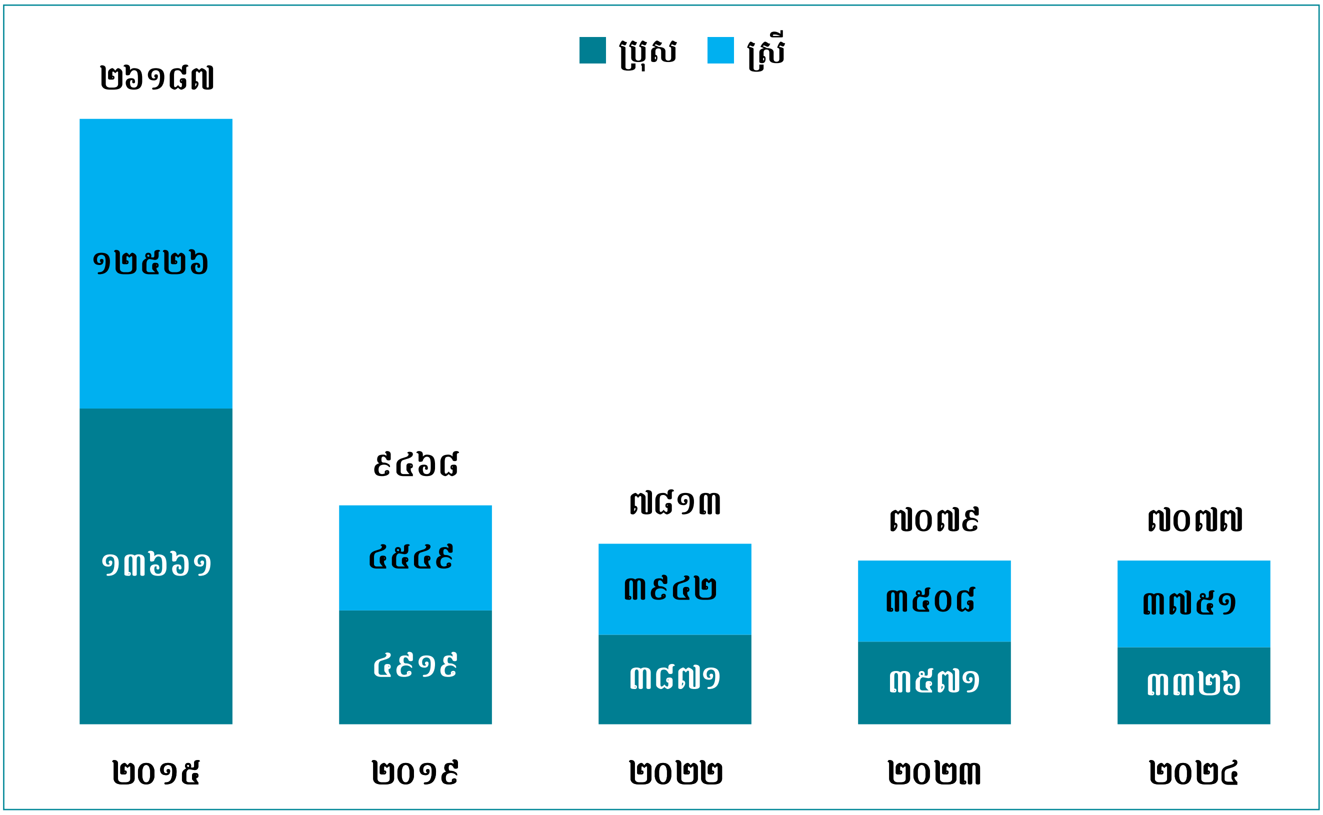

ចាប់ពីឆ្នាំ២០១៥ មកដល់ឆ្នាំ២០២៤ ចំនួនកុមារកំពុងរស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ បានធ្លាក់ចុះគួរឱ្យកត់សម្គាល់ (រូបភាព ២.១)។ នៅឆ្នាំ២០១៥ កុមារចំនួន ២៦.១៨៧នាក់បានរស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ។ ចំនួននេះបានធ្លាក់ចុះយ៉ាងរហ័សនៅក្នុងរយៈពេលមួយទសវត្សរ៍កន្លងមក ដោយនៅត្រឹមឆ្នាំ២០២៤ កុមារចំនួនតែ ៧.០៧៧នាក់ប៉ុណ្ណោះដែលរស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ។ ជារួម ចំនួនកុមារនៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ បានធ្លាក់ចុះចំនួន ៧៣% (១៩.១១០នាក់) ដោយចំនួនកុមារាធ្លាក់ចុះចំនួន ៧៦% (១០.៣៣៥នាក់) ហើយចំនួនកុមារីបានធ្លាក់ចុះចំនួន ៧០% (៨.៧៧៥នាក់)។

នៅក្នុងចំណោមកន្លែងថែទាំកុមារគ្រប់ប្រភេទទាំងអស់ មណ្ឌលថែទាំមានកុមាររស់នៅច្រើនជាងគេ (តារាង ១)។ នៅឆ្នាំ២០២៤ កុមារចំនួន ៥.០៥៥នាក់ (៧១%) រស់នៅក្នុងមណ្ឌលថែទាំ កុមារចំនួន ១.១៧៨នាក់ (១៧%) រស់នៅក្នុងអន្តេវាសិកដ្ឋាន កុមារចំនួន ៤៤០នាក់ (៦%) រស់នៅក្នុងវត្តអារាម និងកន្លែងសាសនាដទៃទៀតដែលផ្តល់ការថែទាំ កុមារចំនួន ២៧០នាក់ (៤%) រស់នៅក្នុងផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុម និងកុមារចំនួន ១៣៤នាក់ (២%) រស់នៅក្នុងផ្ទះស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន។

ពីឆ្នាំ២០១៥ មកដល់ឆ្នាំ២០២៤ ចំនួនកុមារនៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារបានធ្លាក់ចុះ។ កុមារនៅក្នុងមណ្ឌលបានធ្លាក់ចុះចំនួន ១១.៥២៤នាក់ (៧០%) កុមារនៅក្នុងអន្តេវាសិកដ្ឋានបានធ្លាក់ចុះចំនួន ៤.៨៦១នាក់ (៨០%) កុមារនៅក្នុងវត្តអារាម និងកន្លែងសាសនាដទៃទៀតដែលផ្តល់ការថែទាំបានធ្លាក់ចុះចំនួន ៩០៩នាក់ (៦៧%) កុមារនៅក្នុងផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុមបានធ្លាក់ចុះចំនួន ១.៣២២នាក់ (៨៣%) និងកុមារនៅក្នុងផ្ទះស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន/កន្លែងស្នាក់នៅបន្ទាន់បណ្តោះអាសន្នបានធ្លាក់ចុះ ៤៩៤នាក់ (៧៩%)។

ពាក់ព័ន្ធនឹងក្រុមអាយុ ជាងពាក់កណ្តាលនៃកុមារនៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ មានអាយុ ៦-១៤ឆ្នាំ (៥៨%) បន្ទាប់មកគឺកុមារអាយុ ១៥-១៧ឆ្នាំ (៣៤%) កុមារអាយុ ៤-៥ឆ្នាំ (៥%) និងកុមារអាយុ ០-៣ឆ្នាំ (៣%) (តារាង ២)។

តារាង ១ ចំនួនកុមាររស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ បែងចែកទៅតាមប្រភេទ និងឆ្នាំ

ឆ្នាំ	២០១៥			២០១៩			២០២២			២០២៣			២០២៤		
ប្រភេទ	ប្រុស	ស្រី	សរុប	ប្រុស	ស្រី	សរុប	ប្រុស	ស្រី	សរុប	ប្រុស	ស្រី	សរុប	ប្រុស	ស្រី	សរុប
១.មណ្ឌលថែទាំកុមារសរុប	៨៨០៣	៧៧៧៦	១៦៥៧៩	៣៤៦១	៣៣១៧	៦៧៧៨	២៦២៤	២៤៥១	៥០៧៥	២៦៥៨	២៥២៣	៥១៨១	២៤៨០	២៥៧៥	៥០៥៥
• មណ្ឌលរដ្ឋ	៦៥៥	៥០៧	១១៦២	៤១១	២៨៥	៦៩៦	៤០៣	៣០៦	៧០៩	៤០៤	២៩០	៦៩៤	៤៦៥	៣៣១	៧៩៦
• មណ្ឌលអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល	៨៨០៣	៧៧៧៦	១៦៥៧៩	៣០៥០	៣០៣២	៦០៨២	២២២១	២១៤៥	៤៣៦៦	២២៥៤	២២៣៣	៣៤៨៧	២០១៥	២២៤៤	៤២៥៩
២.វត្តអារាម និងកន្លែងសាសនា	៦៧៦	៦៧៣	១៣៤៩	៤៣១	៣១៤	៧៤៥	៣៥៩	២៧៤	៦៣៣	១៨៤	១៥៦	៣៤០	២២៩	២១១	៤៤០
៣.អន្តេវាសិកដ្ឋាន	៣១៣០	២៩០៩	៦០៣៩	៨៣៣	៦៦១	១៤៩៤	៤៦៩	៧២៩	១១៩៨	៥៦៨	៦៣២	១២០០	៤៣៨	៧៤០	១១៧៨
៤.ផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុម	៧៧២	៨២០	១៥៩២	៤៥	៦១	១០៦	១០៦	១៣៦	២៤២	១២៦	១៦៧	២៩៣	១១៨	១៥២	២៧០
៥.ផ្ទះស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន	២៨០	៣៤៨	៦២៨	១៤៩	១៩៦	៣៤៥	៣១៣	៣៥២	៦៦៥	៣៥	៣០	៦៥	៦១	៧៣	១៣៤
សរុប	**១៣៦៦១**	**១២៥២៦**	**២៦១៨៧**	**៤៩១៩**	**៤៥៤៩**	**៩៤៦៨**	**៣៨៧១**	**៣៩៤២**	**៧៨១៣**	**៣៥៧១**	**៣៥០៨**	**៧០៧៩**	**៣៣២៦**	**៣៧៥១**	**៧០៧៧**

តារាង ២ ចំនួនកុមាររស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ បែងចែកទៅតាមក្រុមអាយុ ឆ្នាំ២០២៤

ឆ្នាំ	០-៣ឆ្នាំ			៤-៥ឆ្នាំ			៦-១៤ឆ្នាំ			១៥-១៧ឆ្នាំ			កុមារសរុប		
ប្រភេទ	ប្រុស	ស្រី	សរុប	ប្រុស	ស្រី	សរុប	ប្រុស	ស្រី	សរុប	ប្រុស	ស្រី	សរុប	ប្រុស	ស្រី	សរុប
១.មណ្ឌលថែទាំកុមារ	១០៣	៩៣	១៩៦	១៤៩	១៥២	៣០១	១៥៩៩	១៥២៥	៣១២៤	៦២៩	៨០៥	១៤៣៤	២៤៨០	២៥៧៥	៥០៥៥
• មណ្ឌលរដ្ឋ	១៨	១២	៣០	៤១	២៥	៦៦	២៧៧	១៩៥	៤៧២	១២៩	៩៩	២២៨	៤៦៥	៣៣១	៧៩៦
• មណ្ឌលអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល	៨៥	៨១	១៦៦	១០៨	១២៧	២៣៥	១៣២២	១៣៣០	២៦៥២	៥០០	៧០៦	១២០៦	២០១៥	២២៤៤	៤២៥៩
២.វត្តអារាម និងកន្លែងសាសនា	៣	០	៣	៨	៩	១៧	១២៩	១២៦	២៥៥	៨៩	៧៦	១៦៥	២២៩	២១១	៤៤០
៣.អន្តេវាសិកដ្ឋាន	១០	៥	១៥	១០	៨	១៨	១៧០	២៧១	៤៤១	២៤៨	៤៥៦	៧០៤	៤៣៨	៧៤០	១១៧៨
៤.ផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុម	២	២	៤	៣	៣	៦	៨៣	១០០	១៨៣	៣០	៤៧	៧៧	១១៨	១៥២	២៧០
៥.ផ្ទះស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន	៨	៥	១៣	៩	៨	១៧	៣០	៤២	៧២	១៤	១៨	៣២	៦១	៧៣	១៣៤
សរុប	**១២៦**	**១០៥**	**២៣១**	**១៧៩**	**១៨០**	**៣៥៩**	**២០១១**	**២០៦៤**	**៤០៧៥**	**១០១០**	**១៤០២**	**២៤១២**	**៣៣២៦**	**៣៧៥១**	**៧០៧៧**

២.២ ចំនួនយុវជន (អាយុពី១៨ឆ្នាំឡើង) រស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ

នៅឆ្នាំ២០១៥ យុវជនចំនួន ៩.១៨៧នាក់ រស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ។ រយៈពេលដប់ឆ្នាំក្រោយមក ចំនួននេះបានធ្លាក់ចុះចំនួន ៨៣% ដែលធ្វើឱ្យយុវជនមានចំនួនត្រឹម ១.៦០៥នាក់ប៉ុណ្ណោះ។

តារាង ៣ ចំនួនយុវជនរស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ បែងចែកទៅតាមឆ្នាំ

ឆ្នាំ	២០១៥			២០១៩			២០២២			២០២៣			២០២៤		
ប្រភេទ	ប្រុស	ស្រី	សរុប	ប្រុស	ស្រី	សរុប	ប្រុស	ស្រី	សរុប	ប្រុស	ស្រី	សរុប	ប្រុស	ស្រី	សរុប
១.មណ្ឌលថែទាំកុមារ	៤៧១៣	២០៥៦	៦៧៦៩	៨៦៣	៩២៩	១៧៩២	៦០៩	៦២៩	១២៣៨	៦៤៣	៧៤៦	១៣៨៩	៥៣៧	៥៩៩	១១៣៦
• មណ្ឌលរដ្ឋ	គ្មានទិន្នន័យ	គ្មានទិន្នន័យ	គ្មានទិន្នន័យ	១៦៧	១៧៦	៣៤៣	១៦០	១២៦	២៨៦	១៦៦	១៤៥	៣១១	១៣៦	១២៤	២៦០
• មណ្ឌលអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល	៤៧១៣	២០៥៦	៦៧៦៩	៦៩៦	៧៥៣	១៤៤៩	៤៤៩	៥០៣	៩៥២	៤៧៧	៦០១	១០៧៨	៤០១	៤៧៥	៨៧៦
២.វត្តអារាម និងកន្លែងសាសនា	១៧៩	៤៣	២២២	៨៣	៤១	១២៤	៤៥	៤៤	៨៩	៤៤	៣០	៧៤	៣៣	២៩	៦២
៣.អន្តេវាសិកដ្ឋាន	៦១២	៧១៩	១៣៣១	៣៤៩	២២៣	៥៧២	២០៣	២៦៨	៤៧១	១៥៣	២២១	៣៧៤	១៤៩	១៦៥	៣១៤
៤.ផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុម	២២៤	៣២០	៥៤៤	៧	៩	១៦	៣៦	៩១	១២៧	៤១	៨០	១២១	៣១	៥០	៨១
៥.ផ្ទះស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន	១៣៦	១៨៥	៣២១	១០	១១	២១	៣៣	៤៣	៧៦	០	១៦	១៦	១	១១	១២
សរុប	៥៨៦៤	៣៣២៣	៩១៨៧	១៣១២	១២១៣	២៥២៥	៩២៦	១០៧៥	២០០១	៨៨១	១០៩៣	១៩៧៤	៧៥១	៨៥៤	១៦០៥

២.៣ កុមារមានពិការភាព

នៅឆ្នាំ២០២៤ កន្លែងថែទាំកុមារ មានកុមារមានពិការភាពប្រភេទផ្សេងៗគ្នាចំនួន ៥៥៩នាក់ (៨%) ក្នុងនោះ កុមារាមានចំនួន ២៩៧នាក់ (៥៣%) និងកុមារីមានចំនួន ២៦២នាក់ (៤៧%) (រូបភាព ២.២)។ កុមារមានពិការភាពកាយសម្បទា មានចំនួនច្រើនជាងគេ (៣៧០នាក់ ឬ ៤៧%) បន្ទាប់មក គឺកុមារមានពិការភាពសតិបញ្ញា (២៧១នាក់ ឬ ៣៤%) និងកុមារមានពិការភាពញាណដឹង (១៥៤នាក់ ឬ ១៩%) (រូបភាព ២.៣)។ កុមារមានពិការភាពដែលកំពុងរស់នៅក្នុងមណ្ឌលថែទាំកុមារអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលមានចំនួនច្រើនជាងគេ គឺ១៨៦នាក់ បន្ទាប់មកមណ្ឌលថែទាំកុមាររដ្ឋ ចំនួន ១៨១នាក់ អន្តេវាសិកដ្ឋាន ចំនួន ១៦៥នាក់ (រូបភាព ២.៤)។

ពីឆ្នាំ២០១៩ មកដល់ឆ្នាំ២០២៤ ចំនួនកុមារមានពិការភាពសរុបក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារបានធ្លាក់ចុះចំនួន ១៥៩នាក់ក្តី ដែលភាគច្រើនបណ្តាលមកពីការថយចុះចំនួនកុមារមានពិការភាព រស់ក្នុងមណ្ឌលថែទាំកុមារអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ពីចំនួន ៤៥០នាក់ មកចំនួន ១៨៦នាក់។ ផ្ទុយពីនេះ ចំនួនកុមារមានពិការភាពរស់នៅក្នុងមណ្ឌលថែទាំកុមាររដ្ឋ បានកើនឡើងពីចំនួន ១៧០នាក់ ទៅចំនួន ១៨១នាក់ ដែលនេះបញ្ជាក់ថាកុមារទាំងនោះរស់នៅក្នុងមណ្ឌលរដ្ឋមានរយៈពេលច្រើនឆ្នាំ (រូបភាព ២.៤)។

រូបភាព ២.២ ចំនួនកុមារមានពិការភាពរស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ ឆ្នាំ២០២៤

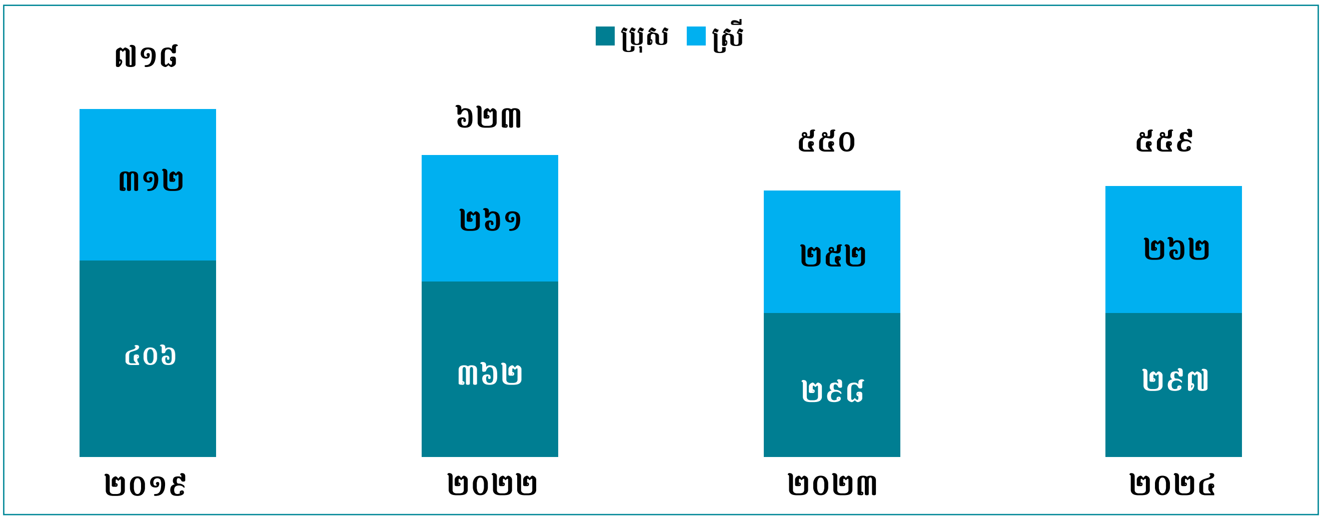

រូបភាព ២.៣ ចំនួនកុមារមានពិការភាពរស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ បែងចែកទៅតាមប្រភេទពិការភាព និងឆ្នាំ

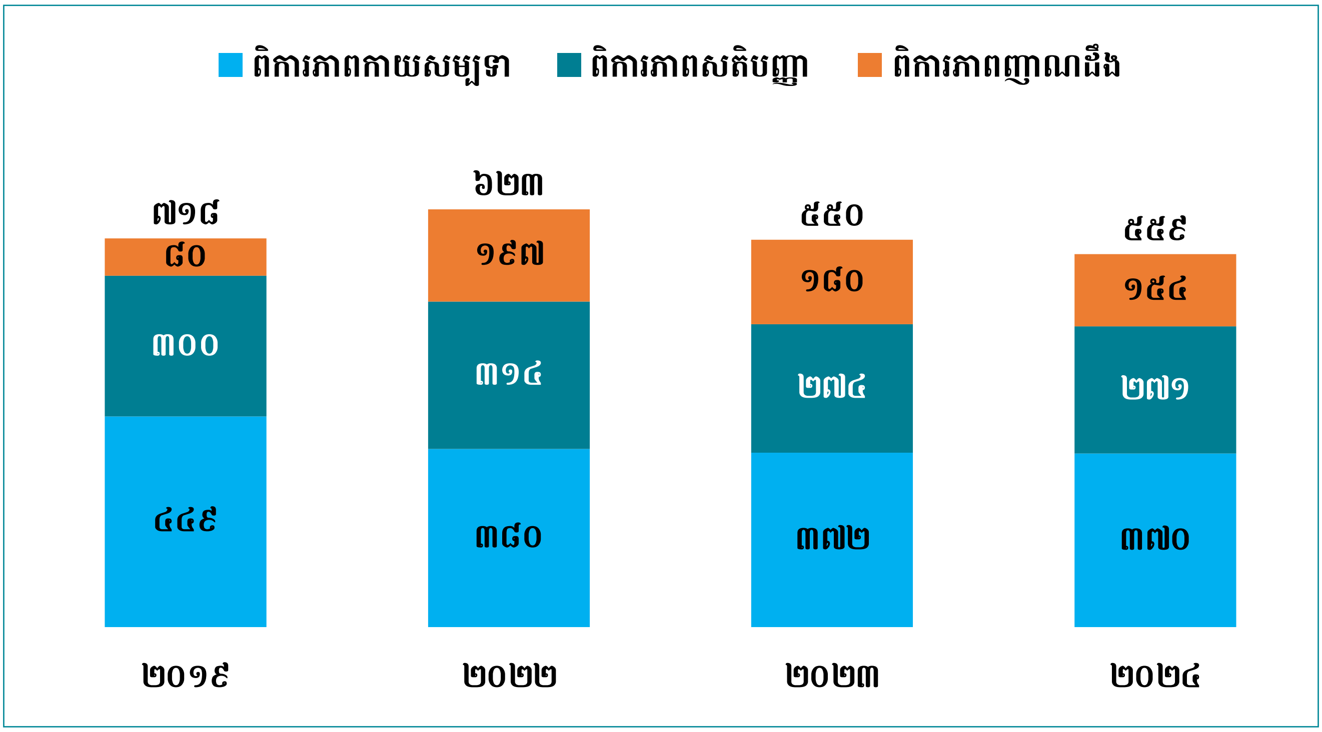

រូបភាព ២.៤ ចំនួនកុមារមានពិការភាពរស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំ បែងចែកទៅតាមប្រភេទកន្លែងថែទាំ និងឆ្នាំ

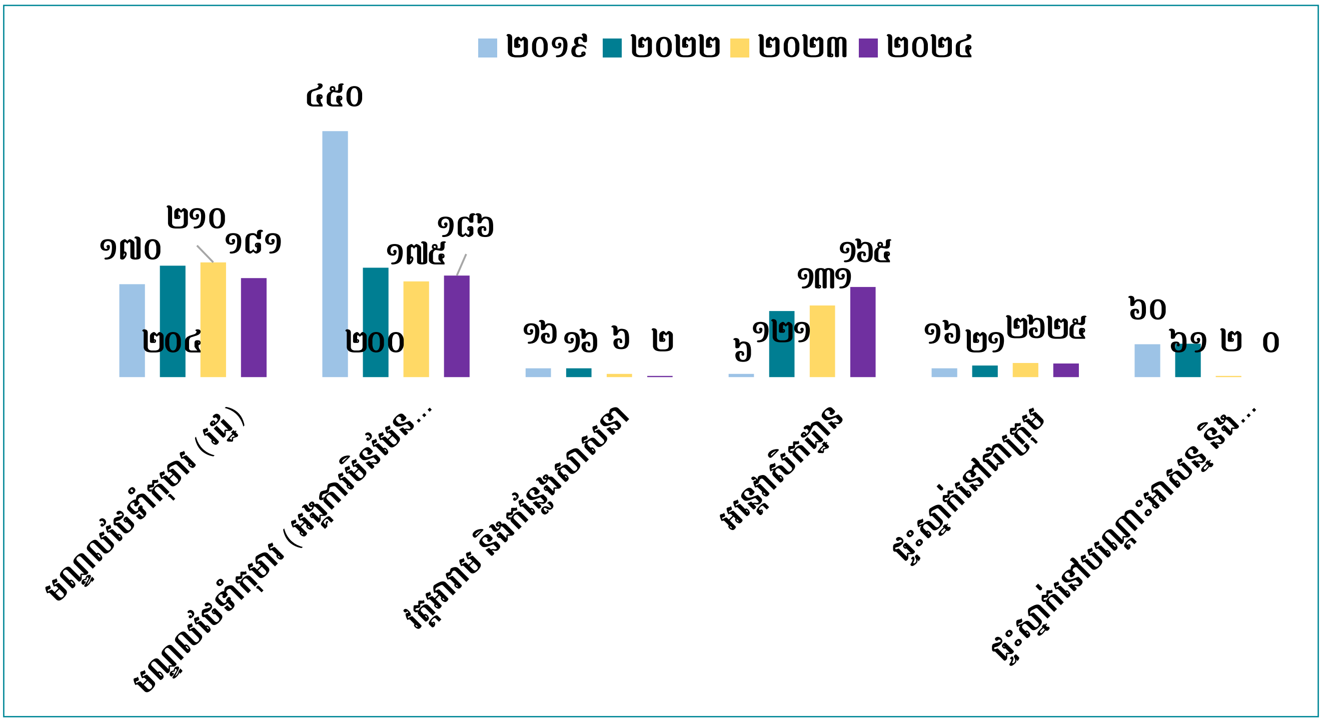

២.៤ ស្ថានភាពឪពុកម្តាយរបស់កុមាររស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំ

នៅឆ្នាំ២០២៤ កុមារនៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ ចំនួន ៧៧% (៥.៨៧១នាក់) យ៉ាងហោចណាស់ មានឪពុក ឬម្តាយម្នាក់នៅរស់។ ក្នុងចំណោមកុមារទាំងនេះ ៣៩% (២.៧៧២នាក់) មានឪពុកម្តាយទាំងពីរនាក់នៅរស់ ចំណែកឯកុមារចំនួន ៣៨% (២.៦៩៩នាក់) មានម្តាយ ឬឪពុកនៅរស់។ ផ្ទុយទៅវិញ កុមារនៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ ចំនួន ២៣% (១.៦០៦នាក់) កំព្រាទាំងម្តាយនិងឪពុក។

រូបភាព ២.៥ ចំនួនកុមារនៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ បែងចែកទៅតាមស្ថានភាពនៅរស់របស់ឪពុកម្ដាយ ឆ្នាំ២០២៤

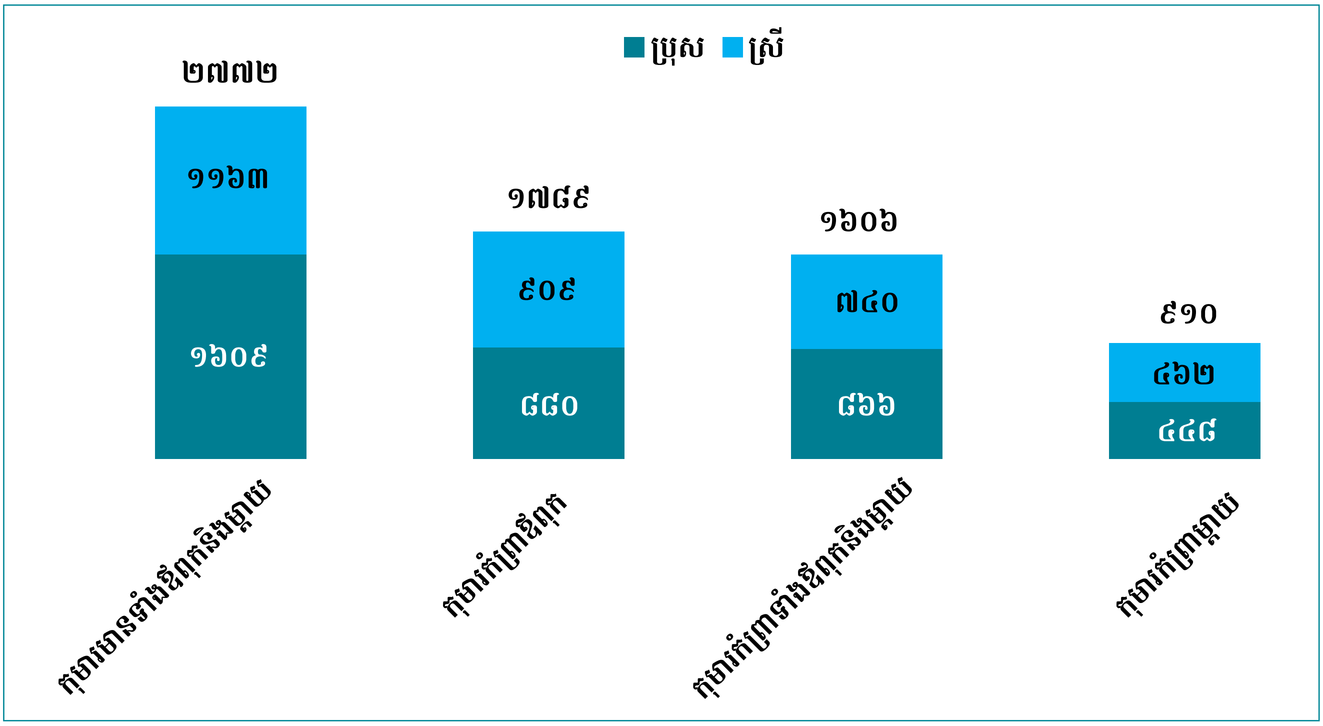

២.៥ កម្រិតនៃការអប់រំ

កុមារនៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ ភាគច្រើនរៀនពីថ្នាក់ទី១ ដល់ថ្នាក់ទី៩ ដែលមានចំនួន ៥.១១៣នាក់។ បន្ទាប់មកគឺកុមារដែលរៀនថ្នាក់១០ ដល់ថ្នាក់ទី១២ ដែលមានចំនួន ១.៧២៥នាក់ និងកុមាររៀនវគ្គបណ្ដុះបណ្ដាលជំនាញវិជ្ជាជីវៈ ដែលមានចំនួន ៩៦៩នាក់។ បន្ថែមលើនេះ កុមារប្រមាណ ៥៣៩នាក់ កំពុងរៀននៅថ្នាក់មត្តេយ្យសិក្សា ចំណែកឯកុមារចំនួន ២៤៣នាក់ ក្នុងក្រុមអាយុដូចគ្នានេះមិនបានចុះឈ្មោះចូលរៀនឡើយ។

រូបភាព ២.៦ ចំនួនកុមារនៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ បែងចែកទៅតាមកម្រិតនៃការអប់រំ ឆ្នាំ២០២៤

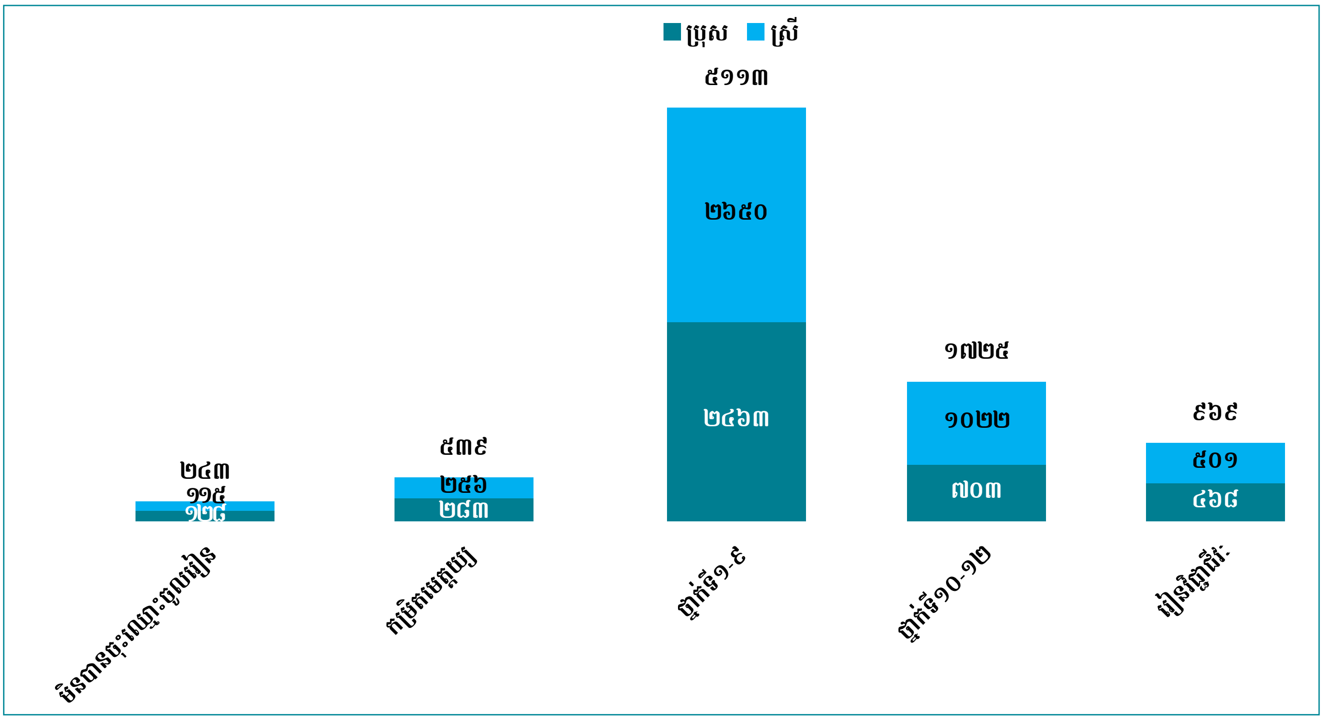

សម្គាល់៖ អ្នកឆ្លើយសំណួរអាចជ្រើសរើសជម្រើសច្រើនជាងមួយ។

២.៦ ការបញ្ជូនកុមារមកថែទាំក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ

នៅឆ្នាំ២០២៤ ទិន្នន័យបានបង្ហាញថា កុមារចំនួន ៤៦% (៣.២៣៧នាក់) ត្រូវបានបញ្ជូនចូលក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ ដោយគណៈកម្មាធិការទទួលបន្ទុកកិច្ចការនារី និងកុមារឃុំសង្កាត់ (គ.ក.ន.ក) មន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន។ បន្ថែមលើនេះ កុមារចំនួន ៣៩% (២.៧២៧នាក់) ត្រូវបានបញ្ជូនមកដោយ ឪពុកម្តាយ ឬសាច់ញាតិរបស់ពួកគេ ហើយកុមារចំនួន ១១% (៧៧៧នាក់) ត្រូវបាននាំមកដោយបុគ្គលិកកន្លែងថែទាំ (រូបភាព ២.៧)។

នៅពេលពិនិត្យមើលថា តើការទុកដាក់កុមារទាំងនេះនៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ បានអនុវត្តតាមរយៈនីតិវិធីទុកដាក់កុមារត្រឹមត្រូវរបស់ក្រសួង ស.អ.យ. ដែរឬទេ រូបភាព ២.៨ បង្ហាញថា កុមារដែលត្រូវបានទុកដាក់ ដោយគណៈកម្មាធិការទទួលបន្ទុកកិច្ចការនារី និងកុមារឃុំសង្កាត់ (គ.ក.ន.ក) មន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន គឺភាគច្រើនបានអនុលោមទៅតាមនីតិវិធី នៃការទុកដាក់កុមារក្នុងកម្រិតខ្ពស់បំផុត។ ឧទាហរណ៍ កុមារចំនួន ៩៥% (៣.០៦៨នាក់) ត្រូវបានទុកដាក់ដោយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន កុមារចំនួន ៦១% (១.៦៧១នាក់) ត្រូវបានទុកដាក់ដោយឪពុកម្តាយ/សាច់ញាតិ និងកុមារចំនួន ៦៩% (៥៤០នាក់) ត្រូវបានទុកដាក់ដោយបុគ្គលិកកន្លែងថែទាំ បានអនុវត្តទៅតាមនីតិវិធីត្រឹមត្រូវ។

រូបភាព ២.៧ ចំនួនកុមារដែលត្រូវបានបញ្ជូនចូលក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ បែងចែកទៅតាមប្រភព ឆ្នាំ២០២៤

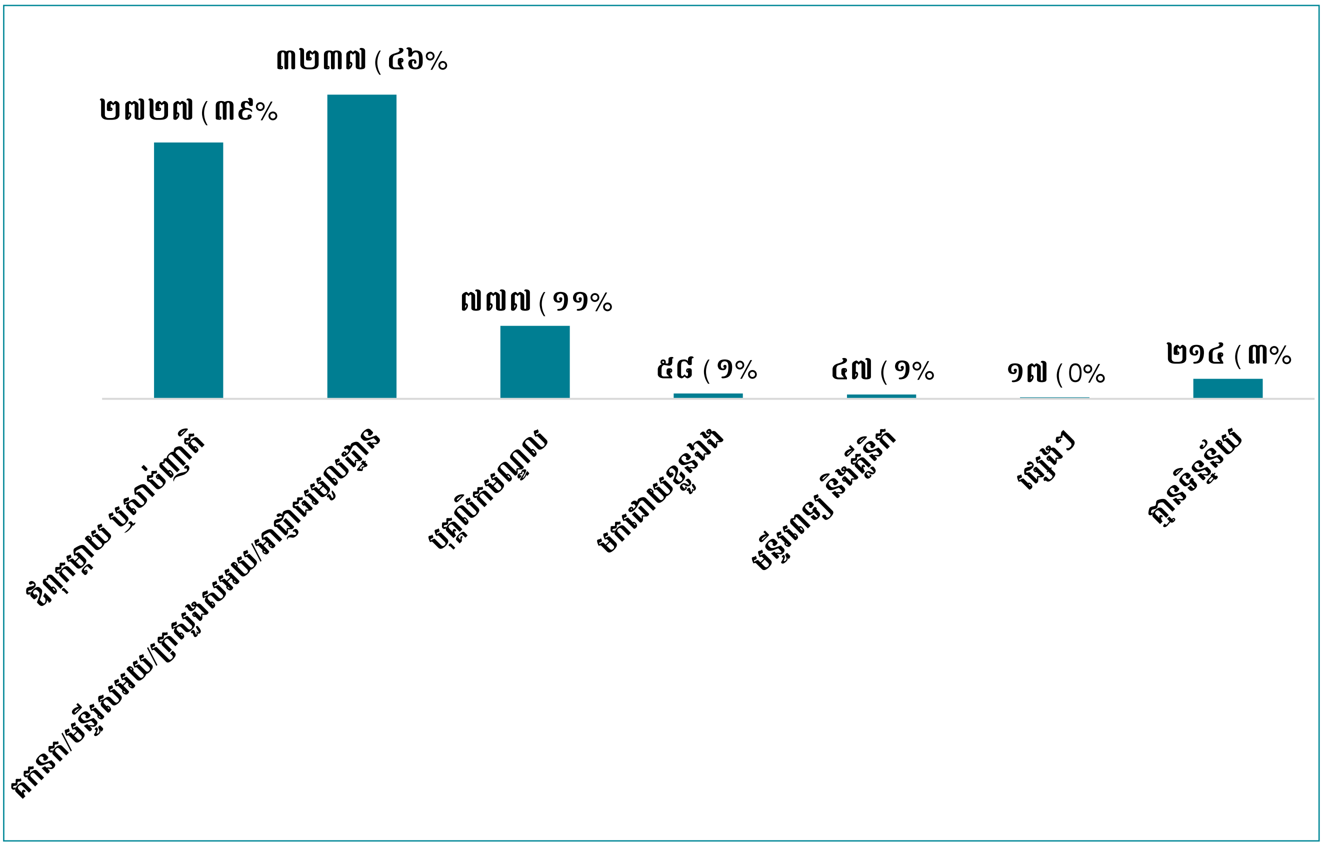

សម្គាល់៖ ការមកដោយខ្លួនឯង មានន័យថា កុមារបានចូលទៅក្នុងកន្លែងថែទាំ ដោយខ្លួនឯង។ ចំពោះប្រភេទផ្សេងទៀត ពុំមានព័ត៌មានលម្អិតពីទិន្នន័យអធិការកិច្ចឡើយ។

រូបភាព ២.៨ ចំនួនកុមារដែលត្រូវបានបញ្ជូនចូលក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ បែងចែកទៅតាមនីតិវិធីទុកដាក់កុមាររបស់ក្រសួង ស.អ.យ. ឆ្នាំ២០២៤

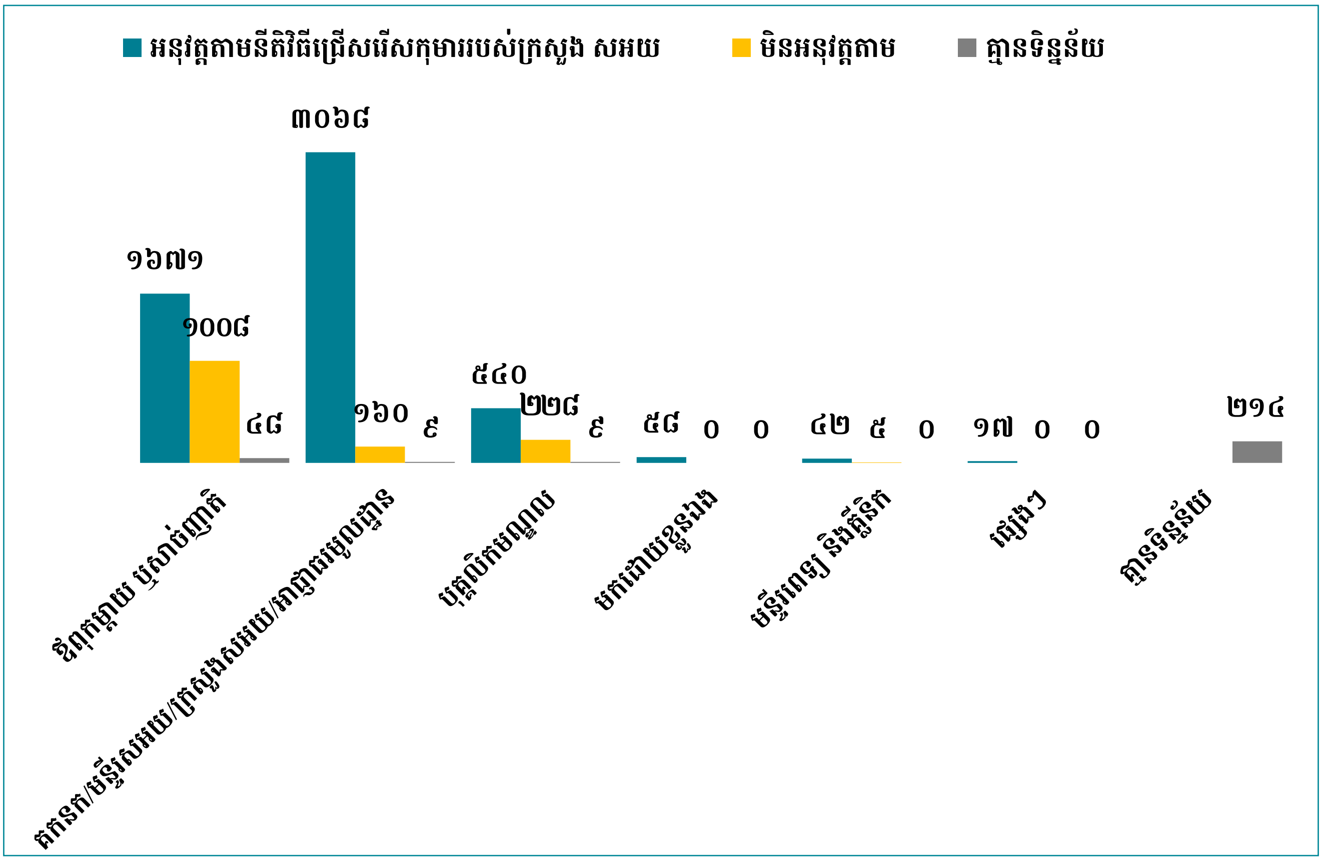

២.៧ កុមាររស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ បែងចែកទៅតាមបទដ្ឋានអប្បបរមាស្ដីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ

នៅឆ្នាំ២០២៤ កុមារប្រមាណ ៤.២១៤នាក់ (៥៩%) កំពុងរស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ ដែលបានអនុវត្តស្របតាមបទដ្ឋានអប្បបរមា។ ចំណែកឯកុមារចំនួន ១.៨៩១នាក់ (២៧%) កំពុងរស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ ដែលមិនបានអនុវត្តស្របតាមបទដ្ឋាន និងកុមារចំនួន ៩៧២នាក់ (១៤%) ស្ថិតនៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារដែលមានស្ថានភាពធ្ងន់ធ្ងរ ដែលមានចំនួនច្រើនគួរឱ្យកត់សម្គាល់។

រូបភាព ២.៩ ចំនួនកុមាររស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ បែងចែកទៅតាមបទដ្ឋានអប្បបរមា ឆ្នាំ២០២៤

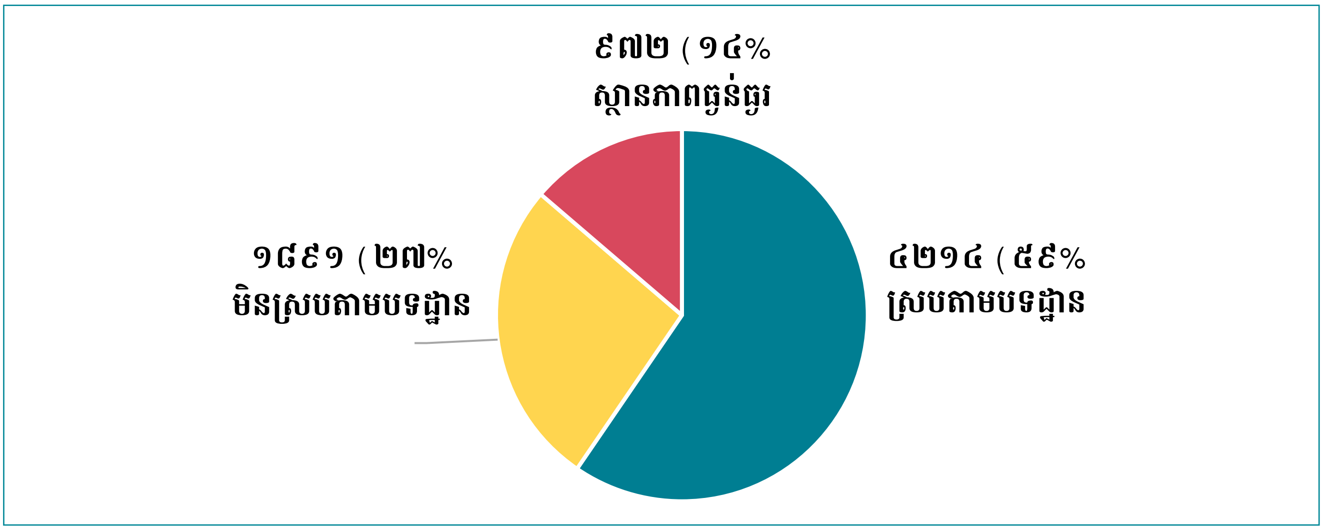

រូបភាព ២.១០ បង្ហាញចំនួនកុមារនៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ បែងចែកទៅតាមបទដ្ឋានអប្បបរមាស្តីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ ចាប់ពីឆ្នាំ២០១៩ ដល់ឆ្នាំ២០២៤។ ក្រាហ្វិកនេះបង្ហាញភាពល្អប្រសើរឡើងមួយចំនួន។ ឧទាហរណ៍ កុមាររស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ ដែលបានអនុវត្តស្របតាមបទដ្ឋាន បានកើនឡើងចំនួន ១០៩នាក់ (១៦%) បន្ថែមទៀត ចំណែកឯកុមារដែលរស់នៅកន្លែងថែទាំកុមារដែលមិនអនុវត្តស្របតាមបទដ្ឋានអប្បបរមា មានចំនួនតិចជាងមុនចំនួន ៥៤៦នាក់ (១៧%) និងស្ថិតក្នុងស្ថានភាពធ្ងន់ធ្ងរចំនួន ១៩៥៤នាក់ (១៧%)។

ចំពោះការថែទាំតាមមណ្ឌល នៅឆ្នាំ២០២៤ មណ្ឌលរដ្ឋមានកុមារចំនួន ៧២% (៥៧៥នាក់) រស់នៅស្របតាមបទដ្ឋានអប្បបរមា និងកុមារចំនួន ២៨% (២២១នាក់) រស់ក្រោមបទដ្ឋានអប្បបរមា។ នៅក្នុងមណ្ឌលអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល កុមារចំនួន ៦៥% (២.៧៨១នាក់) រស់នៅស្របតាមបទដ្ឋានអប្បបរមា និងកុមារចំនួន ៣៥% (១.៤៧៨នាក់) រស់ក្រោមបទដ្ឋានអប្បបរមា។ លទ្ធផលនេះបញ្ជាក់ថា ស្ថានភាពកុមារ ដែលរស់នៅក្នុងមណ្ឌលរដ្ឋ ប្រសើរជាងកុមារដែលរស់ក្នុងមណ្ឌលអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដោយភាគរយនៃកុមាររស់នៅក្នុងមណ្ឌលរដ្ឋ មានចំនួនច្រើនជាងភាគរយកុមារដែលរស់នៅក្នុងមណ្ឌលអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ មណ្ឌលរដ្ឋ ក៏ដូចជាមណ្ឌលអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល នៅមានកុមារជាច្រើនដែលបន្តរស់នៅក្រោមបទដ្ឋានអប្បបរមានៅឡើយ (១.៤៧៨នាក់) (រូបភាព ២.១១)។

ចំពោះកន្លែងថែទាំតាមសហគមន៍ បង្ហាញថា ភាគរយនៃកុមារដែលស្ថិតនៅក្នុងអន្តេវាសិកដ្ឋាន និងផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុម ដែលអនុវត្តស្របតាមបទដ្ឋានអប្បបរមា មានចំនួនច្រើនជាងកន្លែងថែទាំតាមសហគមន៍ផ្សេងៗទៀត ដែលមាន ៥១% (៦០០នាក់) និង៧៩% (២១២នាក់) (រូបភាព ២.១២)។ ទន្ទឹមនឹងនេះ ភាគរយនៃកុមារនៅក្នុងកន្លែងថែទាំតាមសហគមន៍ ដែលអនុវត្តមិនស្របតាមបទដ្ឋានអប្បបរមា មាននៅក្នុងអន្តេវាសិកដ្ឋាន ៤៩% (៥៧៨នាក់) និងកន្លែងសាសនា ៥០% (៣៩៨នាក់)។

រូបភាព ២.១០ ចំនួនកុមាររស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ បែងចែកទៅតាមបទដ្ឋានអប្បបរមា និងឆ្នាំ

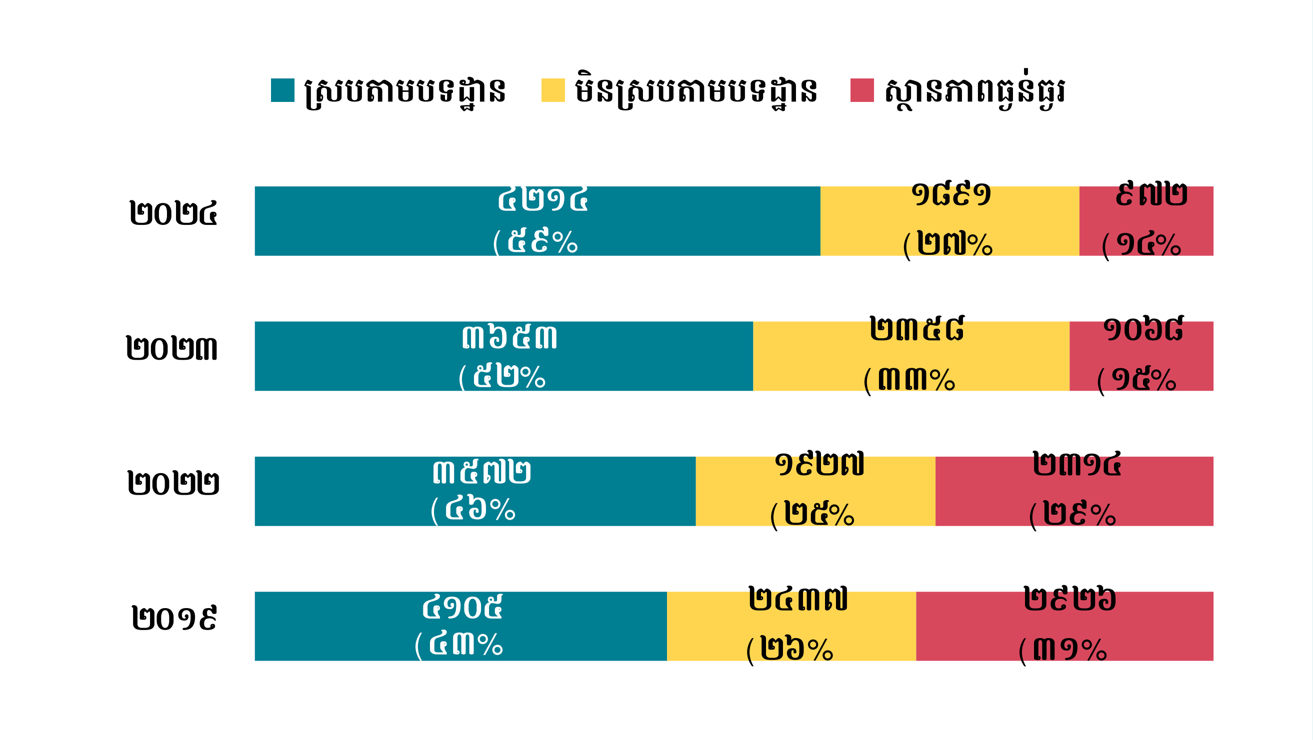

រូបភាព ២.១១ ចំនួនកុមាររស់នៅក្នុងមណ្ឌលថែទាំកុមារ បែងចែកទៅតាមបទដ្ឋានអប្បបរមា និងឆ្នាំ

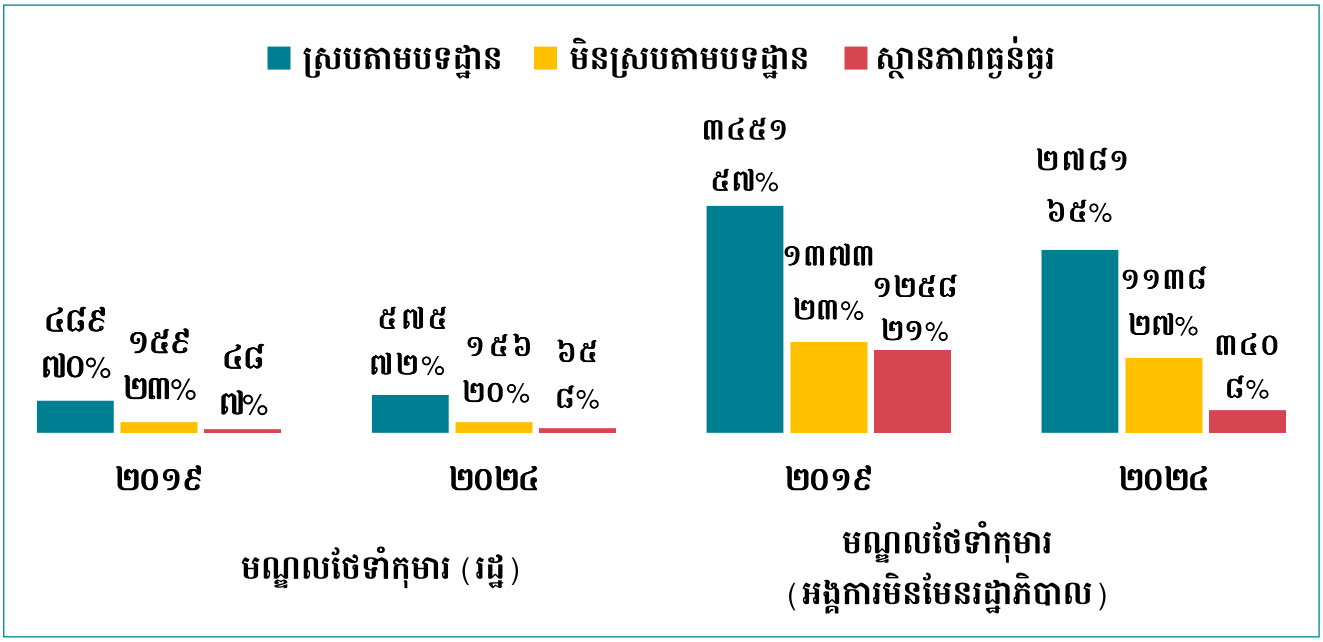

រូបភាព ២.១២ ចំនួនកុមាររស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំតាមសហគមន៍ បែងចែកទៅតាមបទដ្ឋានអប្បបរមា និងឆ្នាំ

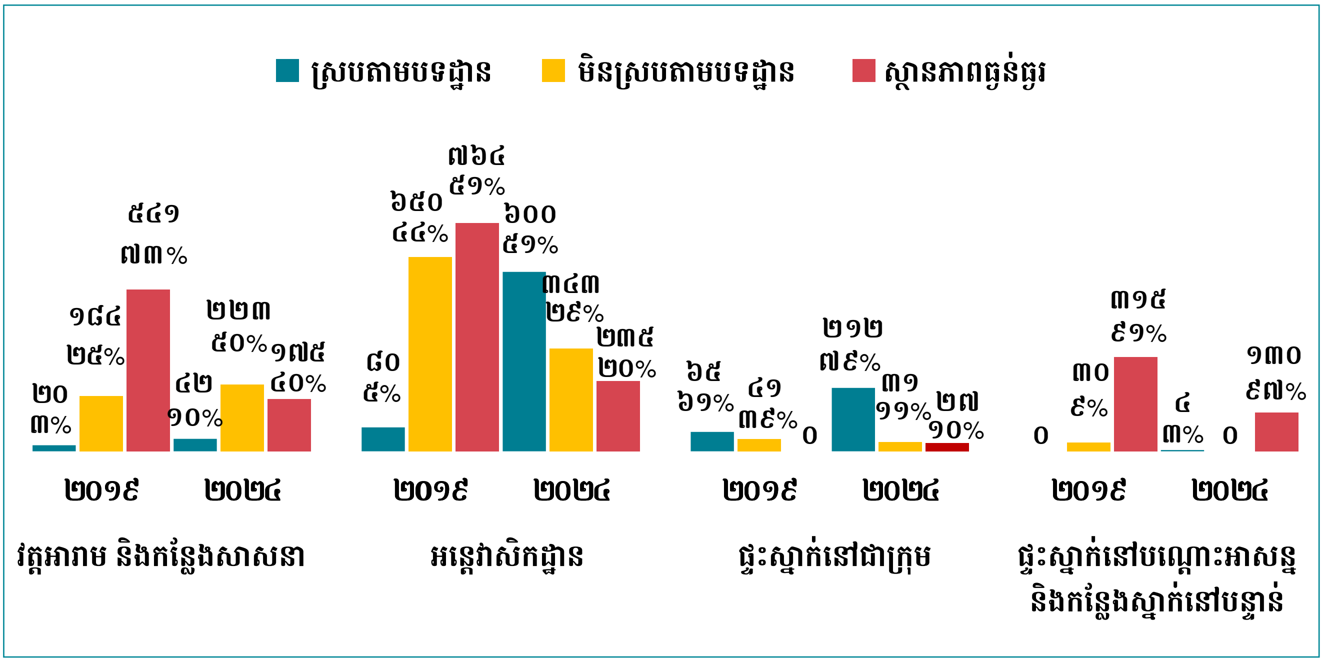

រូបភាព ២.១៣ និង ២.១៤ បង្ហាញថាស្ថានភាពកុមារមានពិការភាព ដែលរស់នៅក្នុងមណ្ឌលរដ្ឋ (១៦៦នាក់ ឬ៩២%) អន្តេវាសិកដ្ឋាន (១៦៣នាក់ ឬ៩៩%) និងផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុម (២២នាក់ ឬ៨៨%) មានលក្ខណៈប្រសើរជាងកន្លែងថែទាំផ្សេងៗទៀត។ ចំពោះកុមារមានពិការភាព រស់ក្នុងមណ្ឌលអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ពួកគាត់មានស្ថានភាពគួរឱ្យព្រួយបារម្ភ ដែលចាប់ពីឆ្នាំ២០១៩ មកដល់ឆ្នាំ២០២៤ ភាគរយនៃកុមារមានពិការភាពនៅមណ្ឌលអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដែលមិនបានអនុវត្តស្របតាមបទដ្ឋានអប្បបរមា មានចំនួនច្រើនគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ដែលនៅឆ្នាំ២០១៩ មានចំនួន ២៧% (១២២នាក់) និងនៅឆ្នាំ២០២៤ ចំនួន ៦៨% (១២៧នាក់)។

រូបភាព ២.១៣ ចំនួនកុមារមានពិការភាព ដែលរស់នៅក្នុងមណ្ឌលថែទាំកុមារ បែងចែកទៅតាមបទដ្ឋានអប្បបរមា និងឆ្នាំ

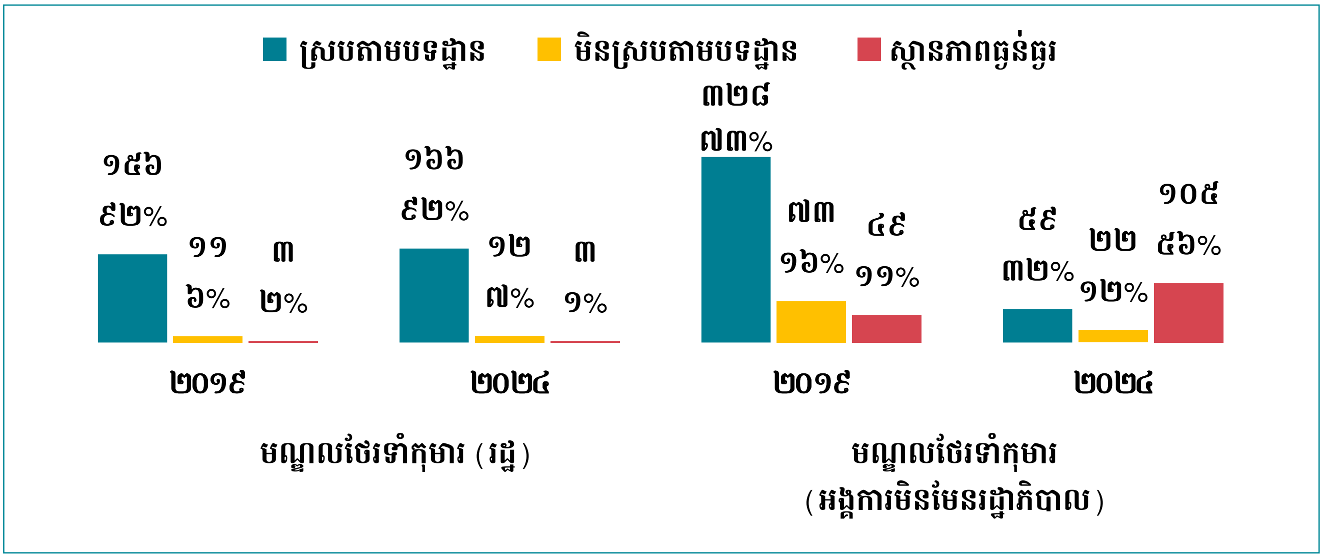

រូបភាព ២.១៤ ចំនួនកុមារមានពិការភាព ដែលរស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំតាមសហគមន៍ បែងចែកទៅតាមបទដ្ឋានអប្បបរមា និងឆ្នាំ

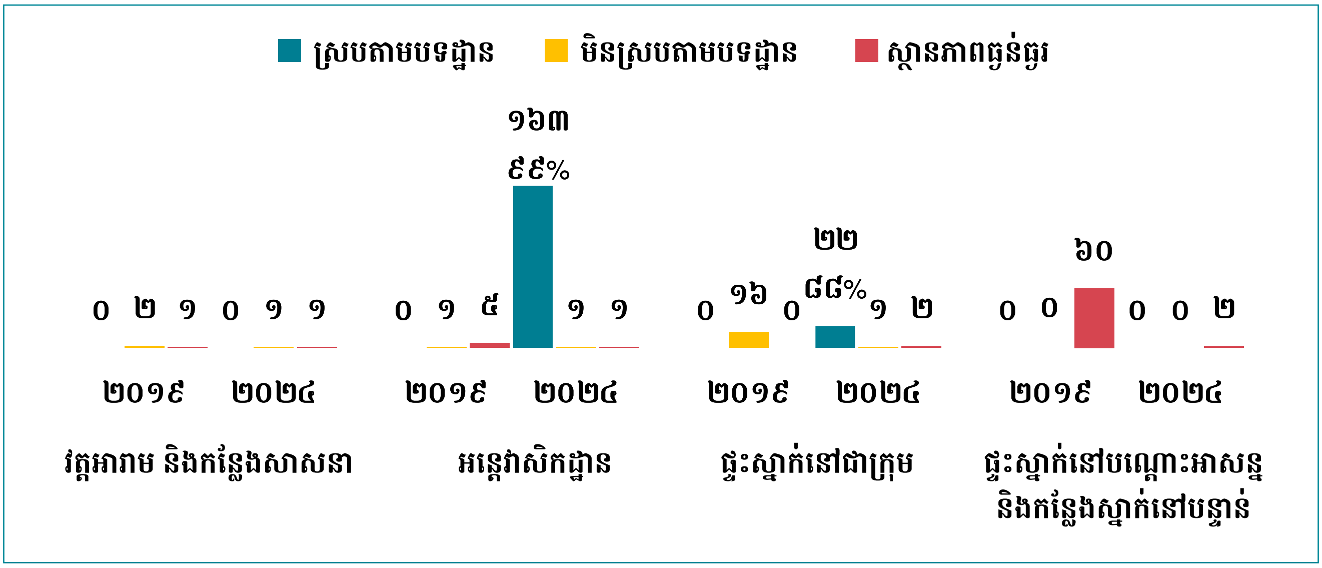

ផ្នែកទី៣៖ អនុសាសន៍

អនុសាសន៍

១. ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា

- ពង្រឹងការទប់ស្កាត់ការយកកុមារចូលមណ្ឌល ដោយមិនចាំបាច់ ជាពិសេសការបញ្ជូនកុមារមានពិការភាពមកមណ្ឌល តាមរយៈការអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនូវគោលនយោបាយថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ ដែលត្រូវបានដាក់ឱ្យអនុវត្តនៅឆ្នាំ២០២៤
- ពង្រឹងការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្ររក្សាកុមារក្នុងគ្រួសារ និងយុទ្ធសាស្ត្រ ប្រាស្រ័យទាក់ទងដើម្បីបញ្ចប់អំពើហិង្សាលើកុមារ និងការទប់ស្កាត់ការបំបែកកុមារចេញពីគ្រួសារដោយមិនចាំបាច់
- ពង្រីកការអនុវត្តយុទ្ធនាការគ្រួសាររឹងមាំ (Cambodia PROTECT) និងកម្មវិធីការចិញ្ចឹមកូនបែបវិជ្ជមានសម្រាប់ឪពុកម្តាយ និងអ្នកថែទាំ
- បង្កើនកិច្ចសហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយក្រសួងធម្មការ និងសាសនា ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ដើម្បីបញ្ជាក់អំពីតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រសួងពាក់ព័ន្ធនីមួយៗក្នុងការអនុវត្តអនុក្រឹត្យលេខ ១១៩ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងមណ្ឌលថែទាំកុមារ អនុក្រឹត្យលេខ ៣៤ ស្តីពីការផ្ទេរមុខងារទៅឱ្យរដ្ឋបាល ថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងការអនុវត្តបទដ្ឋានអប្បបរមាស្តីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារនៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ ដោយសារទីកន្លែងសាសនា និងអន្តរាសិដ្ឋានដែលផ្តល់សេវាថែទាំមួយចំនួន មិនបានមានចុះអនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នា (MOU) ជាមួយក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- បង្កើនកិច្ចសហការជាមួយក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋបាលរាជធានី ខេត្ត និងការិយាល័យសង្គមកិច្ចនិងសុខុមាលភាពសង្គម ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ដើម្បីប៉ាន់ប្រមាណជាបន្ទាន់នូវស្ថានភាពរបស់មណ្ឌលថែទាំកុមារ (RCIs) ដែលពុំមានលិខិតអនុញ្ញាតទទួលស្គាល់ជាមណ្ឌលថែទាំកុមារ ព្រមទាំងរាល់កន្លែងថែទាំកុមារ ដែលស្ថិតក្នុងស្ថានភាពធ្ងន់ធ្ងរ
- ជំរុញមន្ទីរ ស.អ.យ រាជធានី ខេត្ត និងការិយាល័យសង្គមកិច្ចនិងសុខុមាលភាពសង្គម ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ គប្បីបញ្ចូលក្នុងផែនការថវិកាប្រចាំឆ្នាំរបស់ខ្លួន ដែលជាផ្នែកមួយនៃថវិកាកញ្ចប់សេវាសង្គម សម្រាប់ការអនុវត្តសកម្មភាពចុះអធិការកិច្ចកន្លែងថែទាំកុមារទាំងអស់ជាទៀងទាត់។ ធ្វើការគ្រប់គ្រងករណីកុមារតាមរយៈប្រព័ន្ធ Primero ដើម្បីទប់ស្កាត់ករណីយកកុមារចូលក្នុងមណ្ឌលថែទាំ និងករណីសមាហរណកម្មកុមារ និងថវិកាសម្រាប់ទិញឧបករណ៍កំព្យូទ័រ ឬថេបប្លេត (tablet) សេវាថែទាំ/ជួសជុលឧបករណ៍ទាំងនោះ
- បញ្ចូលក្នុងផែនការថវិកាប្រចាំឆ្នាំរបស់ខ្លួនសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធអធិការកិច្ច និងការចុះផ្តល់បច្ចេកទេសនិងតាមដានត្រួតពិនិត្យ ការវិភាគទិន្នន័យ និងការរៀបចំរបាយការណ៍ ការបណ្តុះបណ្តាល ដល់មន្ត្រី មន្ទីរ ស.អ.យ រាជធានី ខេត្ត និងការិយាល័យសង្គមកិច្ចនិងសុខុមាលភាពសង្គម ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ដើម្បីអនុវត្តបទដ្ឋានអប្បបរមាស្តីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារឱ្យមានប្រសិទ្ធិភាពខ្ពស់

- ពង្រឹងវិធានការត្រួតពិនិត្យកន្លែងថែទាំកុមារ ដូចខាងក្រោម៖
    - ចេញលិខិតជូនដំណឹងផ្លូវការជាប្រចាំទៅដល់កន្លែងថែទាំកុមារ ដែលមិនអនុវត្តស្របតាមបទដ្ឋាន និងស្ថិតក្នុងស្ថានភាពធ្ងន់ធ្ងរ។ លិខិតនេះគប្បីផ្តល់នូវអនុសាសន៍ជាក់លាក់សម្រាប់ការកែលម្អ។ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា គប្បីស្នើឱ្យកន្លែងថែទាំកុមារ ផ្តល់ផែនការសកម្មភាពរបស់ពួកគេក្នុងការដោះស្រាយអនុសាសន៍ទាំងនេះ
    - ដាក់បញ្ចូលគោលនយោបាយកិច្ចការពារកុមារ និងសុវត្ថិភាពកុមារ ដើម្បីទប់ស្កាត់ និងឆ្លើយតបចំពោះអំពើហិង្សាទៅក្នុងបទដ្ឋានអប្បបរមាស្តីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារថ្មីដែលកំពុងស្ថិតក្នុងដំណើរការរៀបចំ
    - បន្ថែមលើអធិការកិច្ចជាទៀងទាត់ អនុវត្តអធិការកិច្ចពិសេសជាក់លាក់ទៅលើកន្លែងថែទាំកុមារ ដើម្បីតាមដានលើការអនុវត្តអនុសាសន៍ និងឆ្លើយតបចំពោះកន្លែងថែទាំកុមារ ដែលមានហានិភ័យខ្ពស់
    - ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា គប្បីពង្រឹងការប្រមូល ការវិភាគ និងការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យពីអធិការកិច្ច សម្រាប់ការរៀបចំកម្មវិធី និងការវិភាជថវិការដ្ឋាភិបាល។
- ពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់បុគ្គលិកសង្គម និងអ្នកថែទាំកុមារនៅក្នុងកន្លែងថែទាំ ដែលមានកុមារមានពិការភាពរស់នៅច្រើន តាមរយៈការរៀបចំមេរៀន "ការរួមបញ្ចូលជនមានពិការភាព" (Disability Inclusion) និងវិធីសាស្ត្រធ្វើការជាមួយជនមានពិការភាព ក្នុងកម្មវិធីសិក្សាជាស្តង់ដានៅវិទ្យាស្ថានជាតិសង្គមកិច្ច
- បើកវគ្គបណ្តុះបណ្តាលតាមសេចក្តីត្រូវការ និងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលជាក់លាក់ដែលអនុវត្តដោយក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា គប្បីបន្ត ដោយរៀបចំទៅតាមសេចក្តីត្រូវការរបស់បុគ្គលិកសង្គម និងអ្នកថែទាំកុមារនៅក្នុងកន្លែងថែទាំ
- សហការជាមួយដៃគូរពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីដាក់បញ្ចូលគោលការណ៍ណែនាំសមរម្យសម្រាប់ជនមានពិការភាព របស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ទៅក្នុងនីតិវិធីអនុវត្តស្តីពីគោលនយោបាយថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ
- រៀបចំគោលការណ៍ណែនាំអំពីការធ្វើអធិការកិច្ចកន្លែងថែទាំកុមារ និងទម្រង់អធិការកិច្ច ស្របតាមបទដ្ឋានអប្បបរមានៃការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារថ្មី និងបញ្ចូលគោលការណ៍ណែនាំសមរម្យសម្រាប់ជនមានពិការភាពទៅក្នុងឯកសារទាំងនោះ
- ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពប្រភេទពិការភាព នៅក្នុងគោលការណ៍ណែនាំអំពីការធ្វើអធិការកិច្ច និងទម្រង់អធិការកិច្ចកន្លែងថែទាំកុមារ ដើម្បីឱ្យការកំណត់ពិការភាពនៃកុមាររស់នៅក្នុងកន្លែងថែទាំ ស្របទៅតាមគោលការណ៍ណែនាំអំពីការកំណត់អត្តសញ្ញាណកម្មពិការភាព តាមគំរូសង្គម និងសិទ្ធិជាមូលដ្ឋាន។

២. រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ

ក. រដ្ឋបាលរាជធានី ខេត្ត

- ពង្រឹងការពិនិត្យ និងសម្រេចលើសំណុំឯកសារដែលសុំបញ្ចូល បញ្ចេញកុមាររងគ្រោះនិងងាយរងគ្រោះនៅក្នុងមណ្ឌលរបស់រដ្ឋ
- ពង្រឹងការគ្រប់គ្រងករណីនៅក្នុងមណ្ឌល ធ្វើសមាហរណកម្ម បង្រួបបង្រួមគ្រួសារ ការតាមដាន និងការបិទករណីរបស់កុមារ ជាពិសេសកុមារដែលមានពិការភាព
- បណ្តុះបណ្តាលបំណិនជីវិត និងជំនាញវិជ្ជាជីវៈសម្រាប់កុមារមានអាយុច្រើនដែលមិនអាចរកគ្រួសារអចិន្ត្រៃយ៍បានមុនពេលពួកគេឈានដល់ភាពពេញវ័យ

- រៀបចំបញ្ជីបច្ចុប្បន្នភាពកុមារនៅក្នុងមណ្ឌលរដ្ឋ និងសំណុំឯកសារដែលត្រូវស្នើបញ្ជូនមកក្រសួង ស.អ.យ
- ពង្រឹងកិច្ចសហការជាមួយកន្លែងថែទាំកុមាររបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ព្រមទាំងបុគ្គលិកថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ និងអាជ្ញាធរឃុំ សង្កាត់ ដើម្បីធានានូវការធ្វើសមាហរណកម្មកុមារ ជាពិសេសកុមារមានពិការភាព ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពទៅកាន់គ្រួសារវិញ តាមរយៈការគ្រប់គ្រងករណីកុមារតាមប្រព័ន្ធ Primero និងស្របតាមនីតិវិធីប្រតិបត្តិកិច្ចការពារកុមារសម្រាប់រដ្ឋបាលក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ។

ខ. រដ្ឋបាលក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ

- វិភាជថវិកាដល់ការិយាល័យសង្គមកិច្ចនិងសុខុមាលភាពសង្គម ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ សម្រាប់អនុវត្តមុខងារដូចបានកំណត់នៅក្នុងអនុក្រឹត្យលេខ៣៤ ស្ដីពីការផ្ទេរមុខងារទៅឱ្យរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ជាពិសេសការចុះធ្វើអធិការកិច្ចកន្លែងថែទាំកុមារ ទិញឧបករណ៍កំព្យូទ័រ ឬផេបប្លេត (tablet) សេវាថែទាំ/ជួសជុល
- ពង្រឹងការគ្រប់គ្រងករណីកុមារដោយប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធ Primero ដើម្បីទប់ស្កាត់ករណីយកកុមារចូលក្នុងមណ្ឌលថែទាំ និងករណីសមាហរណកម្មកុមារ
- ពង្រឹងការត្រួតពិនិត្យនិងសម្រេចលើសំណុំឯកសារដែលសុំបញ្ចូល ឬបញ្ចេញកុមាររងគ្រោះ និងងាយរងគ្រោះសម្រាប់មណ្ឌលថែទាំកុមាររបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល
- ពង្រឹងការតាមដានការបញ្ជូនករណីកុមារ និងការផ្ដល់សេវាសុខុមាលភាពកុមារនៅក្នុងមណ្ឌលថែទាំកុមាររបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល។

គ. រដ្ឋបាល ឃុំ សង្កាត់

- អនុវត្តការវាយតម្លៃអំពីភាពខ្សោយ និងតម្រូវការរបស់កុមារដែលស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពប្រឈមគ្រោះថ្នាក់ក្នុងគ្រួសារដើម្បីសម្រេចចិត្តគ្រប់ជ្រុងជ្រោយក្នុងការទុកដាក់កុមារនៅក្នុងទម្រង់ការថែទាំកុមារណាមួយ
- ពង្រឹងការរៀបចំទុកដាក់ជាបណ្ដោះអាសន្ននៅកន្លែងមានសុវត្ថិភាពចំពោះកុមារ ដែលត្រូវបានគេបោះបង់ចោលតាមរយៈការដាក់កុមារក្នុងទម្រង់ ការថែទាំដោយសាច់ញាតិ គ្រួសារធម៌ ។ល។ មុននឹងទុកដាក់កុមារនៅក្នុងមណ្ឌលថែទាំកុមារ
- តាមដានករណីកុមារដែលបានធ្វើសមាហរណកម្មពីមណ្ឌលទៅគ្រួសារ និងសហគមន៍វិញ។

៣. អង្គការដៃគូ

- ពង្រឹងការផ្ដល់សេវាថែទាំកុមារនៅក្នុងមណ្ឌល និងធ្វើការគ្រប់គ្រងករណីកុមារនៅក្នុងមណ្ឌល
- ចូលរួមអនុវត្តតាមអនុក្រឹត្យលេខ១១៩ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៥ ស្ដីពីការគ្រប់គ្រង មណ្ឌលថែទាំកុមារ និងអនុក្រឹត្យលេខ៣៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៧ ស្ដីពីការប្រគល់មុខងារ "ការគ្រប់គ្រងមណ្ឌលថែទាំកុមាររបស់រដ្ឋ" ទៅឱ្យរដ្ឋបាលរាជធានី ខេត្ត ការប្រគល់មុខងារ" ការត្រួតពិនិត្យមណ្ឌលថែទាំកុមាររបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល" ទៅឱ្យរដ្ឋបាលរាជធានី ក្រុង ស្រុក និងការប្រគល់មុខងារ "ការគ្រប់គ្រងសេវាថែទាំកុមាររងគ្រោះ និងងាយរងគ្រោះនៅក្នុងសហគមន៍" ទៅឱ្យរដ្ឋបាលរាជធានី រដ្ឋបាលក្រុង និងរដ្ឋបាលឃុំ។

ឧបសម្ព័ន្ធ៖ ទិន្នន័យតាមខេត្ត

តារាង ១ ចំនួនកុមារនៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ បែងចែកតាមរាជធានី ខេត្ត និងឆ្នាំ

ចំនួនកុមារនៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ						
រាជធានី ខេត្ត	២០១៥	២០១៩	២០២២	២០២៣	២០២៤	% នៃភាពប្រែប្រួល ២០១៥-២០២៤
ព្រះសីហនុ	២១៧៥	១៧៨	៣៥	៤៨	៤០	-៩៨%
កំពត	១២៩៩	៥០០	៤៣២	៤០៩	១៥២	-៨៨%
សៀមរាប	៣៦៤៣	៧២២	៥១៨	៥៥៨	៦០៤	-៨៣%
កំពង់ឆ្នាំង	៦៦៤	៤២៥	២០២	១១៦	១២៦	-៨១%
ភ្នំពេញ	៩២២៣	២៤៥២	២២០៧	១៦៧០	១៨៣២	-៨០%
រតនគិរី	៤៨៤	១២២	៩៦	១៣៩	១៣១	-៧៣%
ក្រចេះ	២៨៦	២៤៦	៨៩	៧៩	៧៩	-៧២%
កំពង់ស្ពឺ	៩២២	៤៥០	៣៤២	៣៣២	២៨២	-៦៩%
បាត់ដំបង	១៧៧៦	៩៦៥	៥១៧	៥៦៣	៥៦៦	-៦៨%
កែប	៤១	២៦	១៦	៥	១៥	-៦៣%
កំពង់ចាម	៣៥៤	១៦២	១២៥	១៦៤	១៣០	-៦៣%
កំពង់ធំ	៩០១	៦៣២	៤៦៩	៤១០	៣៩៨	-៥៦%
ឧត្តរមានជ័យ	៩៤	៤២	៩២	៩២	៤៦	-៥១%
ពោធិ៍សាត់	២៥៦	១៦២	៨១	១៣៥	១២៩	-៥០%
ស្វាយរៀង	១៣៣	៧៩	៨៦	៦១	៧០	-៤៧%
ស្ទឹងត្រែង	៨៥	៩១	៣០	២៧	៤៥	-៤៧%
ព្រះវិហារ	៣៣៦	២៨០	១៩១	១៨៩	១៨១	-៤៦%
កណ្ដាល	១១៩០	៦២៧	៦៦១	៦៩០	៦៤៩	-៤៥%
បន្ទាយមានជ័យ	១៣៧១	៦០៤	៦៨៤	៥៧៤	៧៩៥	-៤២%
ព្រៃវែង	២៨៩	១៥៧	២០៥	២១៤	១៩០	-៣៤%
កោះកុង	១២	៥	៤	៨	៩	-២៥%
តាកែវ	៣០៦	២០៦	៣៦៤	៣២៣	២៤១	-២១%
ប៉ៃលិន	១៣២	១៦៥	១៩១	១២១	១៣៧	៤%
មណ្ឌលគិរី	២១៥	១៧០	១៧៧	១៥២	២៣០	៧%
ត្បូងឃ្មុំ	០	០	០	០	០	-
សរុប	**២៦១៨៧**	**៩៤៦៨**	**៧៨១៣**	**៧០៧៩**	**៧០៧៧**	**-៧៣%**

តារាង ២ ចំនួនកុមារនៅក្នុងមណ្ឌលថែទាំកុមារ បែងចែកតាមរាជធានី ខេត្ត និងឆ្នាំ

ចំនួនកុមារនៅក្នុងមណ្ឌលថែទាំកុមារ						
រាជធានី ខេត្ត	២០១៥	២០១៩	២០២២	២០២៣	២០២៤	% នៃភាពប្រែប្រួល ២០១៥-២០២៤
ព្រះសីហនុ	១០៦៩	១៧៨	៣៥	៤៨	៤០	-៩៦%
ស្ទឹងត្រែង	៥៤	១៧	៤	៥	៦	-៨៩%
កំពត	៨១១	១៦៤	១៦៥	១៦៤	១៤៥	-៨២%
ភ្នំពេញ	៦២៤១	១៩៧៨	១២៤៥	១២៣០	១៣៨២	-៧៨%
សៀមរាប	២១៤៨	៦៦៤	៤៩១	៥៣៧	៥៦០	-៧៤%
មណ្ឌលគិរី	៥៤	១៩	១៥	១៣	១៥	-៧២%
ស្វាយរៀង	១៣៣	៣៣	៣០	២៨	៣៨	-៧១%
កំពង់ធំ	៥៧៣	២៣៦	១៨៦	១៦១	១៦៧	-៧១%
កំពង់ស្ពឺ	៨៣០	៣៥០	២៥៧	២៧៨	២៤៩	-៧០%
បាត់ដំបង	១៤៦៨	៧៧៦	៤១៨	៥៤៥	៤៤៧	-៧០%
កំពង់ចាម	៣១៣	១៤៨	៩៩	១២៤	១០៥	-៦៦%
កំពង់ឆ្នាំង	៣៦៥	២១៦	១៥៣	១១៦	១២៦	-៦៥%
កែប	៤១	២៦	១៦	៥	១៥	-៦៣%
ក្រចេះ	១៧៦	៩០	៧៣	៦៨	៦៩	-៦១%
ព្រះវិហារ	១៦២	១៣៧	១០៧	១០១	៧៧	-៥២%
ឧត្តរមានជ័យ	៩៤	៤២	៩២	៩២	៤៦	-៥១%
តាកែវ	១៩៦	១៨៧	១១៨	១២០	១០៥	-៤៦%
កណ្ដាល	៨៦២	៦១៣	៥៩៣	៦១៧	៥១៨	-៤០%
ព្រៃវែង	២២៥	១២២	១៩៣	១៨៦	១៦៤	-២៧%
កោះកុង	១២	៥	៤	៨	៩	-២៥%
ពោធិ៍សាត់	១៥២	៧៦	៤០	១២១	១២៩	-១៥%
រតនគិរី	១៤៧	១០៧	៩៦	១៣៩	១៣១	-១១%
ប៉ៃលិន	១២៣	១៦៥	១៩១	១២១	១៣៧	១១%
បន្ទាយមានជ័យ	៣៣០	៤២៩	៤៥៤	៣៥៤	៣៧៥	១៤%
ត្បូងឃ្មុំ	០	០	០	០	០	-
សរុប	**១៦៥៧៩**	**៦៧៧៨**	**៥០៧៥**	**៥១៨១**	**៥០៥៥**	**-៧០%**

តារាង ៣ ចំនួនកុមារនៅក្នុងវត្តអារាម និងកន្លែងសាសនា បែងចែកតាមរាជធានី ខេត្ត និងឆ្នាំ

ចំនួនកុមារនៅក្នុងវត្តអារាម និងកន្លែងសាសនា						
រាជធានី ខេត្ត	២០១៥	២០១៩	២០២២	២០២៣	២០២៤	% នៃភាពប្រែប្រួល ២០១៥-២០២៤
បន្ទាយមានជ័យ	៣៥១	១២	០	០	០	-១០០%
កំពង់ឆ្នាំង	១២	០	០	០	០	-១០០%
កណ្ដាល	១៣	១៤	០	០	០	-១០០%
ព្រះសីហនុ	២៩៧	០	០	០	០	-១០០%
ព្រៃវែង	៥៥	២១	០	០	០	-១០០%
ពោធិ៍សាត់	៨៦	៨៦	៤១	១៤	០	-១០០%
កំពង់ស្ពឺ	៦២	៣៦	១៧	៧	៦	-៩០%
ភ្នំពេញ	១៣	០	៣	១៦	២	-៨៥%
កំពត	៤៥	៤០	២៣	៥	៧	-៨៤%
ព្រះវិហារ	១២៦	៧៧	៣៩	៣២	៣៧	-៧១%
សៀមរាប	៣២	៣៨	២០	១៣	២៤	-២៥%
មណ្ឌលគិរី	៧៥	៨២	៤២	៤៤	៧០	-៧%
បាត់ដំបង	៧៧	២៧	៨៩	២	៨៦	១២%
តាកែវ	៣២	១៩	៥៣	៥៣	៣៦	១៣%
កំពង់ធំ	៧៣	២៤៦	១៩៦	៨៦	៩២	២៦%
រតនគិរី	០	១៥	០	០	០	-
កំពង់ចាម	០	០	១២	១១	១១	-
ក្រចេះ	០	១៥	១៦	១១	១០	-
ស្ទឹងត្រែង	០	១៧	២៦	១៣	២៧	-
ស្វាយរៀង	០	០	៥៦	៣៣	៣២	-
សរុប	១៣៤៩	៧៤៥	៦៣៣	៣៤០	៤៤០	-៦៧%

តារាង ៤ ចំនួនកុមារនៅក្នុងអន្តេវាសិកដ្ឋាន បែងចែកតាមរាជធានី ខេត្ត និងឆ្នាំ

ចំនួនកុមារនៅក្នុងអន្តេវាសិកដ្ឋាន						
រាជធានី ខេត្ត	២០១៥	២០១៩	២០២២	២០២៣	២០២៤	% នៃភាពប្រែប្រួល ២០១៥-២០២៤
បាត់ដំបង	១០៥	១៤៩	០	០	០	-១០០%
កំពង់ឆ្នាំង	២៦៧	១៥៩	០	០	០	-១០០%
កំពង់ស្ពឺ	៣០	៩៥	០	០	០	-១០០%
ព្រះសីហនុ	២៣១	០	០	០	០	-១០០%

ពោធិ៍សាត់	១១	០	០	០	០	-១០០%
រតនគិរី	៣៣៧	០	០	០	០	-១០០%
សៀមរាប	១៣០៧	០	០	០	០	-១០០%
កំពត	៤២៨	២៩៦	២៤៤	២៤០	០	-១០០%
ភ្នំពេញ	២២១៥	១៩៩	២១៩	២០៥	១៧៥	-៩២%
ស្ទឹងត្រែង	៣១	៥៧	០	៩	១២	-៦១%
កំពង់ធំ	២៤១	១៥០	៨៧	១៦៣	១៣៩	-៤២%
បន្ទាយមានជ័យ	៥៧២	១៥៣	២២៩	២២០	៤២០	-២៧%
កណ្ដាល	១៣០	០	៦១	៦៦	១២៤	-៥%
ព្រះសីហនុ	៤៨	៦៦	៤៥	៥៦	៦៧	៤០%
មណ្ឌលគិរី	៨៦	៦៩	១២០	៩៥	១៤៥	៦៩%
តាកែវ	០	០	១៩៣	១៤៦	៩៦	-
ក្រចេះ	០	១៤១	០	០	០	-
សរុប	**៦០៣៩**	**១៤៩៤**	**១១៩៨**	**១២០០**	**១១៧៨**	**-៨០%**

តារាង ៥ ចំនួនកុមារនៅក្នុងផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុម បែងចែកតាមរាជធានី ខេត្ត និងឆ្នាំ

ចំនួនកុមារនៅក្នុងផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុម						
រាជធានី ខេត្ត	២០១៥	២០១៩	២០២២	២០២៣	២០២៤	% នៃភាពប្រែប្រួល ២០១៥-២០២៤
កំពង់ឆ្នាំង	២០	០	០	០	០	-១០០%
កំពង់ធំ	១៤	០	០	០	០	-១០០%
កំពត	១៥	០	០	០	០	-១០០%
ក្រចេះ	១១០	០	០	០	០	-១០០%
ប៉ៃលិន	៩	០	០	០	០	-១០០%
ព្រះសីហនុ	៤៤៨	០	០	០	០	-១០០%
ពោធិ៍សាត់	៧	០	០	០	០	-១០០%
កណ្ដាល	១៥៦	០	៧	៧	៧	-៩៦%
តាកែវ	៧៥	០	០	៤	៤	-៩៥%
សៀមរាប	១៤០	១៩	៧	៨	៩	-៩៤%
បាត់ដំបង	១២៦	១៣	១០	១៦	៣៣	-៧៤%
កំពង់ចាម	៤១	១៤	១៤	២៩	១៤	-៦៦%
ភ្នំពេញ	៤២២	៣៧	១២៤	១៥៤	១៥០	-៦៤%
ព្រៃវែង	៩	១៤	១២	២៨	២៦	១៨៩%
កំពង់ស្ពឺ	០	៩	៦៨	៤៧	២៧	-
សរុប	**១៥៩២**	**១០៦**	**២៤២**	**២៩៣**	**២៧០**	**-៨៣%**

តារាង ៦ ចំនួនកុមារនៅក្នុងផ្ទះស្នាក់នៅបណ្ដោះអាសន្ន និងកន្លែងស្នាក់នៅបន្ទាន់ បែងចែកតាមរាជធានី ខេត្ត និងឆ្នាំ

ចំនួនកុមារនៅក្នុងផ្ទះស្នាក់នៅបណ្ដោះអាសន្ន						
រាជធានី ខេត្ត	២០១៥	២០១៩	២០២២	២០២៣	២០២៤	% នៃភាពប្រែប្រួល ២០១៥-២០២៤
បន្ទាយមានជ័យ	១១៨	១០	០	០	០	-១០០%
កណ្ដាល	២៩	០	០	០	០	-១០០%
ព្រះសីហនុ	១៣០	០	០	០	០	-១០០%
តាកែវ	៣	០	០	០	០	-១០០%
ភ្នំពេញ	៣៣២	២៣៨	៦១៦	៦៥	១២៣	-៦៣%
សៀមរាប	១៦	១	០	០	១១	-៣១%
កំពង់ឆ្នាំង	០	៥០	៤៩	០	០	-
ស្វាយរៀង	០	៤៦	០	០	០	-
សរុប	៦២៨	៣៤៥	៦៦៥	៦៥	១៣៤	-៧៩%

តារាង ៧ ចំនួនកុមារមានពិការភាពនៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារ បែងចែកតាមរាជធានី ខេត្ត ឆ្នាំ២០២៤

ចំនួនកុមារមានពិការភាពនៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារនៅឆ្នាំ២០២៤			
រាជធានី ខេត្ត	ប្រុស	ស្រី	សរុប
ភ្នំពេញ	១៤៦	១២៣	២៦៩
កណ្ដាល	៩៩	៧៦	១៧៥
បាត់ដំបង	១០	៨	១៨
ព្រៃវែង	៤	១១	១៥
សៀមរាប	៥	៩	១៤
បន្ទាយមានជ័យ	៨	៥	១៣
កំពង់ធំ	០	៩	៩
តាកែវ	៧	២	៩
កែប	៤	២	៦
កំពង់ស្ពឺ	១	៤	៥
កំពង់ចាម	២	២	៤
កំពត	៣	១	៤
កំពង់ឆ្នាំង	១	២	៣
ពោធិ៍សាត់	១	២	៣
ស្ទឹងត្រែង	០	៣	៣
ឧត្ដរមានជ័យ	២	០	២
ប៉ៃលិន	១	១	២
ព្រះវិហារ	១	១	២
ព្រះសីហនុ	០	១	១

រតនគិរី	១	០	១
ស្វាយរៀង	១	០	១
មណ្ឌលគិរី	០	០	០
ក្រចេះ	០	០	០
កោះកុង	០	០	០
ត្បូងឃ្មុំ	០	០	០
សរុប	**២៩៧**	**២៦២**	**៥៥៩**

តារាង ៨ ចំនួនកុមារមានពិការភាពនៅក្នុងមណ្ឌលថែទាំកុមាររបស់រដ្ឋ បែងចែកតាមរាជធានី ខេត្ត ឆ្នាំ២០២៤

ចំនួនកុមារមានពិការភាពនៅក្នុងកន្លែងថែទាំកុមារនៅឆ្នាំ២០២៤			
រាជធានី ខេត្ត	**ប្រុស**	**ស្រី**	**សរុប**
ភ្នំពេញ	៦៧	៦៦	១៣៣
បាត់ដំបង	៩	៦	១៥
កែប	៤	២	៦
តាកែវ	៤	១	៥
សៀមរាប	១	៣	៤
កំពង់ចាម	២	២	៤
កំពង់ធំ	០	៣	៣
កំពង់ឆ្នាំង	១	២	៣
កណ្ដាល	០	២	២
ព្រៃវែង	០	២	២
ពោធិ៍សាត់	០	២	២
ព្រះវិហារ	១	០	១
ស្វាយរៀង	១	០	១
កំពង់ស្ពឺ	០	០	០
បន្ទាយមានជ័យ	០	០	០
កំពត	០	០	០
ឧត្ដរមានជ័យ	០	០	០
ប៉ៃលិន	០	០	០
ស្ទឹងត្រែង	០	០	០
ព្រះសីហនុ	០	០	០
រតនគិរី	០	០	០
មណ្ឌលគិរី	០	០	០
ក្រចេះ	០	០	០
កោះកុង	០	០	០
ត្បូងឃ្មុំ	០	០	០
សរុប	**៩០**	**៩១**	**១៨១**

តារាង ៩ ចំនួនកន្លែងថែទាំកុមារ បែងចែកទៅតាមរាជធានី ខេត្ត និងឆ្នាំ

	ចំនួនកន្លែងថែទាំកុមារ					
រាជធានី ខេត្ត	២០១៥	២០១៩	២០២២	២០២៣	២០២៤	% នៃភាពប្រែប្រួល ២០១៥-២០២៤
ព្រះសីហនុ	២៤	៩	៤	៣	២	-៩២%
ពោធិ៍សាត់	១៣	១៣	១០	៥	៣	-៧៧%
សៀមរាប	១១៣	៣៩	៣៦	៣២	៣០	-៧៣%
កំពត	២៤	១២	១៣	១១	៧	-៧១%
ភ្នំពេញ	១៧១	៦៤	៧១	៥៨	៥៤	-៦៨%
បាត់ដំបង	៥៩	៣០	២៣	២១	២០	-៦៦%
កំពង់ចាម	១៤	៧	៦	៧	៥	-៦៤%
កំពង់ឆ្នាំង	២២	២០	១៥	៩	៩	-៥៩%
ក្រចេះ	៧	៨	៣	៣	៣	-៥៧%
ស្វាយរៀង	៧	៤	៤	៣	៣	-៥៧%
កំពង់ស្ពឺ	២២	១៨	១៣	១១	១០	-៥៥%
ឧត្តរមានជ័យ	៤	១	២	២	២	-៥០%
កណ្ដាល	៣៣	២១	១៨	១៨	១៧	-៤៨%
បន្ទាយមានជ័យ	៤៦	២៧	២៦	២២	២៥	-៤៦%
មណ្ឌលគិរី	៦	៦	៦	៥	៤	-៣៣%
តាកែវ	១១	១០	១០	១០	៨	-២៧%
ព្រៃវែង	៨	៧	៦	៦	៦	-២៥%
រតនគិរី	៤	៣	៣	៣	៣	-២៥%
កំពង់ធំ	៣០	២៩	២៥	២២	២៣	-២៣%
ប៉ៃលិន	៥	៧	៤	៤	៤	-២០%
ព្រះវិហារ	១០	១០	៩	៩	៨	-២០%
ស្ទឹងត្រែង	៤	៤	៣	៤	៤	0%
កោះកុង	១	១	១	១	១	0%
កែប	១	១	១	១	១	0%
ត្បូងឃ្មុំ	0	0	0	0	0	-
សរុប	៦៣៩	៣៥១	៣១២	២៧០	២៥២	-៦១%

តារាង ១០ ចំនួនមណ្ឌលថែទាំកុមារ បែងចែកទៅតាមរាជធានី ខេត្ត និងឆ្នាំ

ចំនួនមណ្ឌលថែទាំកុមារ						
រាជធានី ខេត្ត	២០១៥	២០១៩	២០២២	២០២៣	២០២៤	% នៃភាពប្រែប្រួល ២០១៥-២០២៤
ព្រះសីហនុ	១៩	៩	៤	៣	២	-៨៧%
ស្វាយរៀង	៧	១	១	១	១	-៨៦%
ក្រចេះ	៦	១	១	១	១	-៨៣%
ភ្នំពេញ	១១៧	៥៣	៤០	៣៦	៣៣	-៧២%
កំពង់ធំ	២៣	១០	៨	៧	៧	-៧០%
សៀមរាប	៨០	៣៤	៣២	២៩	២៥	-៦៩%
ស្ទឹងត្រែង	៣	១	១	១	១	-៦៧%
កំពត	១៧	៥	៦	៦	៦	-៦៥%
កំពង់ចាម	៨	៥	៣	៣	៣	-៦៣%
កំពង់ស្ពឺ	១៥	១០	៧	៧	៦	-៦០%
បាត់ដំបង	៣៥	២០	១៥	១៨	១៥	-៥៧%
តាកែវ	៧	៨	៤	៤	៣	-៥៧%
ឧត្តរមានជ័យ	៤	១	២	២	២	-៥០%
កំពង់ឆ្នាំង	១៦	១៤	១១	៩	៩	-៤៤%
ពោធិ៍សាត់	៥	៣	៣	៣	៣	-៤០%
ព្រៃវែង	៦	៣	៥	៤	៤	-៣៣%
ព្រះវិហារ	៣	៣	៣	៣	២	-៣៣%
កណ្ដាល	២០	១៩	១៦	១៦	១៥	-២៥%
កែប	១	១	១	១	១	០%
កោះកុង	១	១	១	១	១	០%
មណ្ឌលគិរី	១	១	១	១	១	០%
ប៉ៃលិន	៤	៧	៤	៤	៤	០%
រតនគិរី	៣	២	៣	៣	៣	០%
បន្ទាយមានជ័យ	៩	២០	២២	១៨	១៧	៨៩%
ត្បូងឃ្មុំ	០	០	០	០	០	-
សរុប	៤០៦	២៣២	១៩៤	១៨១	១៦៥	-៥៩%

តារាង ១១ ចំនួនវត្តអារាម និងកន្លែងសាសនា បែងចែកទៅតាមរាជធានី ខេត្ត និងឆ្នាំ

ចំនួនវត្តអារាម និងកន្លែងសាសនា						
រាជធានី ខេត្ត	២០១៥	២០១៩	២០២២	២០២៣	២០២៤	% នៃភាពប្រែប្រួល ២០១៥-២០២៤
បន្ទាយមានជ័យ	២១	១	0	0	0	-១00%
កំពង់ឆ្នាំង	៣	0	0	0	0	-១00%
កណ្ដាល	២	២	0	0	0	-១00%
ព្រះសីហនុ	៤	0	0	0	0	-១00%
ព្រៃវែង	១	៣	0	0	0	-១00%
ពោធិ៍សាត់	៦	១0	៧	២	0	-១00%
កំពត	៣	៤	៤	២	១	-៦៧%
មណ្ឌលគិរី	៤	៤	៤	៣	២	-៥0%
កំពង់ស្ពឺ	៥	៥	៥	៣	៣	-៤0%
ព្រះវិហារ	៥	៥	៤	៤	៤	-២0%
តាកែវ	២	២	៣	២	២	0%
ភ្នំពេញ	១	0	១	២	១	0%
បាត់ដំបង	២	៧	៧	២	៣	៥0%
សៀមរាប	២	២	៣	២	៣	៥0%
កំពង់ធំ	៤	១៦	១៥	៩	១0	១៥0%
រតនគិរី	0	១	0	0		-
កំពង់ចាម	0	១	១	១	១	-
ក្រចេះ	0	៤	២	២	២	-
ស្ទឹងត្រែង	0	១	២	២	២	-
ស្វាយរៀង	0	0	៣	២	២	-
សរុប	**៦៥**	**៦៨**	**៦១**	**៣៨**	**៣៦**	**-៤៥%**

តារាង ១២ ចំនួនអន្តេវាសិកដ្ឋាន បែងចែកទៅតាមរាជធានី ខេត្ត និងឆ្នាំ

ចំនួនអន្តេវាសិកដ្ឋាន						
រាជធានី ខេត្ត	**២០១៥**	**២០១៩**	**២០២២**	**២០២៣**	**២០២៤**	**% នៃភាពប្រែប្រួល ២០១៥-២០២៤**
បាត់ដំបង	៣	២	0	0	0	-១00%
កំពង់ឆ្នាំង	២	២	0	0	0	-១00%
កំពង់ស្ពឺ	២	២	0	0	0	-១00%
ព្រះសីហនុ	១	0	0	0	0	-១00%
ពោធិ៍សាត់	១	0	0	0	0	-១00%
រតនគិរី	១	0	0	0	0	-១00%
សៀមរាប	១៦	0	0	0	0	-១00%
កំពត	៣	៣	៣	៣	0	-១00%
ភ្នំពេញ	២២	២	៣	៣	៣	-៨៦%
កណ្ដាល	៤	0	១	១	១	-៧៥%
បន្ទាយមានជ័យ	១១	៥	៤	៤	៨	-២៧%
មណ្ឌលគិរី	១	១	១	១	១	0%
ព្រះវិហារ	២	២	២	២	២	0%
ស្ទឹងត្រែង	១	២	0	១	១	0%
កំពង់ធំ	២	៣	២	៦	៦	២00%
ក្រចេះ	0	៣	0	0	0	-
តាកែវ	0	0	៣	៣	២	-
សរុប	**៧២**	**២៧**	**១៩**	**២៤**	**២៤**	**-៦៧%**

តារាង ១៣ ចំនួនផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុម បែងចែកទៅតាមរាជធានី ខេត្ត និងឆ្នាំ

ចំនួនផ្ទះស្នាក់នៅជាក្រុម						
រាជធានី ខេត្ត	២០១៥	២០១៩	២០២២	២០២៣	២០២៤	% នៃភាពប្រែប្រួល ២០១៥-២០២៤
កំពង់ឆ្នាំង	១	០	០	០	០	-១០០%
កំពង់ធំ	១	០	០	០	០	-១០០%
កំពត	១	០	០	០	០	-១០០%
ក្រចេះ	១	០	០	០	០	-១០០%
ប៉ៃលិន	១	០	០	០	០	-១០០%
ព្រះសីហនុ	២	០	០	០	០	-១០០%
ពោធិ៍សាត់	១	០	០	០	០	-១០០%
សៀមរាប	១៤	២	១	១	១	-៩៣%
បាត់ដំបង	១៩	១	១	១	២	-៨៩%
កំពង់ចាម	៦	១	២	៣	១	-៨៣%
កណ្តាល	៥	០	១	១	១	-៨០%
ភ្នំពេញ	១៧	៣	១១	១៤	១៣	-២៤%
តាកែវ	១	០	០	១	១	០%
ព្រៃវែង	១	១	១	២	២	១០០%
កំពង់ស្ពឺ	០	១	១	១	១	-
សរុប	៧១	៩	១៨	២៤	២២	-៦៩%

តារាង ១៤ ចំនួនផ្ទះស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន និងកន្លែងស្នាក់នៅបន្ទាន់ បែងចែកទៅតាមរាជធានី ខេត្ត និងឆ្នាំ

ចំនួនផ្ទះស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន						
រាជធានី ខេត្ត	២០១៥	២០១៩	២០២២	២០២៣	២០២៤	% នៃភាពប្រែប្រួល ២០១៥-២០២៤
បន្ទាយមានជ័យ	៥	១	០	០	០	-១០០%
កណ្តាល	២	០	០	០	០	-១០០%
ព្រះសីហនុ	២	០	០	០	០	-១០០%
សៀមរាប	១	១	០	០	១	០%
តាកែវ	១	០	០	០	០	-១០០%
ភ្នំពេញ	១៤	៦	១៦	៣	៤	-៧១%
កំពង់ឆ្នាំង	០	៤	៤	០	០	-
ស្វាយរៀង	០	៣	០	០	០	-
សរុប	២៥	១៥	២០	៣	៥	-៨០%

តារាង ១៥ ចំនួនកន្លែងថែទាំកុមារ បែងចែកទៅតាមបទដ្ឋានអប្បបរមាស្តីពីការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ និង រាជធានី ខេត្ត ឆ្នាំ២០២៤

ចំនួនកន្លែងថែទាំកុមារ ដោយបែងចែកទៅតាមបទដ្ឋានអប្បបរមានៅឆ្នាំ២០២៤			
រាជធានី ខេត្ត	ស្របតាមបទដ្ឋាន	មិនស្របតាមបទដ្ឋាន	ស្ថានភាពធ្ងន់ធ្ងរ
បន្ទាយមានជ័យ	៦	៨	១១
ភ្នំពេញ	៣០	១៤	១០
កំពង់ធំ	៨	១០	៥
សៀមរាប	២៣	៣	៤
កំពង់ស្ពឺ	៣	៣	៤
ព្រះវិហារ	៣	១	៤
បាត់ដំបង	១២	៥	៣
ស្វាយរៀង	០	០	៣
ស្ទឹងត្រែង	០	១	៣
កំពង់ឆ្នាំង	៣	៤	២
ក្រចេះ	១	០	២
មណ្ឌលគិរី	០	២	២
តាកែវ	២	៤	២
ប៉ៃលិន	១	១	២
ពោធិ៍សាត់	០	២	១
កំពង់ឆ្នាំង	៤	០	១
កោះកុង	០	០	១
ព្រះសីហនុ	២	០	០
កំពត	៦	១	០
ឧត្តរមានជ័យ	១	១	០
កណ្ដាល	១៧	០	០
ព្រៃវែង	៦	០	០
រតនគិរី	២	១	០
កែប	១	០	០
ត្បូងឃ្មុំ	-	-	-
សរុប	១៣១	៦១	៦០

តារាង ១៦ ចំនួនកន្លែងថែទាំកុមារដែលបានចុះបញ្ជីជាមួយស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល បែងចែកទៅតាមរាជធានី ខេត្ត ឆ្នាំ២០២៤

រាជធានី ខេត្ត	បានចុះបញ្ជី	មិនបានចុះបញ្ជី	គ្មានទិន្នន័យ	RCI រដ្ឋនៅក្រោមក្រសួង ស.អ.យ (មិនចាំបាច់មានការអនុញ្ញាត)
សៀមរាប	២២	៧	០	១
កំពង់ឆ្នាំង	១	៧	០	១
បន្ទាយមានជ័យ	១៩	៦	០	០
ភ្នំពេញ	៤៦	៥	០	៣
បាត់ដំបង	១៥	៣	០	២
កណ្ដាល	១១	៣	២	១
កំពង់ធំ	២០	២	០	១
ស្ទឹងត្រែង	២	២	០	០
មណ្ឌលគិរី	១	២	០	១
ស្វាយរៀង	០	២	០	១
ព្រះវិហារ	៦	១	០	១
ឧត្តរមានជ័យ	១	១	០	០
ព្រៃវែង	៤	១	០	១
ប៉ៃលិន	២	១	០	១
ក្រចេះ	២	១	០	០
រតនគិរី	២	១	០	០
តាកែវ	៧	០	០	១
កំពត	៧	០	០	០
កំពង់ស្ពឺ	៩	០	០	១
កំពង់ចាម	៤	០	០	១
ពោធិ៍សាត់	២	០	០	១
ព្រះសីហនុ	១	០	០	១
កោះកុង	០	០	០	១
កែប	០	០	០	១
ត្បូងឃ្មុំ	០	០	០	០
សរុប	១៨៤	៤៥	២	២១

តារាង ១៧ ចំនួនមណ្ឌលថែទាំកុមារដែលបានទទួលលិខិតអនុញ្ញាតពីក្រសួង ស.អ.យ. បែងចែកទៅតាម រាជធានី ខេត្ត ឆ្នាំ២០២៤

រាជធានី ខេត្ត	ទទួលបាន លិខិតអនុញ្ញាត ពីក្រសួង ស.អ.យ	គ្មានលិខិត អនុញ្ញាត	គ្មាន ទិន្នន័យ	មណ្ឌលរដ្ឋនៅក្រោម ក្រសួង ស.អ.យ និង រដ្ឋបាលខេត្ត (មិនចាំបាច់ មានលិខិតអនុញ្ញាត)
ភ្នំពេញ	១៣	១៧	០	៣
បន្ទាយមានជ័យ	៤	១៣	០	០
សៀមរាប	៩	១៥	០	១
កំពង់ធំ	៣	៣	០	១
បាត់ដំបង	៨	៥	០	២
កំពង់ឆ្នាំង	១	៧	០	១
តាកែវ	០	២	០	១
កំពត	២	៤	០	០
កំពង់ស្ពឺ	៣	២	០	១
ព្រះវិហារ	១	០	០	១
ស្ទឹងត្រែង	០	១	០	០
មណ្ឌលគិរី	០	០	០	១
កណ្ដាល	១៣	១	០	១
កំពង់ចាម	១	១	០	១
ស្វាយរៀង	០	០	០	១
ឧត្ដរមានជ័យ	០	២	០	០
ព្រៃវែង	២	១	០	១
ប៉ៃលិន	១	២	០	១
ក្រចេះ	១	០	០	០
ពោធិ៍សាត់	១	១	០	១
រតនគិរី	២	១	០	០
ព្រះសីហនុ	០	០	១	១
កោះកុង	០	០	០	១
កែប	០	០	០	១
ត្បូងឃ្មុំ	០	០	០	០
សរុប	**៦៥**	**៧៨**	**១**	**២១**

KINGDOM OF CAMBODIA

NATION RELIGION KING

Ministry of Social Affairs, Veterans and Youth Rehabilitation

Inspection Report On Analysis Of Residential Care Facilities In Cambodia: 2015 - 2024

Prepared by The Department of Child Protection of the General Department of Social Services,

Ministry of Social Affairs, Veterans and Youth Rehabilitation

2025

Provided by the United States of America

unicef for every child

Table of Contents

Introduction iv

Definitions vi

Section 1: Situation of Residential Care Facilities 1

Key Findings 1

1.1 Number of Residential Care Facilities 1
1.2 Management and Funding Sources 3
1.3 Implementation of the Minimum Standards of Alternative Care for Children in RCFs 5
1.4 Registration 7
1.5 Licencing 8
1.6 Memorandum of Understanding 8
1.7 Future Plan 9

Section 2: Situation of Children Living in Residential Care Facilities 11

Key Findings 11

2.1 Number of Children Living in Residential Care Facilities 12
2.2 Number of Young People (18 Years and Above) Living in Residential Care Facilities 13
2.3 Children with Disabilities 14
2.4 Parental Survival Status 15
2.5 Educational Level 15
2.6 Placement of Children into Residential Care Facilities 16
2.7 Children Living in Residential Care Facilities by Minimum Standards of Alternative Care for Children 17

Section 3: Recommendations 21

Recommendations 21

Annex: Data by Province 25

Preface

Alternative care is an important part of services provision to all types of victims and vulnerable children. To strengthen the effectiveness of alternative care for children, the Royal Government launched the Policy on Alternative Care for Children in 2006, and subsequently, to implement this policy, the Ministry of Social Affairs, Veterans and Youth Rehabilitation (MoSVY) developed the Minimum Standards for Alternative Care for Children in Institutions in 2006, the Minimum Standards for Alternative Care for Children in the Community in 2008, and the Prokas on the Procedures for Implementation of the Policy on Alternative Care for Children in 2011. After implementing the above policies and Minimum Standards and Procedures for more than 10 years, the Ministry of Social Affairs revised the policy on alternative care for children and put it into effect through Prakas No. 100, m.o.s.v.y dated April 11, 2024, and received a letter of support from **Samdech Moha Borvor Thipadei HUN MANET, Prime Minister of the Kingdom of Cambodia,** dated May 8, 2024, to support and guide the implementation of this policy to achieve efficiency and effectiveness. The 2024 Policy on Alternative Care for Children has been revised to align with the Programs, Policies and Pentagon Strategy stage 1, the National Assembly's 7th mandate, and the 2009 United Nations Guidelines for the Alternative Care of Children.

At the same time, in line with the Royal Government's decentralization and decentralization reform program, alternative care work in Cambodia has been reformed through the issuance of Sub-Decree No. 119, ANK.BK, dated September 11, 2015, on the Management of Residential Care Institutions and Sub-Decree No. 34, ANK.BK, dated March 7, 2017, on functions transfer of "management of state residential care institutions" to the capital and provincial administrations, the function of "inspection of non-governmental organization residential care institutions" to the capital, city, and district administrations, and the function of "management of care services for victims and vulnerable children in the community" to the capital, city, and commune administrations.

Based on the above-mentioned reform of alternative care work, the Ministry of Social Affairs, Veterans and Youth Rehabilitation has developed procedures and forms for inspecting residential care facilities and has transformed it from paper-based to a digital inspection data system that is easy, secure, and confidential. At the same time, we are regularly building and strengthening the capacity of inspection officers at the MoSVY, DoSVY and municipal, district, and khan administrations through training and direct technical support, aiming to ensure the effective inspection of residential care facilities nationwide.

On behalf of the Ministry of Social Affairs, Veterans and Youth Rehabilitation, I would like to commend the ministries, relevant institutions, leaders and experts of the Child Protection Department of the General Department of Social Services, the Provincial and Capital Department of Social Affairs, Veterans and Youth Rehabilitation, UNICEF, non-governmental organizations, sub-national administrations and stakeholders who have worked hard to develop the report on the analysis of inspection data on residential care facilities in Cambodia 2015-2024. At the same time, I strongly believe that all relevant parties will translate the important information contained in this report into practical actions to strengthen the effectiveness of alternative care, aiming to ensure the full protection and best interests of Cambodian children.

Phnom Penh, ..., 2025

Minister

Introduction

Cambodia ratified the Convention on the Rights of the Child on 15 October 1992, and Article 48 of the Constitution of the Kingdom of Cambodia also states that the State guarantees the protection of the rights of the child as set out in the Convention on the Rights of the Child, in particular the four fundamental rights of the child: the right to survival, the right to development, the right to protection and the right to participation. The State prevent any work that may impair the education and learning of the child or that is harmful to the health or well-being of the child. In the best interests of children, Cambodia has ratified other relevant international conventions and additional protocols, including the International Labor Organization Convention No. 182 concerning the Prohibition and Immediate Action for the Elimination of the Worst Forms of Child Labor, 2005; the International Labor Organization Convention No. 138 concerning the Minimum Age for Admission to Employment, 1999; the Hague Convention on Protection of Children and Intercountry Adoption, 2007; the Convention on the Rights of Persons with Disabilities, 2012; the Protocol to the Convention against Transnational Crimes, to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children, 2006; and the Protocol to the Convention on the Rights of the Child, 2002, on the Sale of Children, Child Prostitution and Child Pornography, and on the Involvement of Children in Armed Conflict.

As a signatory to international conventions and treaties for the protection of children, the Royal Government launched a Policy on Alternative Care for Children on April 26, 2006. To implement this policy, the Ministry developed the Minimum Standards for Residential Care in 2006, the Minimum Standards for Community-Based Alternative Care for Children in 2008, and the Declaration on the Procedures for Implementing the Policy on Alternative Care for Children in 2011. At the same time, the Royal Government issued Sub-Decree No. 90, ANK. BK, dated July 13, 2015, on amending Article 7 of Sub-Decree No. 116, ANK.BK, on the ration for victims staying in state centers, Sub-Decree No. 119, ANK.BK, dated September 11, 2015, on the management of residential care institutions, and Sub-Decree No. 34, ANK.BK, dated March 7, 2017, on function transfer of "Management of State Child Care Centers" to the capital and provincial administrations, "Inspection of NGO run residential care centers" to the capital, city, and district administrations, and "Managing Care Services for Victims and Vulnerable Children in the Community" to the capital, city, and commune administrations, and other relevant legal documents.

In 2015, the Ministry of Social Affairs, Veterans and Youth Rehabilitation, in collaboration with UNICEF, conducted a mapping to identify residential care facilities. The mapping had identified 639 childcare facilities with a total of 35,374 children and young people (45% female), of whom 26,187 were under 18 (48% female) and 9,187 young people. Based on this study, in 2016, the Ministry of Social Affairs, Veterans and Youth Rehabilitation took priority measures to reform alternative care in Cambodia, including implementing the "Action Plan for Improving

Care and Safely Return of 30% of Children from Residential Care Institutions into Families" from 2016, developed a digital inspection information management system to manage data and report on annual inspections of all residential care facilities across the country, and monitoring the progress of the Action Plan for strengthening child care. In addition, in 2023, the Ministry continued to prepare and implement the Action Plan for Improving Alternative Care for Children 2023-2027 and revised and implemented the Policy on Alternative Care for Children through Prakas No. 100 S.E.Y. dated April 11, 2024. This revision is to be in line with the Program, Policies and Pentagon Strategy stage 1, the National Assembly's 7th mandate, and the 2009 United Nations Guidelines for the Alternative Care of Children. Currently, the Ministry is preparing to revise the Minimum Standards for Alternative Care for Children to be consistent with the 2024 Policy on Alternative Care for Children.

Since the implementation of the above priority actions, this is the first time that a report has been prepared that analyzes the situation and trends in residential care facilities across 25 capitals and provinces of Cambodia, as well as all children living in residential care facilities from 2015 to 2024. This report provides key information for monitoring the implementation of the Action Plan on Improving Child Care, the Policy and Minimum Standards on Alternative Care for Children, and other relevant legal documents. The report is structured into three sections: following the introduction, section I presents the situation of Residential Care Facilities (RCF), section II examines the situation of children living in RCF, section III provides recommendations, and lastly, the annex presents data by province and year.

The data sources used in the report are the mapping report from 2015 and yearly inspection data from MoSVY's digital inspection information management system from 2019 to 2024. Data cleaning and validation were conducted to ensure accuracy before the analysis. The report was written with technical support from UNICEF in consultation with the Child Protection Department of MoSVY. As the data are quantitative in nature, the context offered in the analysis is limited.

Definitions

Residential Care Facility (RCF): A non-family-based center run by paid staff, where children live and access services, as well as sleep at night. RCFs inspected include residential care institutions (or orphanages), pagodas and other faith-based care in religious buildings, boarding schools, group homes, transit homes, and temporary emergency accommodation.

Residential Care Institution (RCI): A type of residential care institution that provides services to all types of children who have been abandoned or cannot stay with their biological families or relatives in communities. The RCIs also accept children who are at risk or need special protection, but these RCIs cannot provide special services[1].

Pagodas and Other Faith-Based Care in a Religious Building: Care provided to children by monks, nuns, lay clergy and religious bodies, who attend to children's basic needs in the pagodas and other faith facilities.

Boarding School: A housing arrangement for children to stay for a term or multiple terms during their studies to access education far from home.

Group Home: A form of alternative care in the community, whereby less than 6 children are housed in a family environment under the supervision and care of small groups of caregivers unrelated to the children. A small group home is integrated into a community setting but is not run by the community.

Transit Home and Temporary Emergency Accommodation: A form of residential care with limited duration of stay for children in the process of family permanency planning or whose families are experiencing acute crisis and require temporary housing for their children to achieve a stable family environment.

1 Alternative Care for Children Policy, 2024

Section 1 Situation of Residential Care Facilities

KEY FINDINGS

- **Residential Care Facilities (RCFs):** The percentage of RCFs has decreased by 61% (387 RCFs), which is from 639 RCFs in 2015 to 252 RCFs in 2024. The percentage of Residential Care Institutions (RCIs) has decreased by 59% (241 RCIs), from 406 RCIs in 2015 to 165 RCIs in 2024. In 2024, there were 21 state RCIs, 144 NGO RCIs, 36 pagodas and other faith-based care, 24 boarding schools, 22 group homes, and 5 transit homes and temporary emergency accommodation.
- **NGO-Operated Facilities:** In 2024, 92% of RCFs (231 RCFs) were operated by local and international NGOs and funded by foreign sources. Amongst all the facilities, 21 RCIs were operated by the government.
- **Minimum Standards of Alternative Care for Children:** In 2024, 52% of RCFs (131 RCFs) met the minimum standards, while 48% (121 RCFs) did not meet the standards and were in critical condition. 62% of state RCIs as well as 62% of NGO RCIs met the minimum standards, while 38% of both types of RCIs were below standards. Most community-based care facilities operated below standards, particularly in faith-based care.
- **Registration Status:** In 2024, about 18% of RCFs (45 RCFs) were not registered with a government ministry in 2024, and this trend has not changed since 2019.
- **License from MoSVY:** In 2024, 45% of RCIs (65 RCIs) had licenses from MoSVY, while 54% of RCIs (78 RCIs) did not have licenses.
- **Future Plan:** 50% of RCFs will continue to provide reintegration services to children in 2025 and beyond. Two facilities will be transited into other types of care and one facility will be closed.

1.1 Number of Residential Care Facilities

After the fall of the Khmer Rouge regime in 1979, the Cambodian government established several residential care facilities (orphanages) to accommodate children who lost their parents and relatives due to the killings by the Khmer Rouge. Since 1993, in addition to state-run residential care institutions, non-governmental organizations (NGOs) have established facilities to assist the government in caring for orphaned and vulnerable children, as well as creating community-based childcare programs.

According to official registration data with the Ministry of Social Affairs, Veterans, and Youth Rehabilitation (MoSVY), the number of residential care institutions increased from 154 in 2005 to 254 in 2015.

In 2015, MoSVY conducted a mapping of all RCF in the 25 provinces. The mapping revealed that Cambodia had 639 RCF including 406 residential care institutions (RCI), 65 pagodas and other faith-based care in religious buildings, 72 boarding schools, 71 group homes, and 25 transit homes/temporary emergency accommodation. The mapping primarily focused on residential care institutions, so there is a limitation in mapping all other types of care facilities in the country.

Based on the recent findings of inspection from November to December 2024, Figure 1.1 shows that the number of RCFs providing care for children throughout Cambodia has significantly reduced over 10 years. There were 639 facilities in 2015 compared to 252 facilities in 2024. A decrease of 387 facilities, which is equivalent to 61%.

Figure 1.1 Number of residential care facilities by year

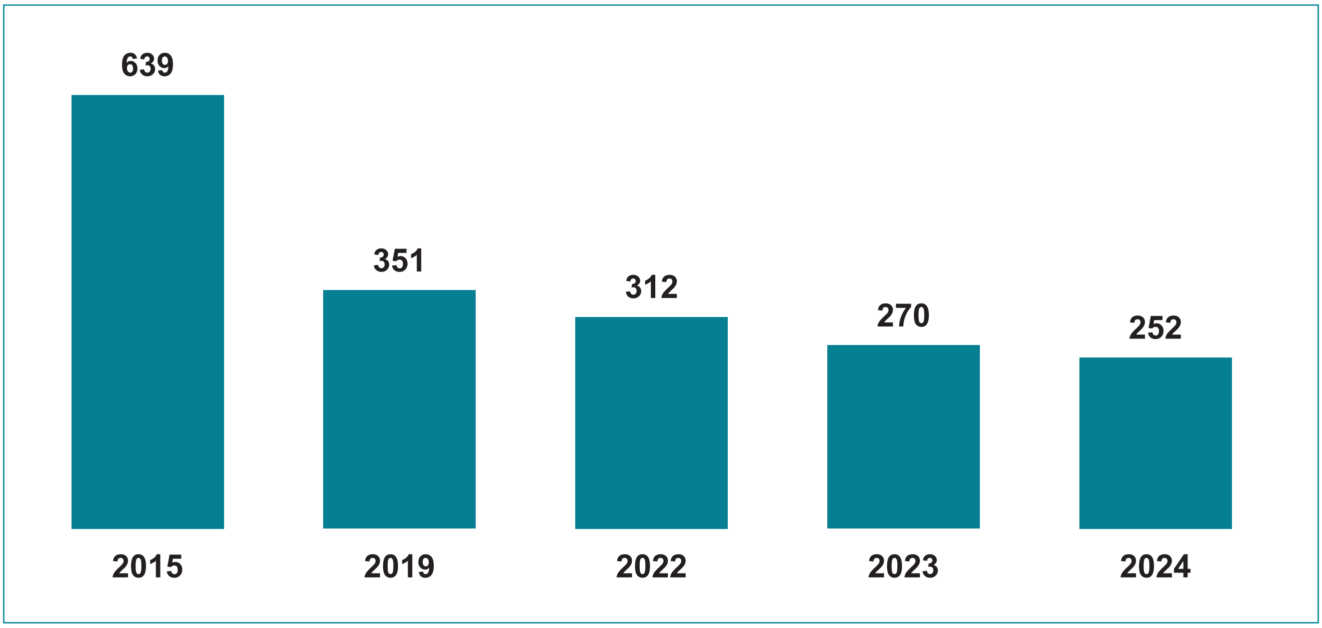

Figure 1.2 reveals a similar declining trend for all types of residential care over the same period. From 2015 to 2024, the number of residential care institutions decreased from 406 to 165 (59%). Amongst these, state RCIs increased from 20RCIs to 21 RCIs, while NGO RCIs decreased from 386 RCIs to 144 RCIs (63%). Pagodas and other faith-based care from 65 to 36 (45%)[2], boarding schools from 72 to 24 (67%), group homes from 71 to 22 (69%), and transit homes/temporary emergency accommodations from 25 to 5 (80%).

2 For Pagodas and Other Faith-Based Care, the inspection conducted in the past years mainly focused on other faith-based care facilities, not included the pagodas.

Figure 1.2 Number of residential care facilities by type

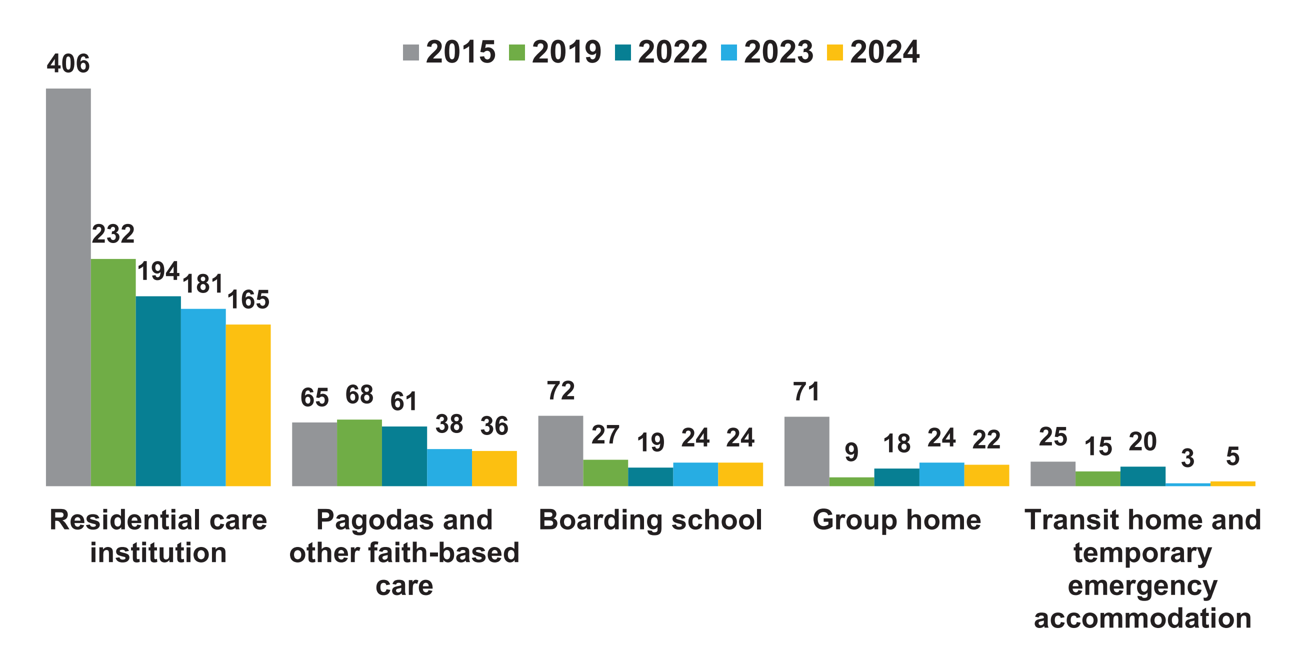

The main reasons for the reduction in RCFs include:

1. MoSVY's implementation of alternative care reform to improve quality of alternative care for children (Sub-Decree 119 on the management of RCIs), promotion of family-based care and reintegration.
2. Prevention of unnecessary opening of new RCIs.
3. The spread of COVID-19 pandemic and global crisis have caused challenges for NGOs to secure funding to continue operating the residential care facilities. Consequently, they have decided to close these facilities.
4. RCIs were transformed into group homes, transit homes, and family-based care (kinship and foster care) in alignment with the government alternative care reform programme and the reduction of RCIs.

1.2 Management and Funding Sources

In 2024, out of the 252 RCFs, nearly half (45%) provided long-term care for children lasting more than six months, while only a small proportion (2%) offered short-term care (Figure 1.3). Furthermore, nearly two-thirds of RCFs were operated by local NGOs, whereas one-third were managed by international NGOs. About 21 RCFs were run by the government (Figure 1.4). In terms of donors, most RCFs were funded by international NGOs (93 RCFs or 37%) and foreign individuals (58 RCFs or 23%) (Figure 1.5).

Figure 1.3 Number of residential care facilities by service types, 2024

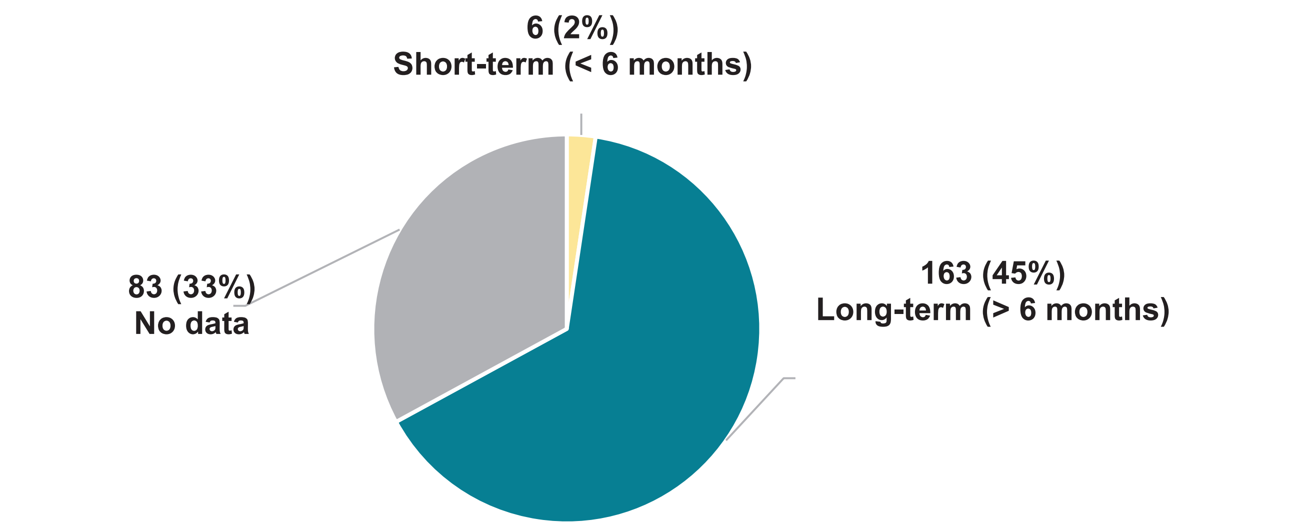

Figure 1.4 Number of residential care facilities by ownership, 2024

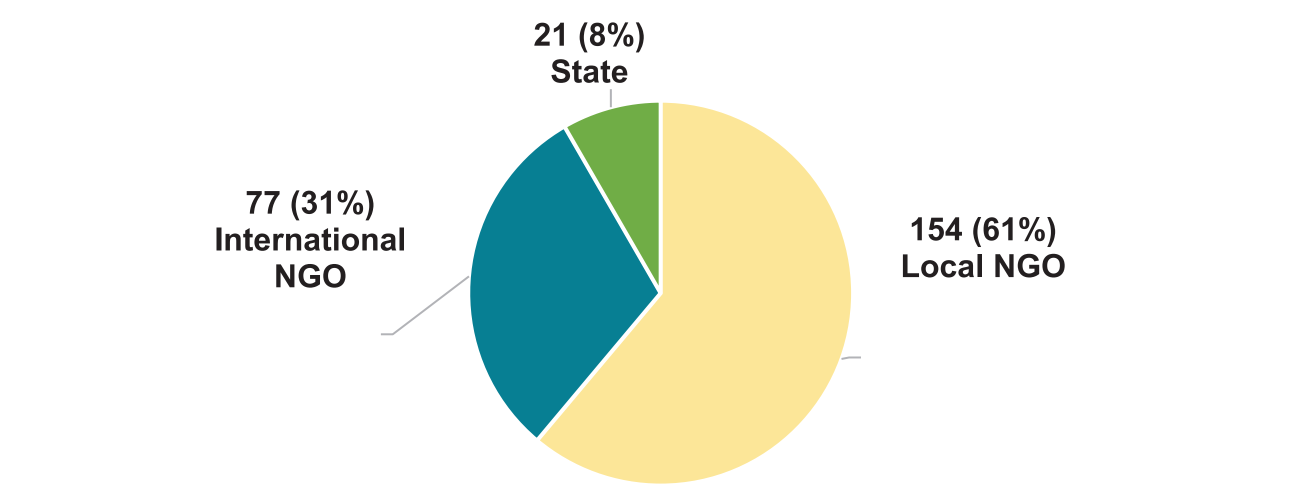

Figure 1.5 Number of residential care facilities by funding sources, 2024

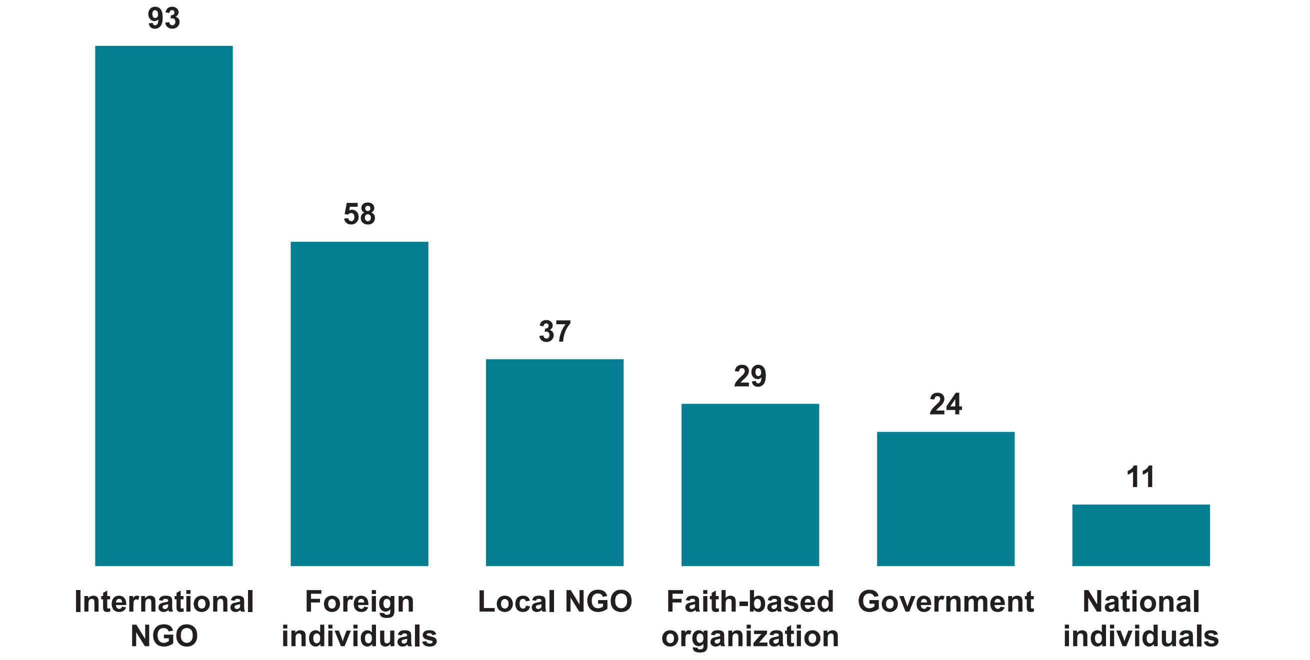

1.3 Implementation of the Minimum Standards of Alternative Care for Children

From 2019 to 2024, the number of RCFs meeting the minimum standards[3] increased by 25 (22%), while those not meeting the standards and in a critical condition decreased by 27 (21%) and 97 (27%), respectively. Although these results show good progress in implementing the Minimum Standards of Alternative Care for Children in RCFs, nearly half of the facilities (121 RCFs) still require significant improvement to meet the minimum standards (figure 1.6).

Figure 1.6 Number of residential care facilities by minimum standards of alternative care for children by year

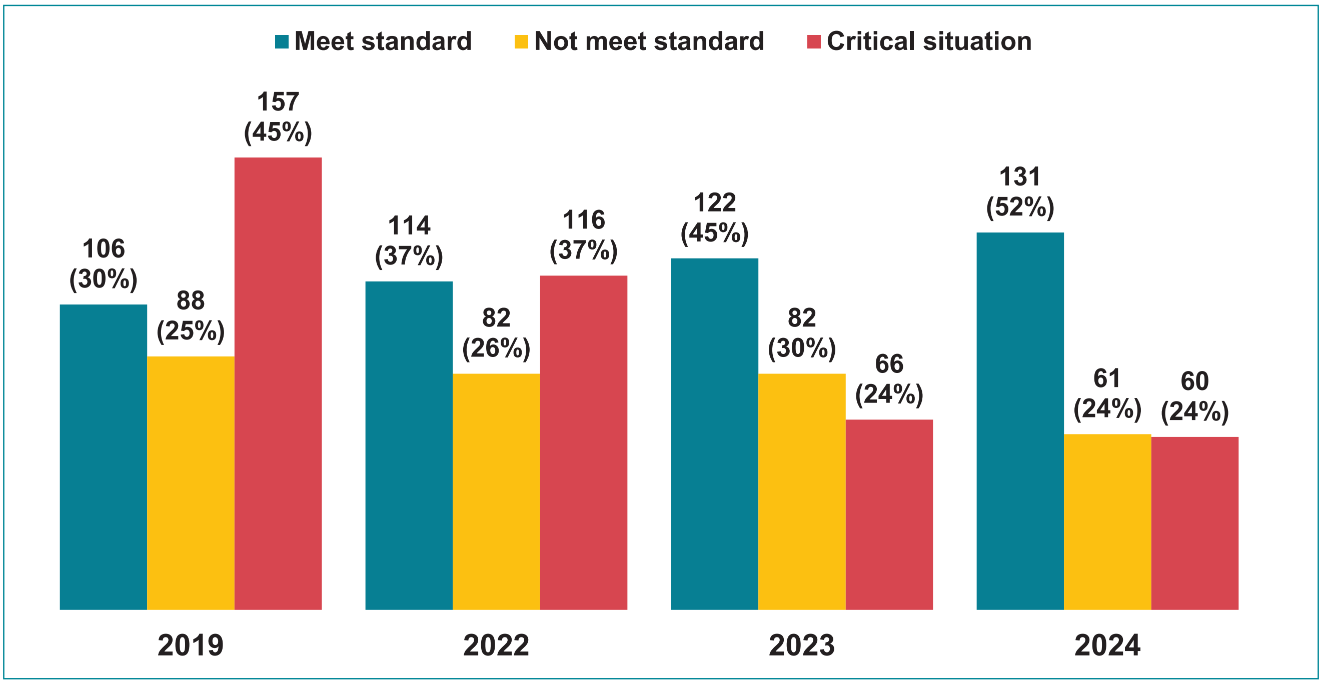

Regarding the minimum standards of alternative care for children, the government has established two types of standards. The first standard pertains to the minimum standards of care in RCIs issued in 2006. The second refers to the Prakas on the minimum standard of community-based care issued in 2008, for inspection of community-based care facilities, which include pagodas and other faith-based care, boarding schools, group homes, transit homes and temporary emergency accommodation.

Figure 1.7 highlights the concerning situation regarding the compliance with the minimum standards of alternative care in both state RCIs and NGO RCIs from 2019 to 2024. In 2024, among the 21 state RCIs, 13 RCIs (62%) complied with the minimum standards, while 4 RCIs (19%) did not comply with the minimum standards, and another 4 RCIs (19%) were in critical situation.

3 The inspection of all type of RCFs on the implementation of the Minimum Standards of Alternative Care for Children only started in 2019 and the last inspection conducted at the end of 2024, therefore, the data used for the analysis is from 2019 to 2024. In 2020 and 2021, inspection was not conducted due to COVID-19 pandemic.

In term of the Minimum Standards of Alternative Care for Children, there are two types. The first one is a Prakas on Minimum Standards of Residential Care for Children in 2006, which is used to inspect RCIs on 7 dimensions: food, health, entertainment, education, freedom, facility, and management. The second is a Prakas on Minimum Standards of Alternative Care for Children in the Community in 2008, which is used to inspect community-based care consisted of pagodas and other faith-based care, boarding school, group home and transit home/temporary emergency accommodation on 9 dimensions: food, hygiene, health, participation, management, training, complaint, education, discipline. The total score of the inspection of minimum standards is classified: 0%-78%: Critical situation, 79%-88%: Not meet standard, 89%-100%: Meet standard.

Similarly, in 2024, 89 NGO RCIs (62%) complied with the minimum standards, 34 RCIs (24%) did not comply with the standards, and 21 RCIs (14%) were in critical condition. Comparing the data of these two types of RCIs in 2024 from 2019, there has been only a slight improvement, with nearly 40% of RCIs still below the minimum standards.

Figure 1.7 Number of residential care institutions by minimum standards of alternative care for children and year

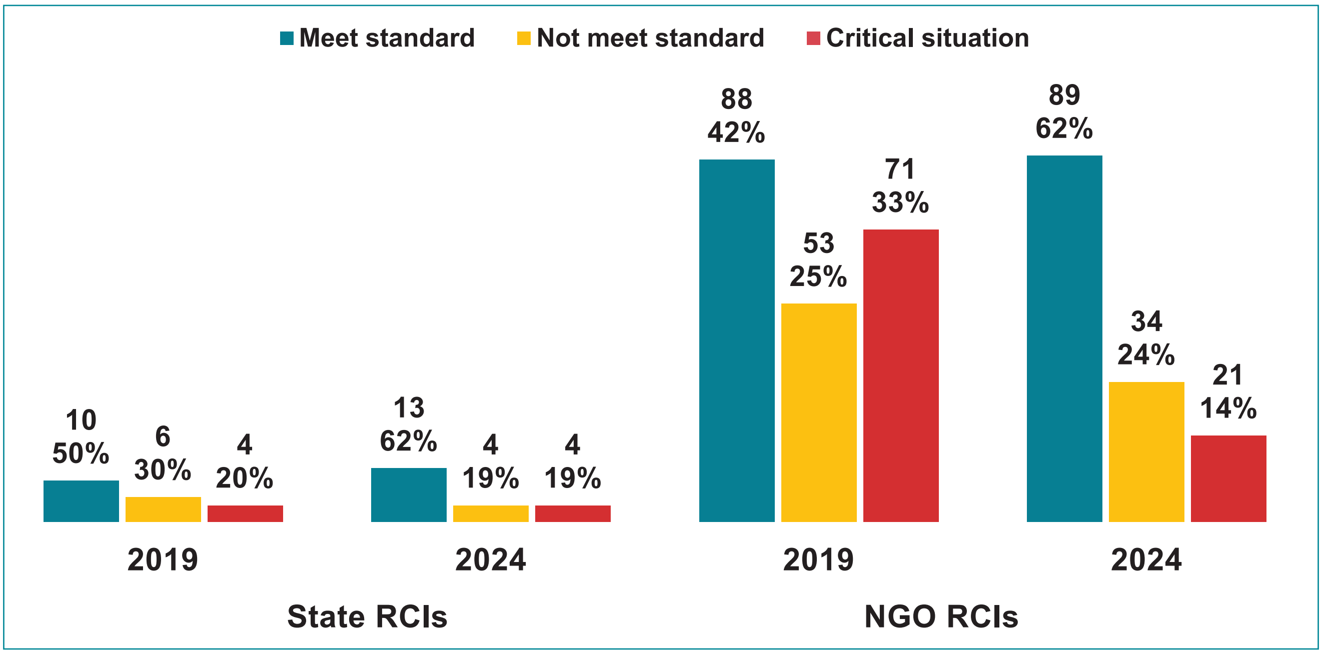

Regarding the results of compliance with minimum standards in community-based care, the situation is not much different from that of residential care institutions. Most community-based care facilities are below minimum standards. Only group homes have shown better compliance, with 82% (18 out of 22 homes) adhering to the standards.

Figure 1.8 Number of community-based care facilities by minimum standards of alternative care for children and year

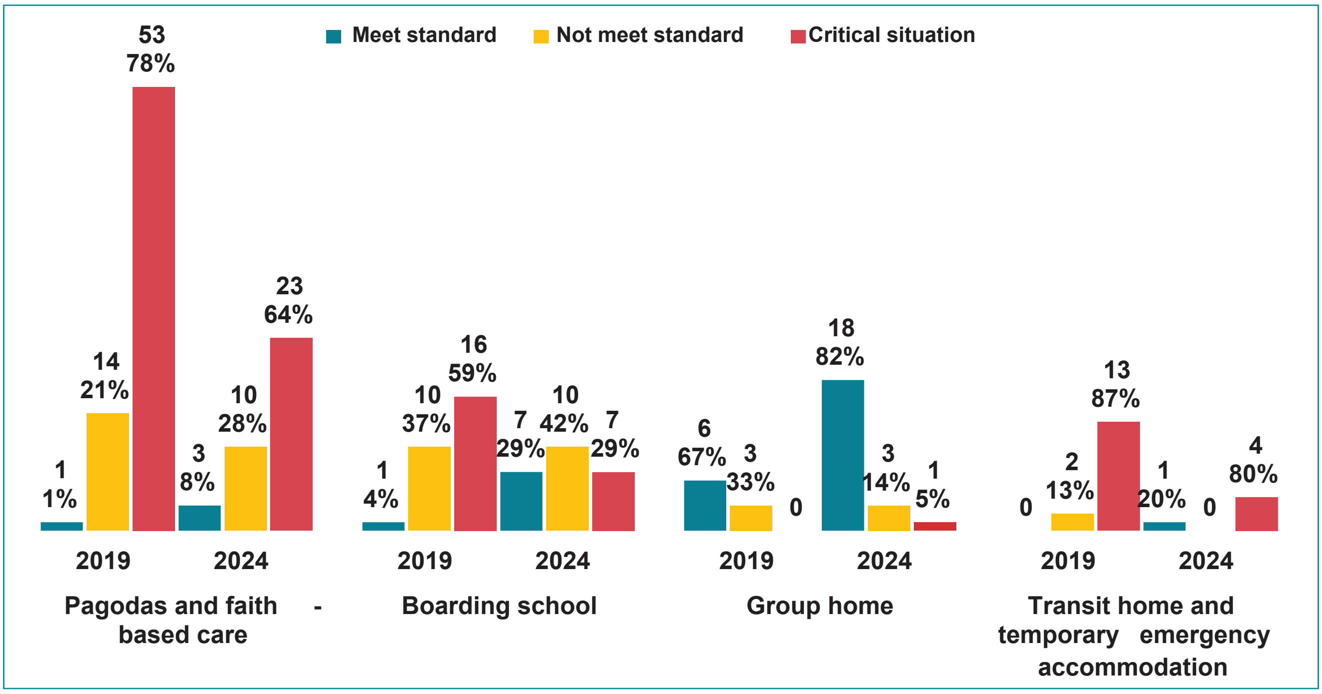

1.4 Registration

To obtain legal recognition in Cambodia, all associations and non-governmental organizations (NGOs) must comply with the Law on Associations and Non-Governmental Organizations of 2015. This law stipulates that local associations and NGOs must register with the Ministry of Interior, while foreign associations and NGOs must register with the Ministry of Foreign Affairs and International Cooperation.

According to these findings, the majority of associations and NGOs were registered with the ministries, totaling 73% (184 facilities) in 2024. In the same year, the number of facilities that were not registered with the ministries was 18% (45 facilities). This trend has remained relatively unchanged since 2019.

Figure 1.9 Number of residential care facilities registered by year

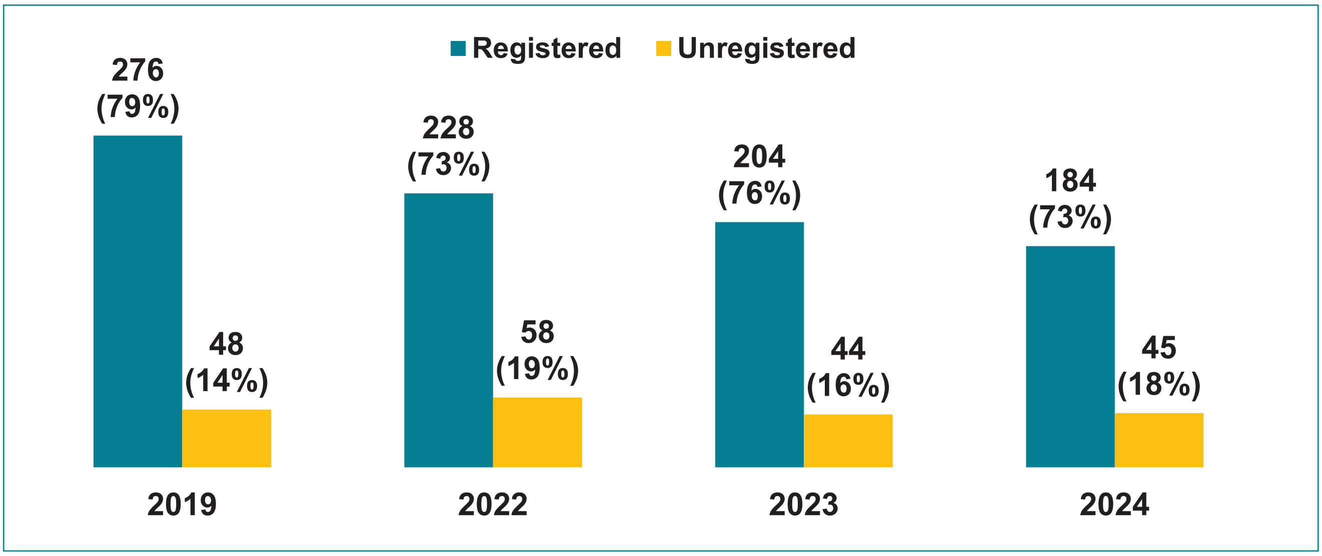

Note: The chart excludes unavailable data.

Figure 1.10 Number of residential care facilities operated by NGOs registered by type

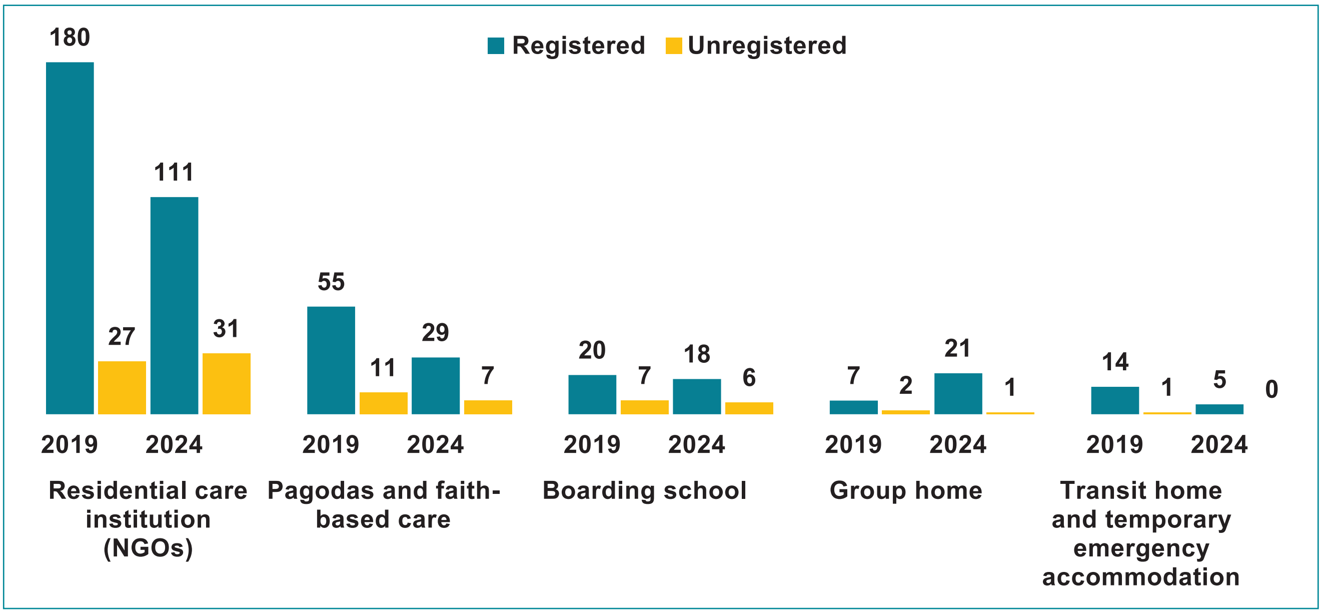

Note: The chart excludes unavailable data.

1.5 Licensing

All RCIs operated by associations and NGOs must have a license from MoSVY to operate legally.[4] In 2019, only 33% of RCIs (69 RCIs) received a license from MoSVY, while 66% of institutions (139 RCIs) did not have a license. In terms of percentage, by 2024, the situation had improved, with 45% of RCIs (65 RCIs) having a license and 54% (78 RCIs) still without one (Figure 1.11).

Figure 1.11 Number of residential care institutions operated by NGOs received license from MoSVY by year

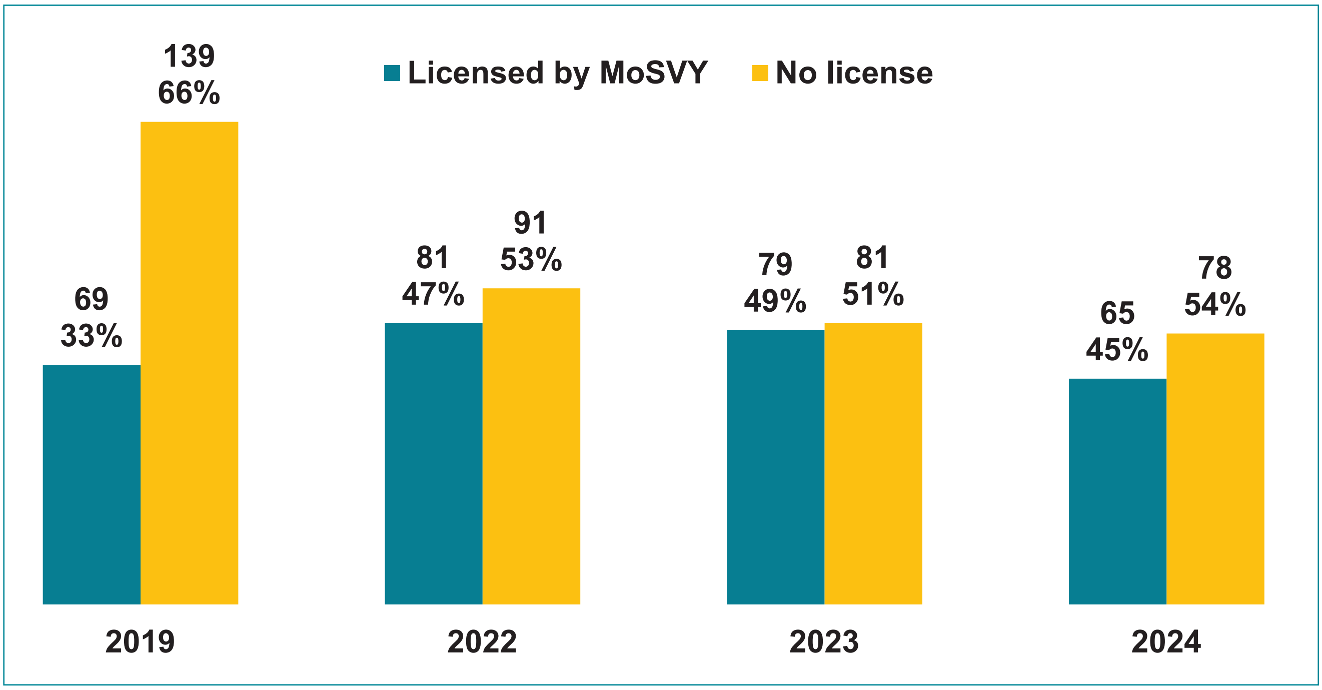

Note: The chart excludes unavailable data.

1.6 Number of NGOs's Residential Care Facilities with Memorandum of Understanding (MOU)

Over the past five years, there has been significant improvement, the overall percentage of NGO RCFs with an MOU with MoSVY increased from 15% to 40% (17 to 35 RCFs) , while the percentage of RCFs without an MOU decreased from 76% to 54% (89 to 47 RCFs) (Figure 1.12). Additionally, almost all types of care facilities have shown an increase in the number of facilities with an MOU with MoSVY during this period, particularly pagodas and faith-based care, and group homes (Figure 1.13).

In 2024, approximately 40% of community-based care facilities that were not registered with the Ministry of Social Affairs, Veterans, and Youth Rehabilitation were registered with other ministries, such as the Ministry of Cults and Religion and the Ministry of Education, Youth, and Sports.

4 Pagodas and other faith-based care, boarding schools, group homes and transit homes are not required to have a license from MoSVY.

Figure 1.12 Number of community-based care facilities that have MOU with MoSVY by year

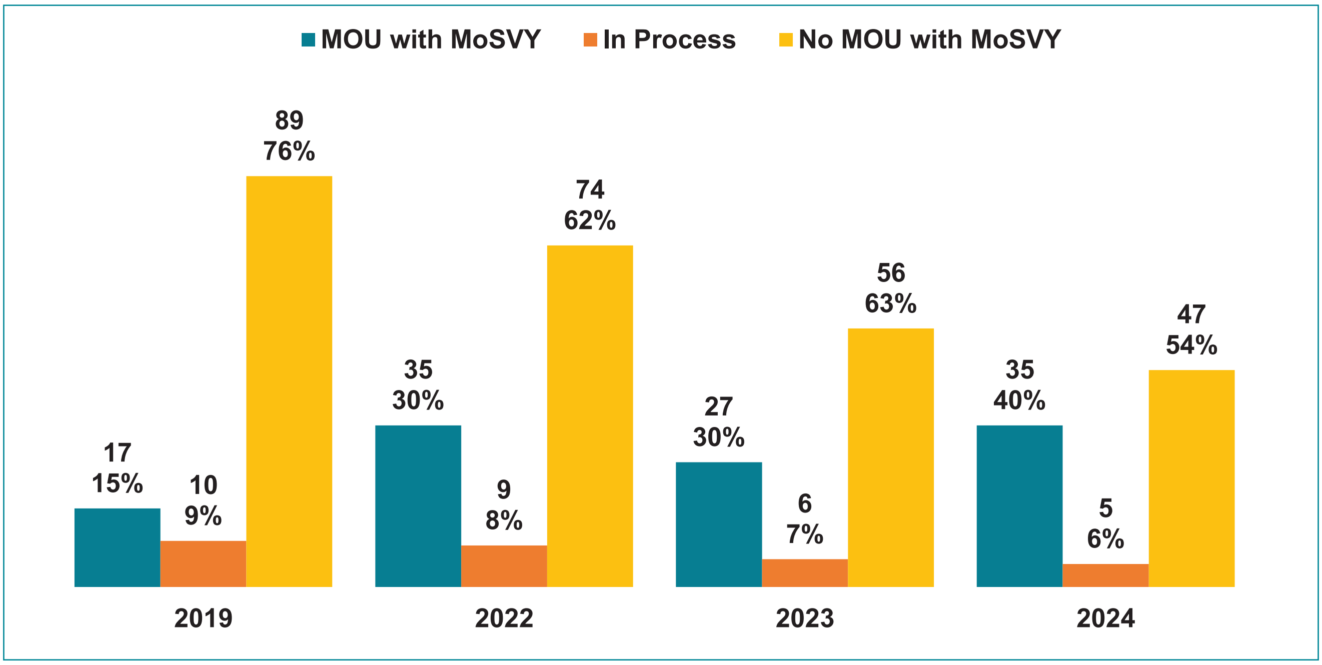

Note: The chart excludes unavailable data.

Figure 1.13 Number of community-based care facilities that have MOU with MoSVY by type

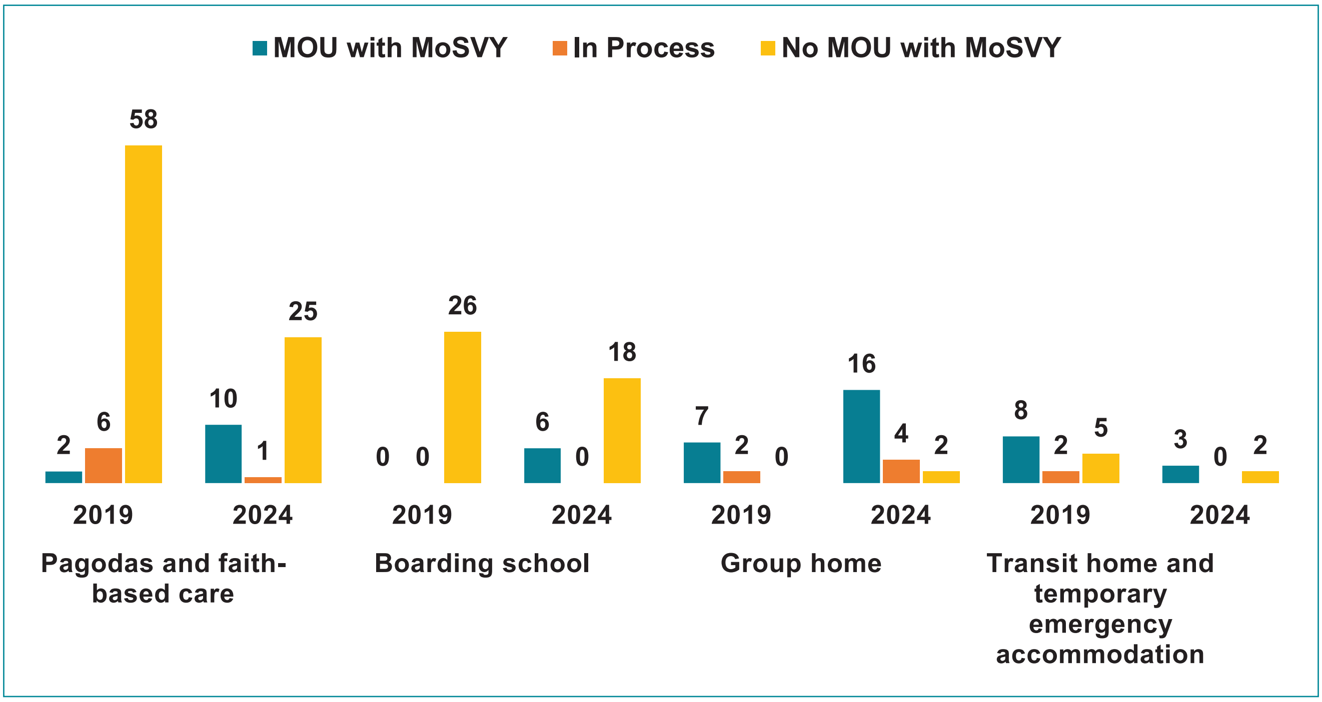

1.7 Future plan

According to the findings of inspection in 2024, half of the RCFs will continue to provide reintegration services to help children return to their families. Additionally, one RCF will be closed, and two will be transitioned into a different type of care (Figure 1.14).

Figure 1.14 Number of residential care facilities with a future plan

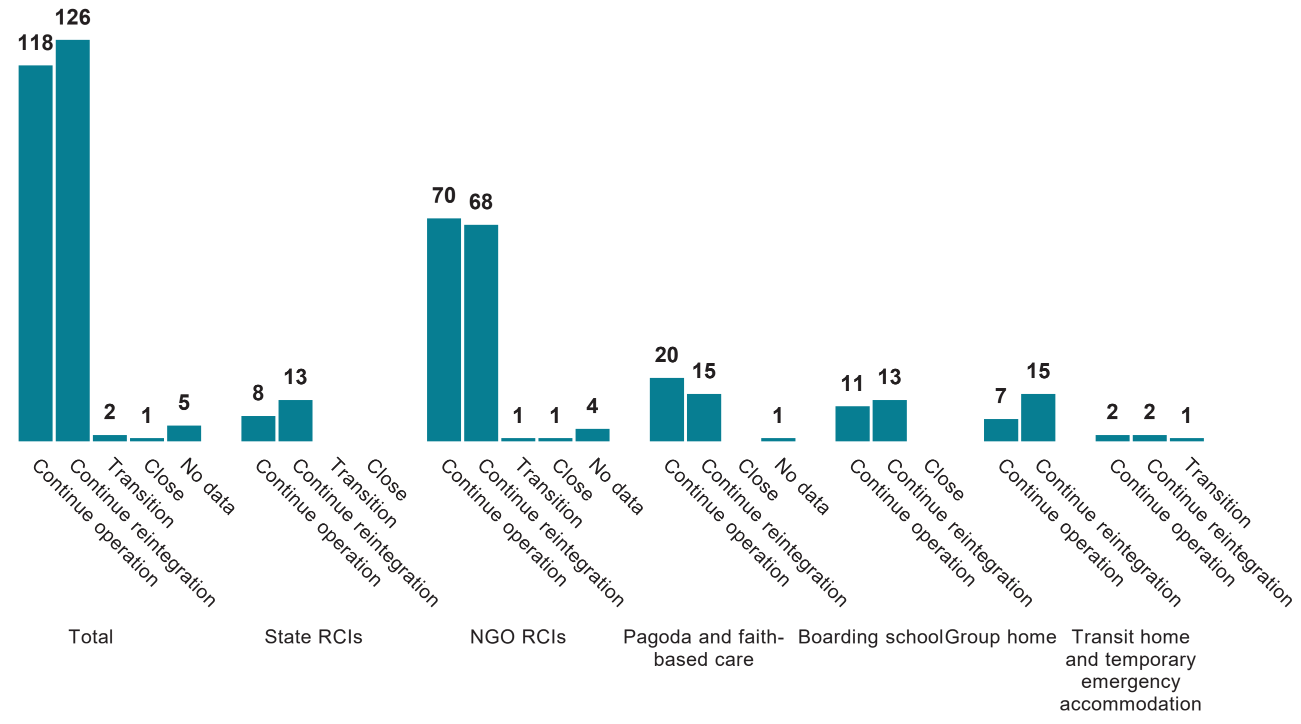

Section 2 Situation Of Children Living In Residential Care Facilities

KEY FINDINGS

- **Children in Residential Care Facilities:** The percentage of children living in residential care facilities decreased by 73% (19,110 children), from 26,187 children in 2015 to 7,077 children in 2024. The percentage of children living in RCIs decreased by 70%, from 16,579 children in 2015 to 5,055 children in 2024. In 2024, there were 796 children in state RCIs, 4,259 children in NGO RCIs, 440 children in pagodas and other faith-based care, 1,178 children in boarding schools, 270 children in group homes, and 134 children in transit homes and temporary emergency accommodation.
- **Children with Disabilities:** In 2024, there were 559 children with disabilities living in residential care facilities, including 297 male (53%) and 262 female (47%). Among these children, the majority resided in NGO RCIs (186 children), state RCIs (181 children), and boarding schools (165 children). From 2019 to 2024, the number of children with disabilities in NGO RCIs significantly decreased from 450 to 186, while the number of children with disabilities in state RCIs increased from 170 to 181, indicating a 6% rise. This suggests that these children have been residing in state RCIs for many years.
- **Parental Survival Status:** In 2024, 77% of children (5,471 children) in RCFs had at least one living parent, while 33% (1,606 children) had neither a living mother nor father.
- **Minimum Standards of Alternative Care for Children**: In 2024, state RCIs had 72% of children (575 children) lived in compliance with minimum standards, 20% (156 children) lived below minimum standards, and 8% (65 children) were in critical condition. In NGO RCIs, 65% of children (2,781 children) lived in compliance with minimum standards, 27% (1,138 children) lived below minimum standards, and 8% (340 children) were in critical condition. Community-based care facilities that complied with standards and had the highest percentage of children living in them were group homes (79% or 212 children). Conversely, community-based care facilities that did not comply with standards and had the highest percentage of children living in them were pagodas and other faith-based care (50% or 398 children) and boarding schools (49% or 578 children). The condition of children with disabilities living in state RCIs (166 children or 92%), boarding schools (163 children or 99%), and group homes (22 children or 88%) was better compared to other residential care facilities.

2.1 Number of Children Living in Residential Care Facilities

Figure 2.1 Number of children living in residential care facilities by year

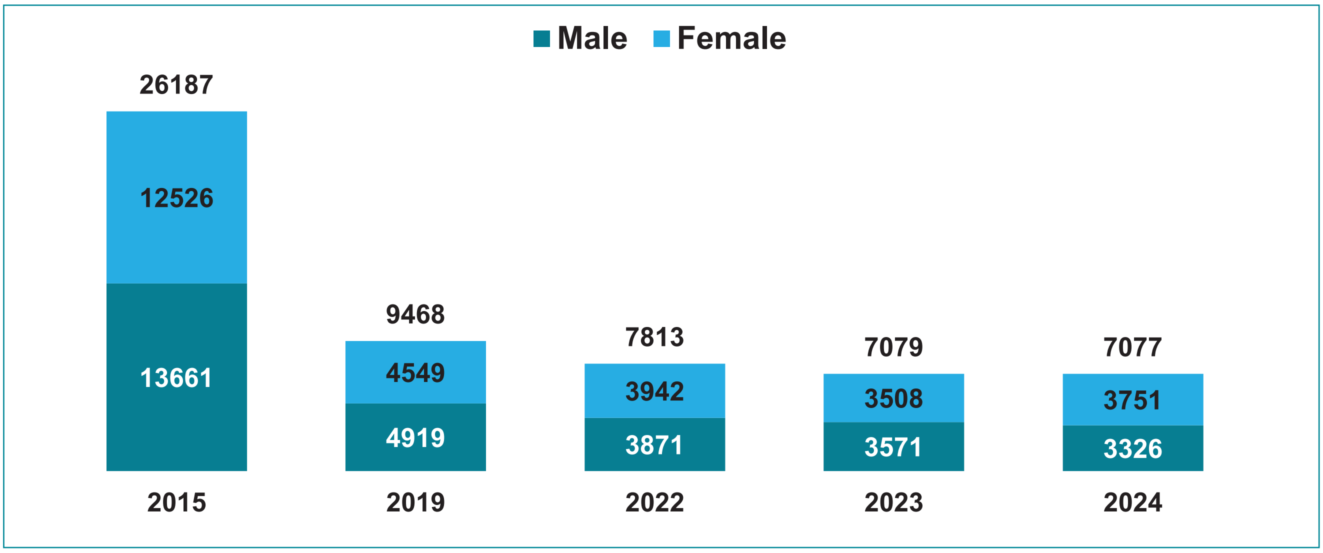

The number of children living in RCFs has significantly reduced from 2015 to 2024 (Figure 2.1). In 2015, 26,187 children resided in RCFs. This number rapidly declined over the following decade, with only 7,077 children in RCFs by 2024. Overall, the population of children in RCFs has decreased by 73% (19,110 children), with a reduction of 76% among males (10,335 children) and 70% among females (8,775 children).

Among all types of RCFs, RCIs had the most children (Table 1). In 2024, 5,055 children (71%) were from RCIs, 1,178 children (17%) were in boarding schools, 440 children (6%) were in pagodas and other faith-based care, 270 children (4%) were in group homes, and 134 children (2%) were in transit homes.

From 2015 to 2024, the number of children in RCFs reduced. RCIs saw a reduction of 11,524 children (70%), boarding schools by 4,861 children (80%), pagodas and other faith-based care by 909 children (67%), group homes by 1,322 children (83%), and transit homes/temporary emergency accommodation by 494 children (79%).

In terms of age groups, more than half of children in RCFs were aged 6 – 14 years old (58%), followed by 15 – 17 years old (34%), 4 – 5 years old (5%), and 0 – 3 years old (3%) (Table 2).

Table 1 Number of children living in residential care facilities by type

Year	2015			2019			2022			2023			2024		
Type	Male	Female	Total	Male	Female	Total	Male	Female	Total	Male	Female	Total	Male	Female	Total
1. Residential care institution	8803	7776	16579	3461	3317	6778	2624	2451	5075	2658	2523	5181	2480	2575	5055
• State RCIs	655	507	1162	411	285	696	403	306	709	404	290	694	465	331	796
• NGO RCIs	8803	7776	16579	3050	3032	6082	2221	2145	4366	2254	1233	3487	2015	2244	4259
2. Pagodas and other faith-based care	676	673	1349	431	314	745	359	274	633	184	156	340	229	211	440

3. Boarding school	3130	2909	6039	833	661	1494	469	729	1198	568	632	1200	438	740	1178
4. Group home	772	820	1592	45	61	106	106	136	242	126	167	293	118	152	270
5. Transit home	280	348	628	149	196	345	313	352	665	35	30	65	61	73	134
Total	**13661**	**12526**	**26187**	**4919**	**4549**	**9468**	**3871**	**3942**	**7813**	**3571**	**3508**	**7079**	**3326**	**3751**	**7077**

Table 2 Number of children living in residential care facilities by age groups, 2024

Year	0-3 years			4-5 years			6-14 years			15-17 years			Total children		
Type	Male	Female	Total	Male	Female	Total	Male	Female	Total	Male	Female	Total	Male	Female	Total
1. Residential care institution	103	93	196	149	152	301	1599	1525	3124	629	805	1434	2480	2575	5055
• State RCIs	18	12	30	41	25	66	277	195	472	129	99	228	465	331	796
• NGO RCIs	85	81	166	108	127	235	1322	1330	2652	500	706	1206	2015	2244	4259
2. Pagodas and other faith-based care	3	0	3	8	9	17	129	126	255	89	76	165	229	211	440
3. Boarding school	10	5	15	10	8	18	170	271	441	248	456	704	438	740	1178
4. Group home	2	2	4	3	3	6	83	100	183	30	47	77	118	152	270
5. Transit home	8	5	13	9	8	17	30	42	72	14	18	32	61	73	134
Total	**126**	**105**	**231**	**179**	**180**	**359**	**2011**	**2064**	**4075**	**1010**	**1402**	**2412**	**3326**	**3751**	**7077**

2.2 Number of Young People (18 Years and Above) Living in Residential Care Facilities

In 2015, 9,187 young people were living in RCFs. Ten years later, this number dropped by 83%, leaving only 1,605 young people in RCFs.

Table 3 Number of young people living in residential care facilities by year

Year	2015			2019			2022			2023			2024		
Type	Male	Female	Total	Male	Female	Total	Male	Female	Total	Male	Female	Total	Male	Female	Total
1. Residential care institution	4713	2056	6769	863	929	1792	609	629	1238	643	746	1389	537	599	1136
• State RCIs	No data	No data	No data	167	176	343	160	126	286	166	145	311	136	124	260
• NGO RCIs	4713	2056	6769	696	753	1449	449	503	952	477	601	1078	401	475	876
2. Pagodas and other faith-based care	179	43	222	83	41	124	45	44	89	44	30	74	33	29	62
3. Boarding school	612	719	1331	349	223	572	203	268	471	153	221	374	149	165	314
4. Group home	224	320	544	7	9	16	36	91	127	41	80	121	31	50	81
5. Transit home	136	185	321	10	11	21	33	43	76	0	16	16	1	11	12
Total	**5864**	**3323**	**9187**	**1312**	**1213**	**2525**	**926**	**1075**	**2001**	**881**	**1093**	**1974**	**751**	**854**	**1605**

2.3 Children with Disabilities

In 2024, there were 559 children (8%) in RCFs with various forms of disabilities, with 297 males (53%) and 262 female (47%) (Figure 2.2). Physical disability accounted for the largest proportion (370 children or 47%), followed by intellectual disability (271 children or 34%) and sensory disability (154 children or 19%) (Figure 2.3). Of the total number, the highest number of children with disabilities resided in NGO RCIs, totaling 186 children. This is followed by state RCIs, with 181 children, and boarding schools accommodated 165 children (Figure 2.4).

From 2019 to 2024, the total number of children with disabilities in residential care facilities decreased by 159 children. This decline is primarily due to the reduction in the number of children with disabilities residing in NGO RCIs, which dropped from 450 to 186 children. Conversely, the number of children with disabilities in state RCIs increased from 170 to 181 children, indicating that these children tend to stay in state RCIs for extended periods (see Figure 2.4).

Figure 2.2 Number of children with disabilities in RCFs, 2024

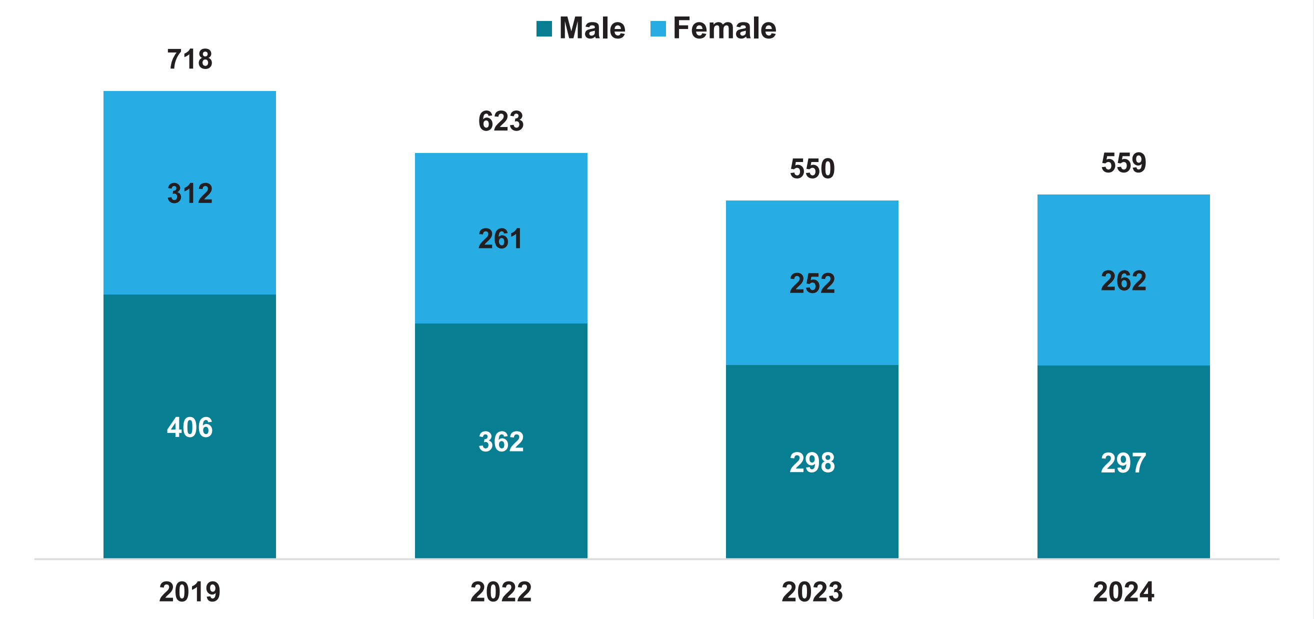

Figure 2.3 Number of children with disabilities in RCFs by type and year

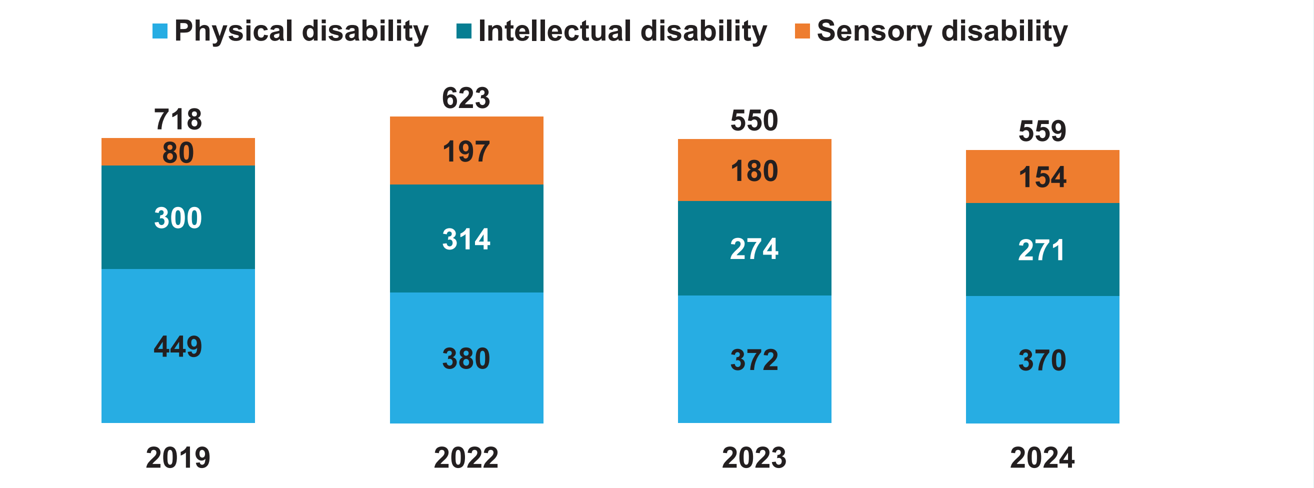

Figure 2.4 Number of children with disabilities in RCFs by types of facilities and year

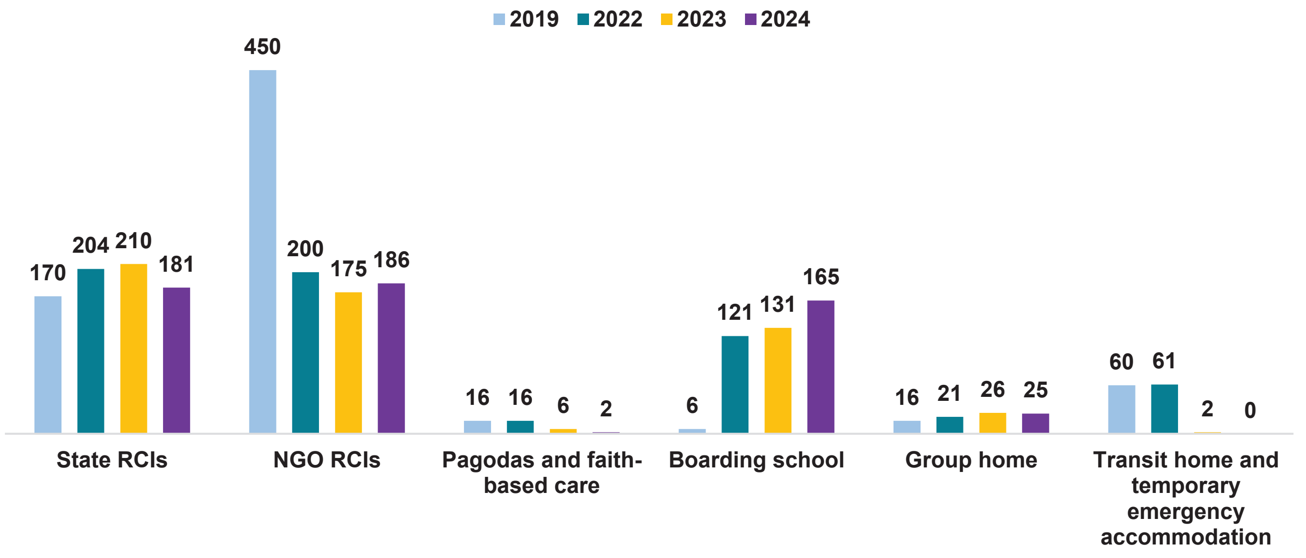

2.4 Parental Survival Status

In 2024, 77% of children (5,471 children) in RCFs had at least one living parent. Of these, 39% (2,772 children) had both parents alive, while 38% (2,699 children) had either a mother or a father alive. Conversely, 23% of children (1,606 children) in RCFs had neither a living mother nor father.

Figure 2.5 Number of children in RCFs by parental survival status, 2024

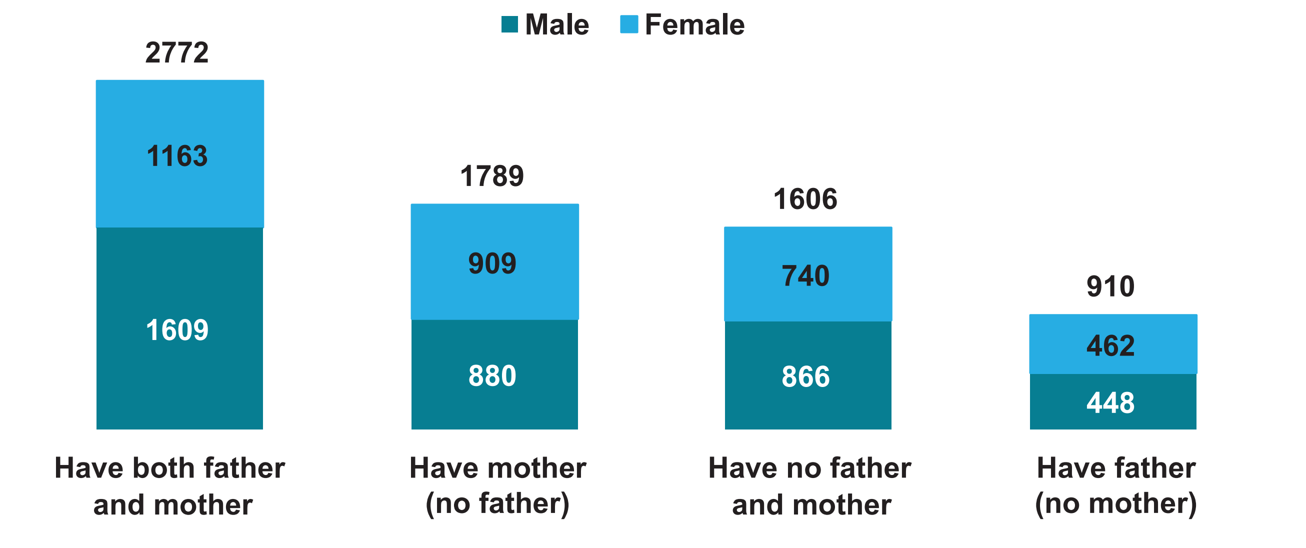

2.5 Educational Level

The largest number of children in RCFs attending school were in grades 1-9, totaling 5,113 children. This was followed by 1,725 children in grades 10-12 and 969 children in vocational skill training. Additionally, around 539 children were attending pre-school, while 243 of the same age group were not enrolled.

Figure 2.6 Number of children in RCFs by educational level, 2024

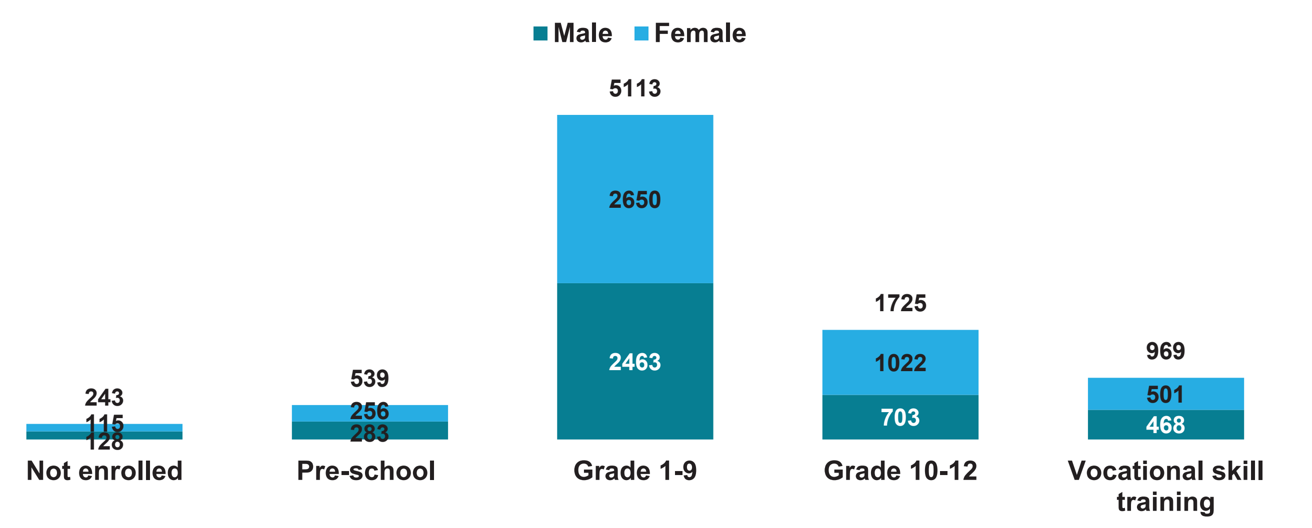

Note: Respondents can select more than one option.

2.6 Placement of Children into Residential Care Facilities, 2024

In 2024, data showed that 46% of children (3,237 children) were admitted into RCFs by the Commune Committee for Women and Children, the Ministry of Social Affairs, Veterans and Youth Rehabilitation, the Department of Social Affairs, Veterans and Youth Rehabilitation, and local authorities. Additionally, 39% of children (2,727 children) were registered by their parents or relatives, and 11% of children (777 children) were brought in by RCF staff (Figure 2.7).

When examining whether these children were placed in RCFs through proper placement procedures of MoSVY, Figure 2.8 indicated that children placed by local authorities showed the highest compliance with placement procedures. For example, 95% (3,068 children) placed by local authorities, 61% (1,671 children) placed by parents/relatives, and 69% (540 children) placed by RCF staff followed proper procedures.

Figure 2.7 Number of children admitted into RCFs by sources, 2024

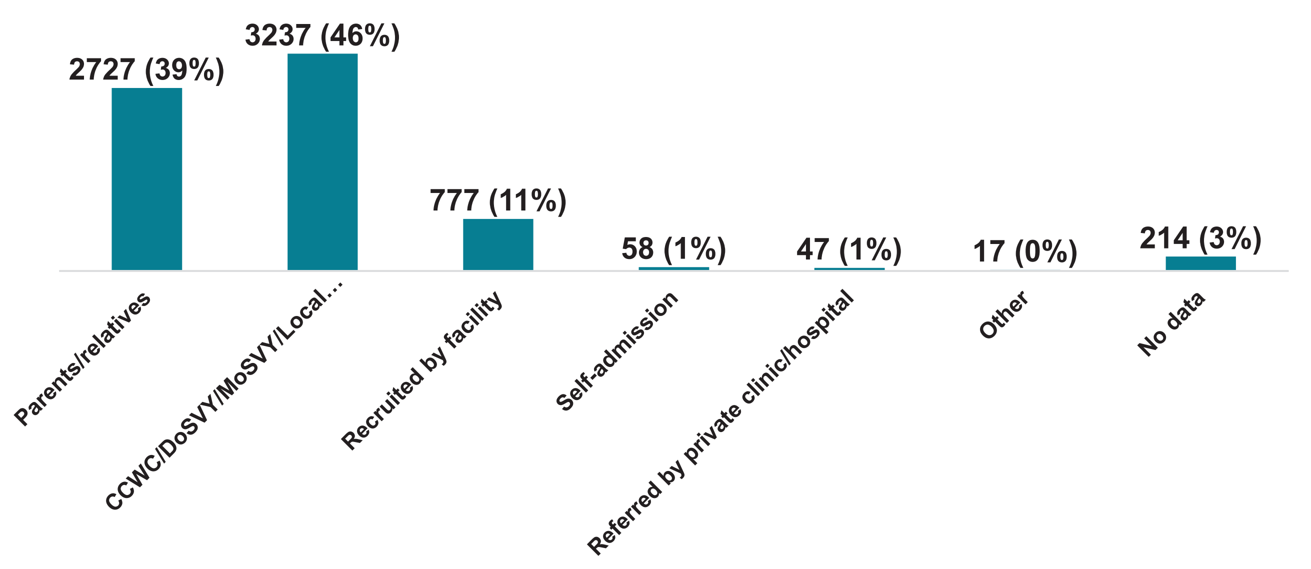

Note: Self-admission means the child entered RCFs by themselves. For other category, there is no details information available from the inspection.

Figure 2.8 Number of children admitted into RCFs by MoSVY's child placement procedures, 2024

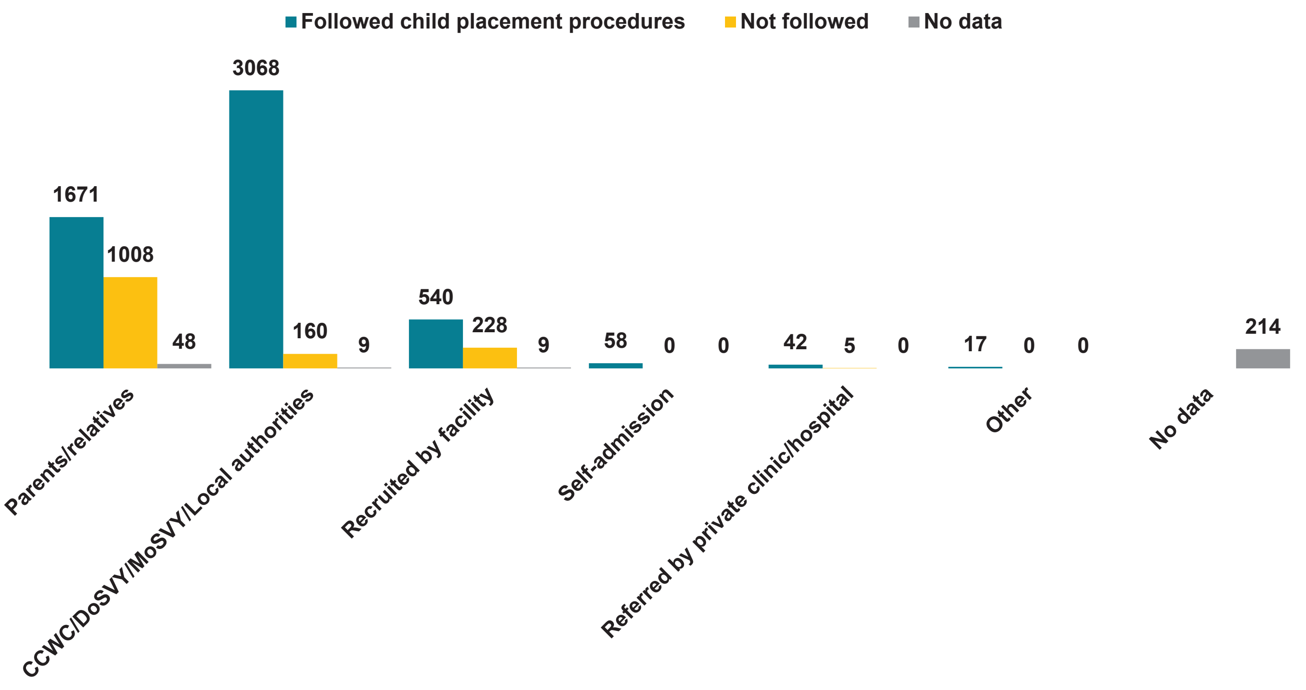

2.7 Children Living in Residential Care Facilities by Minimum Standards of Alternative Care for Children

In 2024, approximately 4,214 children (59%) were living in RCFs that met the minimum standards. Conversely, 1,891 children (27%) were living in RCFs that did not meet the standards, and 972 children (14%) were in facilities in critical condition, which is quite significant.

Figure 2.9 Number of children living in residential care facilities by minimum standards, 2024

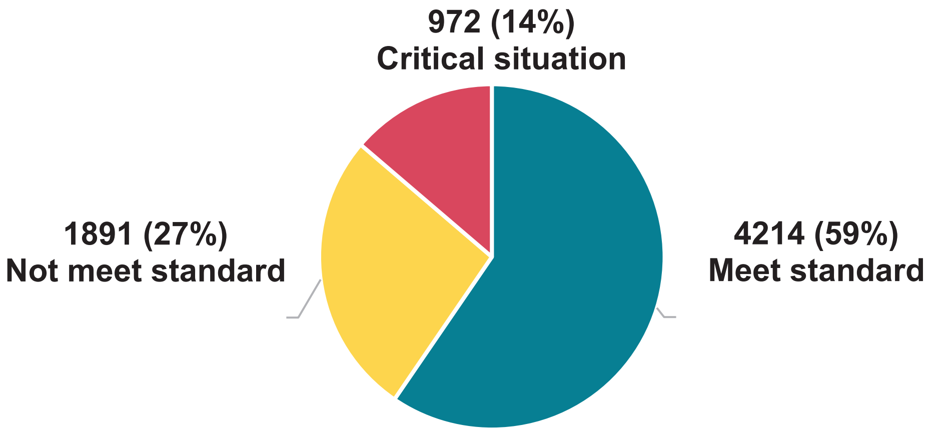

Figure 2.10 illustrates the number of children in residential care facilities, categorized according to the minimum standards of alternative care for children from 2019 to 2024. The graph shows several improvements. For instance, the number of children living in residential care facilities that complied with the standards increased by 109 (16%). Conversely, the number of children living in facilities that do not meet the minimum standards decreased by 546 (17%), with 1,954 children (17%) in critical condition.

Regarding RCIs, in 2024, state RCIs had 72% (575 children) live in according to the minimum standards, while 28% (221 children) lived below these standards. In NGO RCIs, 65% of children (2,781 children) lived according to minimum standards, and 35% (1,478 children) lived below these standards. These results indicate that the conditions for children in state RCIs are better than those in NGO RCIs, as the percentage of children living in state RCIs is higher than that in NGO RCIs. However, both RCI types still have many children living below minimum standards (1,478 children) (Figure 2.11).

For community-based care, the percentage of children in boarding schools and group homes that complied with the minimum standards is higher than in other community-based care settings, with 51% (600 children) and 79% (212 children) respectively (Figure 2.12). Meanwhile, the percentage of children in community-based care settings that did not comply with minimum standards is 49% (578 children) in boarding schools and 50% (398 children) in faith-based care.

Figure 2.10 Number of children living in residential care facilities by minimum standards and year

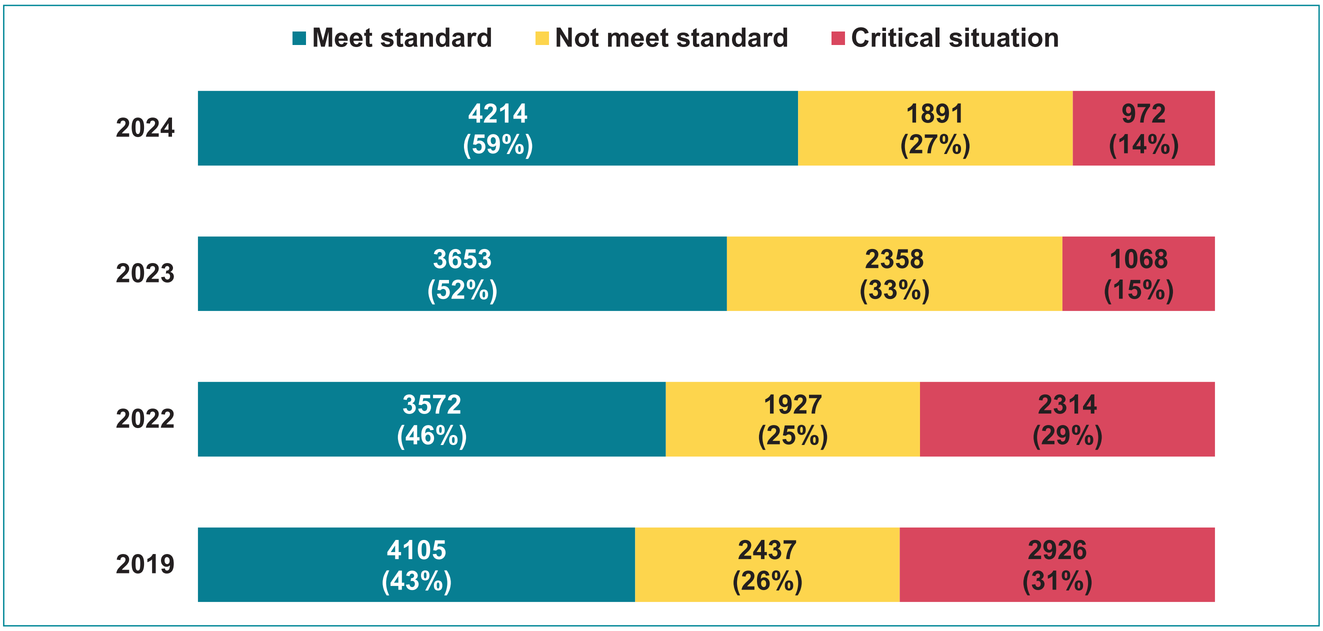

Figure 2.11 Number of children living in residential care institutions by minimum standards and year

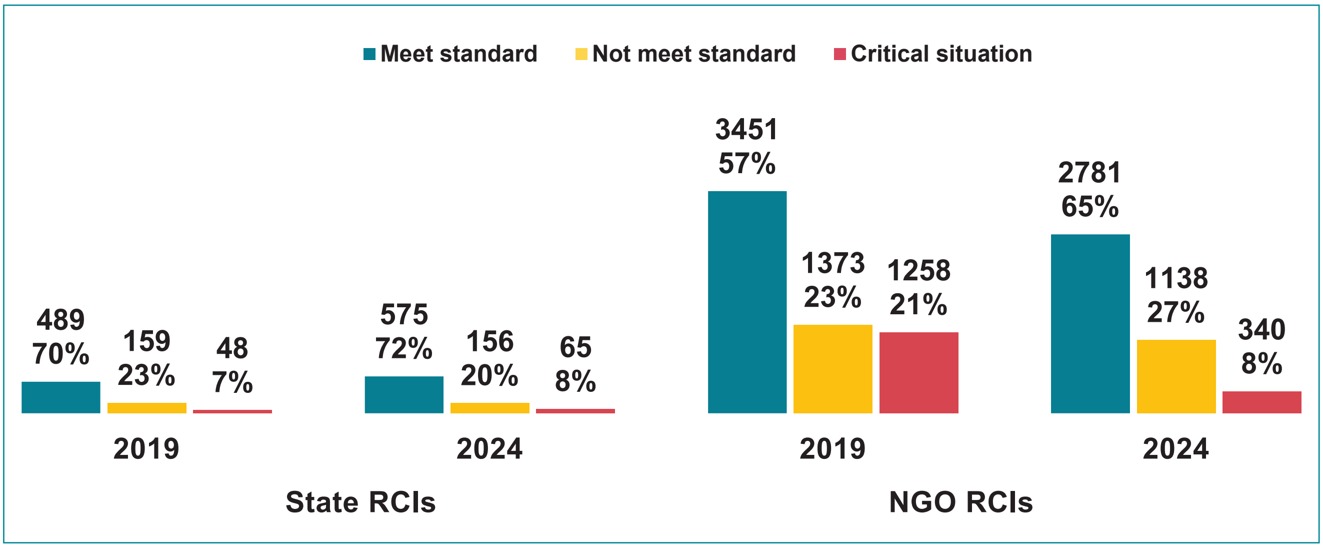

Figure 2.12 Number of children living in community-based care facilities by minimum standards and year

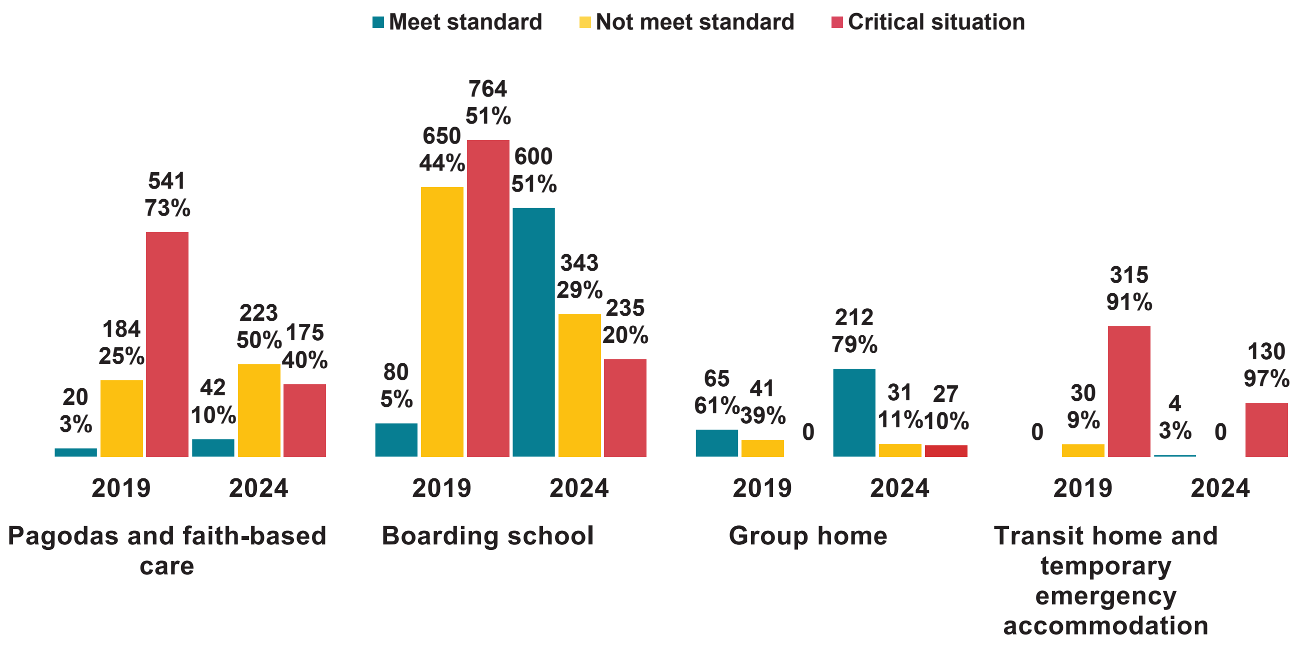

Figures 2.13 and 2.14 show that the conditions for children with disabilities living in state RCIs (166 children or 92%), boarding schools (163 children or 99%), and group homes (22 children or 88%) are better than those in other care facilities. For children with disabilities living in NGO RCIs, their situation is concerning. From 2019 to 2024, the percentage of children with disabilities in NGO RCIs that did not comply with minimum standards has significantly increased, from 27% (122 children) in 2019 to 68% (127 children) in 2024.

Figure 2.13 Number of children with disabilities living in RCIs by minimum standards and year

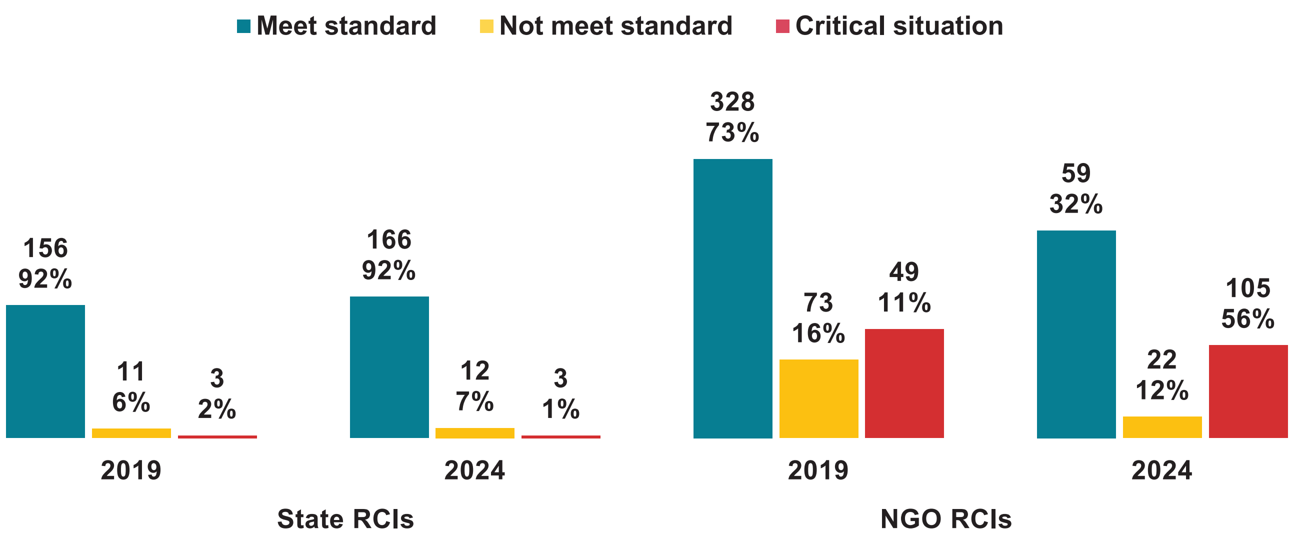

Figure 2.14 Number of children with disabilities living in community-based care facilities by minimum standards and year

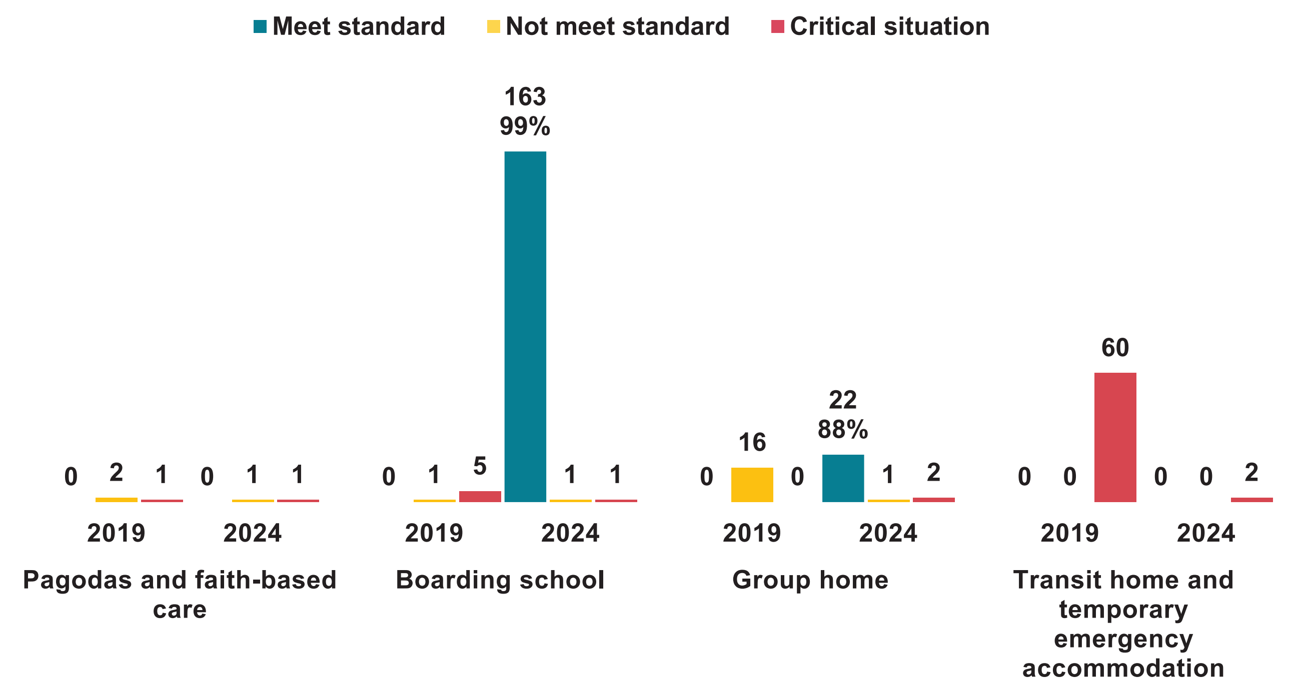

Section 3 Recommendations

RECOMMENDATIONS

1. Ministry of Social Affairs, Veterans and Youth Rehabilitation (MoSVY)

- Prevent unnecessary placement of children in institutions, especially children with disabilities, through effective implementation of the alternative care policy for children, which was enacted in 2024.
- Strengthening the implementation of strategies for family preservation and strategies for communication to end violence against children and prevent unnecessary family separation of children.
- Expand the implementation of the Cambodia PROTECT Strong Family campaign and Positive Parenting programs for parents and caregivers.
- Enhance close cooperation with the Ministry of Cult and Religion, and the Ministry of Education, Youth and Sports to clarify the roles and responsibilities of each relevant ministry in implementing Sub-Decree No. 119 on the management of residential care institutions, Sub-Decree No. 34 on the functions transfer to sub-national administrations, and the implementation of minimum standards on alternative care for children in Residential Care Institutions because some faith-based care and boarding schools providing child care do not have MoU with the Ministry Social Affairs, Veterans and Youth Rehabilitation.
- Increase collaboration with the Ministry of Interior, the Capital and Provincial Administrations, and the Krong, District and Khan office of Social Affairs and Welfare to urgently assess the situation of residential care institutions (RCIs) that do not have a license to be residential care institutions, as well as all residential care facilities that are in critical conditions.
- Encourage the provincial Department of Social Affairs, Veterans and Youth Rehabilitation, and the Krong, District and Khan office of Social Affairs and Welfare to include in their annual budget plans, as part of the social services package budget, the implementation of regular inspections of all residential care facilities, case management to prevent placement of children in RCIs and child reintegration case, the budget for purchasing computers or tablets, and maintenance/repair services of the devices.

- Integrate in the annual budget plans the development of inspection systems and mentoring and coaching visit, data analysis and report development, training for officials of the provincial Department of Social Affairs, Veterans and Youth Rehabilitation, and the Krong, District and Khan office of Social Affairs and Welfare to effectively implement the minimum standards on alternative care for children.
- Strengthen the following measures to inspect residential care facilities:
    - Regularly issue formal letters of warning to residential care facilities that are not in compliance with standards and are in critical condition. These letters should provide specific recommendations for improvement. The Ministry of Social Affairs, Veterans and Youth Rehabilitation should request residential care facilities to provide their action plans to address these recommendations.
    - Incorporate child protection and child safety policies to prevent and respond to violence into the new minimum standards for alternative care for children which is currently being developed.
    - In addition to regular inspections, conduct ad-hoc and special inspections of residential care facilities to monitor implementation of recommendations and respond to residential care facilities with high risks.
    - The Ministry of Social Affairs, Veterans and Youth Rehabilitation should strengthen the collection, analysis and use of inspection data for program planning and government budget allocation.
- Strengthening the capacity of social workers and care takers working in residential care facilities with many children with disabilities, by developing lesson on "Disability Inclusion" and methodology working with people with disabilities and integrating in the standardized training curriculum of the National Institute of Social Affairs.
- Training and specific training course conducted by the Ministry of Social Affairs, Veterans Affairs and Youth Rehabilitation should continue, tailored to the needs of social workers and care takers of children in care facilities.
- Collaborate with relevant partners to incorporate the United Nations Disability Guidelines into the implementation procedures for alternative care policies for children.
- Prepare guidelines on the inspection of residential care facilities and inspection forms in line with the new minimum standards for alternative care, and include disability-friendly guidelines in those documents.
- Update the disability categories in the inspection guidelines and forms to ensure that the identification of disabilities of children living in residential care facilities is consistent with the guidelines on disability identification, social models and fundamental rights.

2. Sub-national Administration

A- Provincial and Capital Administration

- Strengthen the review and decision-making on the application for placement and release of victim and vulnerable children in state centers.
- Strengthen case management in centers, reintegration, family reunification, monitoring and closure of children's cases, especially children with disabilities.
- Provide life skills and vocational training for older children who cannot find permanent families before they reach adulthood.
- Prepare an updated list of children in state institutions and the documents for adoption and submit to the Ministry of Social Affairs, Veterans and Youth Rehabilitation.
- Strengthen collaboration with non-governmental residential care facilities as well as municipal, district, khan and commune authorities to ensure the effective reintegration of children, especially children with disabilities, back into their families through case management using the Primero case management system and in accordance with the child protection standard operational procedures (CP SOP) for municipal, district, and khan administrations.

B- Krong, District and Khan Administration

- Allocate funds to the Krong, District and Khan office of Social Affairs and Welfare to implement functions as specified in Sub-Decree No. 34 on the functions transfer to sub-national administrations, especially inspections of residential care facilities, purchase of computer equipment or tablets, maintenance/repair services.
- Strengthening child case management using the Primero case management system to prevent children being placed into residential care facilities and cases of child reintegration.
- Strengthen the review and decision-making on the application for placement or release of victim and vulnerable children to non-governmental organization residential care facilities.
- Strengthen the monitoring of case referrals and the provision of child welfare services in non-governmental organization residential care facilities.

C- Commune and Sangkat Administration

- Conduct gaps and needs assessments of children in at risk families and situations to make informed decisions about form of child placement

- Strengthen arrangements for temporary placement of children who have been abandoned through placement in kinship care, foster care, etc., before placing children in residential care institutions.
- Monitor cases of children who have been re-integrated from residential care centers into families and communities.

D- NGOs partners

- Strengthen the provision of childcare services and case management service in the centers
- Participate in the implementation of Sub-Decree No. 119, dated 11 September 2014 on management of residential care institutions, Sub-Decree No. 34, ANK BK dated 07 March 2017 on functions transfers (management of state RCI to provincial and capital administration, management of NGO RCIs to Krong, district and Khan administration, and management of service for victim and vulnerable children and family to capital, Krong and commune administration).

Annex: Data By Province

Table 1 Number of children in residential care facilities by province and year

Number of children in residential care facilities						
Province	2015	2019	2022	2023	2024	% Variance 2015-2024
Preah Sihanouk	2175	178	35	48	40	-98%
Kampot	1299	500	432	409	152	-88%
Siem Reap	3643	722	518	558	604	-83%
Kampong Chnang	664	425	202	116	126	-81%
Phnom Penh	9223	2452	2207	1670	1832	-80%
Ratanakiri	484	122	96	139	131	-73%
Kratie	286	246	89	79	79	-72%
Kampong Speu	922	450	342	332	282	-69%
Battambang	1776	965	517	563	566	-68%
Kep	41	26	16	5	15	-63%
Kampong Cham	354	162	125	164	130	-63%
Kampong Thom	901	632	469	410	398	-56%
Oddar Meanchey	94	42	92	92	46	-51%
Pursat	256	162	81	135	129	-50%
Svay Rieng	133	79	86	61	70	-47%
Stung Treng	85	91	30	27	45	-47%
Preah Vihear	336	280	191	189	181	-46%
Kandal	1190	627	661	690	649	-45%
Banteay Meanchey	1371	604	683	574	795	-42%
Prey Veng	289	157	205	214	190	-34%
Koh Kong	12	5	4	8	9	-25%
Takeo	306	206	364	323	241	-21%
Pailin	132	165	191	121	137	4%
Mondulkiri	215	170	177	152	230	7%
Tboung Khmum	0	0	0	0	0	-
TOTAL	26187	9468	7813	7079	7077	-73%

Table 2 Number of children in residential care institutions by province and year

Number of children in residential care institution						
Province	2015	2019	2022	2023	2024	% Variance 2015-2024
Preah Sihanouk	1069	178	35	48	40	-96%
Stung Treng	54	17	4	5	6	-89%
Kampot	811	164	165	164	145	-82%
Phnom Penh	6241	1978	1245	1230	1382	-78%
Siem Reap	2148	664	491	537	560	-74%
Mondulkiri	54	19	15	13	15	-72%
Svay Rieng	133	33	30	28	38	-71%
Kampong Thom	573	236	186	161	167	-71%
Kampong Speu	830	350	257	278	249	-70%
Battambang	1468	776	418	545	447	-70%
Kampong Cham	313	148	99	124	105	-66%
Kampong Chnang	365	216	153	116	126	-65%
Kep	41	26	16	5	15	-63%
Kratie	176	90	73	68	69	-61%
Preah Vihear	162	137	107	101	77	-52%
Oddar Meanchey	94	42	92	92	46	-51%
Takeo	196	187	118	120	105	-46%
Kandal	862	613	593	617	518	-40%
Prey Veng	225	122	193	186	164	-27%
Koh Kong	12	5	4	8	9	-25%
Pursat	152	76	40	121	129	-15%
Ratanakiri	147	107	96	139	131	-11%
Pailin	123	165	191	121	137	11%
Banteay Meanchey	330	429	454	354	375	14%
Tboung Khmum	0	0	0	0	0	-
TOTAL	16579	6778	5075	5181	5055	-70%

Table 3 Number of children in pagodas and other faith-based care in religious buildings by province and year

Number of children in pagodas and other faith-based care						
Province	2015	2019	2022	2023	2024	% Variance 2015-2024
Banteay Meanchey	351	12	0	0	0	-100%
Kampong Chnang	12	0	0	0	0	-100%
Kandal	13	14	0	0	0	-100%
Preah Sihanouk	297	0	0	0	0	-100%
Prey Veng	55	21	0	0	0	-100%
Pursat	86	86	41	14	0	-100%
Kampong Speu	62	36	17	7	6	-90%
Phnom Penh	13	0	3	16	2	-85%
Kampot	45	40	23	5	7	-84%
Preah Vihear	126	77	39	32	37	-71%
Siem Reap	32	38	20	13	24	-25%
Mondulkiri	75	82	42	44	70	-7%
Battambang	77	27	89	2	86	12%
Takeo	32	19	53	53	36	13%
Kampong Thom	73	246	196	86	92	26%
Ratanakiri	0	15	0	0	0	-
Kampong Cham	0	0	12	11	11	-
Kratie	0	15	16	11	10	-
Stung Treng	0	17	26	13	27	-
Svay Rieng	0	0	56	33	32	-
TOTAL	1349	745	633	340	440	-67%

Table 4 Number of children in boarding schools by province and year

Number of children in boarding school						
Province	2015	2019	2022	2023	2024	% Variance 2015-2024
Battambang	105	149	0	0	0	-100%
Kampong Chnang	267	159	0	0	0	-100%
Kampong Speu	30	55	0	0	0	-100%
Preah Sihanouk	231	0	0	0	0	-100%
Pursat	11	0	0	0	0	-100%
Ratanakiri	337	0	0	0	0	-100%

Siem Reap	1307	0	0	0	0	-100%
Kampot	428	296	244	240	0	-100%
Phnom Penh	2215	199	219	205	175	-92%
Stung Treng	31	57	0	9	12	-61%
Kampong Thom	241	150	87	163	139	-42%
Banteay Meanchey	572	153	229	220	420	-27%
Kandal	130	0	61	66	124	-5%
Preah Vihear	48	66	45	56	67	40%
Mondulkiri	86	69	120	95	145	69%
Takeo	0	0	193	146	96	-
Kratie	0	141	0	0	0	-
TOTAL	6039	1494	1198	1200	1178	-80%

Table 5 Number of children in group homes by province and year

Number of children in group home						
Province	2015	2019	2022	2023	2024	% Variance 2015-2024
Kampong Chnang	20	0	0	0	0	-100%
Kampong Thom	14	0	0	0	0	-100%
Kampot	15	0	0	0	0	-100%
Kratie	110	0	0	0	0	-100%
Pailin	9	0	0	0	0	-100%
Preah Sihanouk	448	0	0	0	0	-100%
Pursat	7	0	0	0	0	-100%
Kandal	156	0	7	7	7	-96%
Takeo	75	0	0	4	4	-95%
Siem Reap	140	19	7	8	9	-94%
Battambang	126	13	10	16	33	-74%
Kampong Cham	41	14	14	29	14	-66%
Phnom Penh	422	37	124	154	150	-64%
Prey Veng	9	14	12	28	26	189%
Kampong Speu	0	9	68	47	27	-
TOTAL	1592	106	242	293	270	-83%

Table 6 Number of children in transit homes and temporary emergency accommodation by province and year

Number of children in transit home						
Province	2015	2019	2022	2023	2024	% Variance 2015-2024
Banteay Meanchey	118	10	0	0	0	-100%
Kandal	29	0	0	0	0	-100%
Preah Sihanouk	130	0	0	0	0	-100%
Takeo	3	0	0	0	0	-100%
Phnom Penh	332	238	616	65	123	-63%
Siem Reap	16	1	0	0	11	-31%
Kampong Chnang	0	50	49	0	0	-
Svay Rieng	0	46	0	0	0	-
TOTAL	628	345	665	65	134	-79%

Table 7 Number of children with disabilities in residential care facilities by province, 2024

Number of children with disabilities in residential care facilities in 2024			
Province	Male	Female	Total
Phnom Penh	146	123	269
Kandal	99	76	175
Battambang	10	8	18
Prey Veng	4	11	15
Siem Reap	5	9	14
Banteay Meanchey	8	5	13
Kampong Thom	0	9	9
Takeo	7	2	9
Kep	4	2	6
Kampong Speu	1	4	5
Kampong Cham	2	2	4
Kampot	3	1	4
Kampong Chnang	1	2	3
Pursat	1	2	3
Stung Treng	0	3	3
Oddar Meanchey	2	0	2
Pailin	1	1	2
Preah Vihear	1	1	2
Preah Sihanouk	0	1	1

Ratanakiri	1	0	1
Svay Rieng	1	0	1
Mondulkiri	0	0	0
Kratie	0	0	0
Koh Kong	0	0	0
Tboung Khmum	0	0	0
TOTAL	297	262	559

Table 8 Number of children with disabilities in state RCIs by province, 2024

Number of children with disabilities in state RCIs in 2024			
Province	Male	Female	Total
Phnom Penh	67	66	133
Battambang	9	6	15
Kep	4	2	6
Takeo	4	1	5
Siem Reap	1	3	4
Kampong Cham	2	2	4
Kampong Thom	0	3	3
Kampong Chnang	1	2	3
Kandal	0	2	2
Prey Veng	0	2	2
Pursat	0	2	2
Preah Vihear	1	0	1
Svay Rieng	1	0	1
Kampong Speu	0	0	0
Banteay Meanchey	0	0	0
Kampot	0	0	0
Oddar Meanchey	0	0	0
Pailin	0	0	0
Stung Treng	0	0	0
Preah Sihanouk	0	0	0
Ratanakiri	0	0	0
Mondulkiri	0	0	0
Kratie	0	0	0
Koh Kong	0	0	0
Tboung Khmum	0	0	0
TOTAL	90	91	181

Table 9 Number of residential care facilities by province and year

Number of residential care facilities						
Province	2015	2019	2022	2023	2024	% Variance 2015-2024
Preah Sihanouk	24	9	4	3	2	-92%
Pursat	13	13	10	5	3	-77%
Siem Reap	113	39	36	32	30	-73%
Kampot	24	12	13	11	7	-71%
Phnom Penh	171	64	71	58	54	-68%
Battambang	59	30	23	21	20	-66%
Kampong Cham	14	7	6	7	5	-64%
Kampong Chhnang	22	20	15	9	9	-59%
Kratie	7	8	3	3	3	-57%
Svay Rieng	7	4	4	3	3	-57%
Kampong Speu	22	18	13	11	10	-55%
Oddar Meanchey	4	1	2	2	2	-50%
Kandal	33	21	18	18	17	-48%
Banteay Meanchey	46	27	26	22	25	-46%
Mondulkiri	6	6	6	5	4	-33%
Takeo	11	10	10	10	8	-27%
Prey Veng	8	7	6	6	6	-25%
Ratanakiri	4	3	3	3	3	-25%
Kampong Thom	30	29	25	22	23	-23%
Pailin	5	7	4	4	4	-20%
Preah Vihear	10	10	9	9	8	-20%
Stung Treng	4	4	3	4	4	0%
Koh Kong	1	1	1	1	1	0%
Kep	1	1	1	1	1	0%
Tboung Khmum	0	0	0	0	0	-
TOTAL	639	351	312	270	252	-61%

Table 10 Number of residential care institutions by province and year

Number of residential care institution						
Province	2015	2019	2022	2023	2024	% Variance 2015-2024
Preah Sihanouk	15	9	4	3	2	-87%
Svay Rieng	7	1	1	1	1	-86%
Kratie	6	1	1	1	1	-83%
Phnom Penh	117	53	40	36	33	-72%

Kampong Thom	23	10	8	7	7	-70%
Siem Reap	80	34	32	29	25	-69%
Stung Treng	3	1	1	1	1	-67%
Kampot	17	5	6	6	6	-65%
Kampong Cham	8	5	3	3	3	-63%
Kampong Speu	15	10	7	7	6	-60%
Battambang	35	20	15	18	15	-57%
Takeo	7	8	4	4	3	-57%
Oddar Meanchey	4	1	2	2	2	-50%
Kampong Chhnang	16	14	11	9	9	-44%
Pursat	5	3	3	3	3	-40%
Prey Veng	6	3	5	4	4	-33%
Preah Vihear	3	3	3	3	2	-33%
Kandal	20	19	16	16	15	-25%
Kep	1	1	1	1	1	0%
Koh Kong	1	1	1	1	1	0%
Mondulkiri	1	1	1	1	1	0%
Pailin	4	7	4	4	4	0%
Ratanakiri	3	2	3	3	3	0%
Banteay Meanchey	9	20	22	18	17	89%
Tboung Khmum	0	0	0	0	0	-
TOTAL	406	232	194	181	165	-59%

Table 11 Number of pagodas and other faith-based care in religious buildings by province and year

Number of pagodas and other faith-based care						
Province	2015	2019	2022	2023	2024	% Variance 2015-2024
Banteay Meanchey	21	1	0	0	0	-100%
Kampong Chnang	3	0	0	0	0	-100%
Kandal	2	2	0	0	0	-100%
Preah Sihanouk	4	0	0	0	0	-100%
Prey Veng	1	3	0	0	0	-100%
Pursat	6	10	7	2	0	-100%
Kampot	3	4	4	2	1	-67%
Mondulkiri	4	4	4	3	2	-50%
Kampong Speu	5	5	5	3	3	-40%
Preah Vihear	5	5	4	4	4	-20%

Takeo	2	2	3	2	2	0%
Phnom Penh	1	0	1	2	1	0%
Battambang	2	7	7	2	3	50%
Siem Reap	2	2	3	2	3	50%
Kampong Thom	4	16	15	9	10	150%
Ratanakiri	0	1	0	0		-
Kampong Cham	0	1	1	1	1	-
Kratie	0	4	2	2	2	-
Stung Treng	0	1	2	2	2	-
Svay Rieng	0	0	3	2	2	-
TOTAL	65	68	61	38	36	-45%

Table 12 Number of boarding schools by province and year

Number of boarding school						
Province	2015	2019	2022	2023	2024	% Variance 2015-2024
Battambang	3	2	0	0	0	-100%
Kampong Chnang	2	2	0	0	0	-100%
Kampong Speu	2	2	0	0	0	-100%
Preah Sihanouk	1	0	0	0	0	-100%
Pursat	1	0	0	0	0	-100%
Ratanakiri	1	0	0	0	0	-100%
Siem Reap	16	0	0	0	0	-100%
Kampot	3	3	3	3	0	-100%
Phnom Penh	22	2	3	3	3	-86%
Kandal	4	0	1	1	1	-75%
Banteay Meanchey	11	5	4	4	8	-27%
Mondulkiri	1	1	1	1	1	0%
Preah Vihear	2	2	2	2	2	0%
Stung Treng	1	2	0	1	1	0%
Kampong Thom	2	3	2	6	6	200%
Kratie	0	3	0	0	0	-
Takeo	0	0	3	3	2	-
TOTAL	72	27	19	24	24	-67%

Table 13 Number of group homes by province and year

Number of group home						
Province	2015	2019	2022	2023	2024	% Variance 2015-2024
Kampong Chnang	1	0	0	0	0	-100%
Kampong Thom	1	0	0	0	0	-100%
Kampot	1	0	0	0	0	-100%
Kratie	1	0	0	0	0	-100%
Pailin	1	0	0	0	0	-100%
Preah Sihanouk	2	0	0	0	0	-100%
Pursat	1	0	0	0	0	-100%
Siem Reap	14	2	1	1	1	-93%
Battambang	19	1	1	1	2	-89%
Kampong Cham	6	1	2	3	1	-83%
Kandal	5	0	1	1	1	-80%
Phnom Penh	17	3	11	14	13	-24%
Takeo	1	0	0	1	1	0%
Prey Veng	1	1	1	2	2	100%
Kampong Speu	0	1	1	1	1	-
TOTAL	71	9	18	24	22	-69%

Table 14 Number of transit homes and temporary emergency accommodation by province and year

Number of transit homes						
Province	2015	2019	2022	2023	2024	% Variance 2015-2024
Banteay Meanchey	5	1	0	0	0	-100%
Kandal	2	0	0	0	0	-100%
Preah Sihanouk	2	0	0	0	0	-100%
Siem Reap	1	1	0	0	1	0%
Takeo	1	0	0	0	0	-100%
Phnom Penh	14	6	16	3	4	-71%
Kampong Chnang	0	4	4	0	0	-
Svay Rieng	0	3	0	0	0	-
TOTAL	25	15	20	3	5	-80%

Table 15 Number of residential care facilities by minimum standards of alternative care for children by province, 2024

Number of residential care facilities by minimum standard in 2024			
Province	Meet standard	Not meet standard	Critical situation
Banteay Meanchey	6	8	11
Phnom Penh	30	14	10
Kampong Thom	8	10	5
Siem Reap	23	3	4
Kampong Speu	3	3	4
Preah Vihear	3	1	4
Battambang	12	5	3
Svay Rieng	0	0	3
Stung Treng	0	1	3
Kampong Chhnang	3	4	2
Kratie	1	0	2
Mondulkiri	0	2	2
Takeo	2	4	2
Pailin	1	1	2
Pursat	0	2	1
Kampong Cham	4	0	1
Koh Kong	0	0	1
Preah Sihanouk	2	0	0
Kampot	6	1	0
Oddar Meanchey	1	1	0
Kandal	17	0	0
Prey Veng	6	0	0
Ratanakiri	2	1	0
Kep	1	0	0
Tboung Khmum	-	-	-
TOTAL	131	61	60

Table 16 Number of RCFs registered with a government agency by province, 2024

Province	Registered	Unregistered	No data	State RCI under MoSVY (authorization not required)
Siem Reap	22	7	0	1
Kampong Chhnang	1	7	0	1
Banteay Meanchey	19	6	0	0
Phnom Penh	46	5	0	3
Battambang	15	3	0	2
Kandal	11	3	2	1
Kampong Thom	20	2	0	1
Stung Treng	2	2	0	0
Mondulkiri	1	2	0	1
Svay Rieng	0	2	0	1
Preah Vihear	6	1	0	1
Oddar Meanchey	1	1	0	0
Prey Veng	4	1	0	1
Pailin	2	1	0	1
Kratie	2	1	0	0
Ratanakiri	2	1	0	0
Takeo	7	0	0	1
Kampot	7	0	0	0
Kampong Speu	9	0	0	1
Kampong Cham	4	0	0	1
Pursat	2	0	0	1
Preah Sihanouk	1	0	0	1
Koh Kong	0	0	0	1
Kep	0	0	0	1
Tboung Khmum	0	0	0	0
TOTAL	184	45	2	21

Table 17 Number of RCIs that received licences from MoSVY by province, 2024

Province	Licensed by MoSVY	Without license	No data	State RCI under MoSVY (license not required)
Phnom Penh	13	17	0	3
Banteay Meanchey	4	13	0	0
Siem Reap	9	15	0	1
Kampong Thom	3	3	0	1
Battambang	8	5	0	2
Kampong Chhnang	1	7	0	1
Takeo	0	2	0	1
Kampot	2	4	0	0
Kampong Speu	3	2	0	1
Preah Vihear	1	0	0	1
Stung Treng	0	1	0	0
Mondulkiri	0	0	0	1
Kandal	13	1	0	1
Kampong Cham	1	1	0	1
Svay Rieng	0	0	0	1
Oddar Meanchey	0	2	0	0
Prey Veng	2	1	0	1
Pailin	1	2	0	1
Kratie	1	0	0	0
Pursat	1	1	0	1
Ratanakiri	2	1	0	0
Preah Sihanouk	0	0	1	1
Koh Kong	0	0	0	1
Kep	0	0	0	1
Tboung Khmum	0	0	0	0
TOTAL	65	78	1	21